

*ESLÖVS
ALLMÄNNA
IDROTTSFÖRENING*

*1908 * 1958*

Eslövs
Allmänna Idrottsförening

1908 $\frac{10}{5}$ 1958

EN PRESENTATION
I ORD OCH BILDER AV FÖRENINGENS
OLIKA IDROTTSGRENAR UNDER FEMTIO ÅR.

Denna skrift har på styrelsens uppdrag utarbetats
av en kommitté bestående av:

Knut Johansson

Lennart Ohlsson

David Hård

Oscar Jönsson

Kjell Petersson

Teckningarna utförda av Knut E. Svensson, Eslöv.

FÖRORD.

Ett halvsekel har nu runnit hän sedan Eslövs Allmänna Idrottsförening bildades en tidig majdag 1908.

Synen på idrottsrörelsen var då helt annorlunda än nu och föreningen hade att kämpa mot många svårigheter.

Dagens EAl:are ha därför alla skäl att betyga sin tacksamhet till dem, som en gång gav föreningen form och liv och som i vår stad kom att utföra en idrottens pionjärgärning.

Många händelser och data ur EAl:s förflutna äro djupt dolda bakom tidens slöja, men vi tro dock att sidorna i denna skrift ganska väl belysa och minna om händelser som timat.

Vi våga därför förutsätta att de olika generationerna EAl:are här skall finna glädje i mötet med vår historia under de första femtio åren. Med denna skrift avse vi också att förmedla en hälsning till alla sympatisörer och vänner, som alltid visat förståelse för föreningens strävanden.

Eslöv i december 1957.

STYRELSEN.

Jubileumskommittén.

Två för oss

Protokoll fördt vid sammanträde för bildandet af föreningen söndagen den 10 maj 1908.

§ 1.

Mötet öppnades af inbjudaren, hr fanj. Rudeberg, som hälsade de talrikt församlade idrottsvännerna välkomna.

§ 2.

Till ordförande för dagen utsågs hr Rudeberg.

§ 3.

För utarbetande af stadgar för föreningen utsågs en kommitté på 5 personer, hvilka blefvo hrr Rudeberg, 1. ste stationsskrifvare E. Grönvall, stationsskrifvare Frantzich, studerande S. Troell samt undertecknad.

§ 4.

En årsafgift af 5 kr. för passiva och 2 kr. för aktiva medlemmar beslöts skola vara afgifterna till föreningen tills vidare. På den passiva listan antecknade sig 3 och på den aktiva 35 medlemmar.

Som ingenting vidare var att afhandla afslöts mötet.

*Eslöf som ofvan
Eugén Bolmstedt
Kommitténs sekr.*

viktiga protokoll.

*Protokoll fördt vid kommittésamman-
träde den 25 maj 1908.*

§ 1.

*Beslöt att föreningen skulle ha namnet Eslöfs Allmänna Idrotts-
förening.*

§ 2.

*Kommittén, som fått i uppdrag att utarbete förslag till stadgar,
granskade ett af kand. Frantzich uppgjort förslag, som med vissa
ändringar blef kommitténs stadgeförslag, hvilket skulle framläggas
för föreningen på nästa allmänna sammanträde.*

§ 3.

*Nästa allmänna sammanträde, hvilket skulle blifva föreningens
första årsmöte, beslöt skola hållas sönd. den 31 maj 1908 å Idrotts-
hemmet.*

Härefter afslöts mötet.

*Eslöf som ofvan
Eugén Bolmstedt
Kommitténs sekr.*

*Justeras:
A. Rudolf Rudeberg.*

Föreningens förste ordförande

Kamrer A. R. Rudeberg

Ordförande 1908—1911.

Styrelseledamot 1912.

Hedersmedlem 1913.

Nuvarande styrelse

Sittande fr. v. Knut Jönsson, sekr., Knut Johansson, ordf., Sven Akerblom, kassör. Stående Sven Jönsson, v. ordf. och Lennart Ohlsson, v. sekr.

Eslövs Allm. Idrottsförenings

År	Ordf.	V. ordf.	Sekreterare	Kassör	V. sekr.
1908	A. Rudeberg	T. Nilsson	E. Bolmstedt	E. Frantzich	S. Troell
1909	A. Rudeberg	E. Brodin	E. Bolmstedt	B. Kulneff	S. Troell
1910	A. Rudeberg	E. Brodin	E. Bolmstedt	O. Lindbeck	Alb. Jönsson
1911	A. Rudeberg	O. Lindbeck	E. Frantzich	E. Frantzich	Alb. Jönsson
1912	H. Ståhlberg	T. Schilling	N. Jönsson	E. Frantzich	Alb. Jönsson
1913	E. Ahde	T. Schilling	E. Berggren	N. Jönsson	K. Ahlgren
1914	E. Ahde	S. Sterner	E. Berggren	E. Ahde	K. Ahlgren
1915	E. Ahde	S. Sterner	E. Bunth	E. Ahde	Alb. Jönsson
1916	E. Ahde	J. Härnö	J. Härnö	A. Schönbeck	And. Jönsson
1917	E. Beronius	B. Carlson	J. Härnö	B. Carlson	K. Ahlgren
1918	M. U. Kalling	B. Carlson	O. Ericsson	H. Tykesson	A. Schönbeck
1919	M. U. Kalling	B. Carlson	O. Ericsson	H. Tykesson	C. Gylldorff
1920	H. Tykesson	R. Södén	L. Grekow	C. Gylldorff	C. F. Nilsson
1921	H. Tykesson	R. Södén	L. Grekow	C. Gylldorff	C. F. Nilsson
1922	G. Selin	E. Olsson	L. Grekow	C. Gylldorff	E. Andersson
1923	J. Härnö	Alb. Jönsson	E. Frantzich	C. Gylldorff	C. F. Nilsson
1924	J. Härnö	K. Ahlgren	C. F. Nilsson	C. Gylldorff	E. Andersson
1925	J. Härnö	K. Ahlgren	C. F. Nilsson	C. F. Nilsson	G. Thomasson
1926	A. Hoppe	C. Gylldorff	C. F. Nilsson	C. F. Nilsson	N. B. Nyberg
1927	C. Gylldorff	N. B. Nyberg	Osv. Persson	O. Jönsson	S. Ramberg
1928	G. Selin	J. Hallberg	C. Gylldorff	C. Gylldorff	Aug. Nilsson
1929	G. Selin	N. E. Lilja	N. E. Lilja	A. Billström	E. Persson
1930	G. Selin	N. E. Lilja	N. E. Lilja	C. Gylldorff	M. Carlsson
1931	N. E. Lilja	C. Gylldorff	O. Jönsson	N. Persson	M. Carlsson
1932	N. E. Lilja	C. Gylldorff	O. Jönsson	S. Silve	F. v. Ekensteen
1933	N. E. Lilja	C. Gylldorff	N. Persson	S. Silve	F. v. Ekensteen
1934	N. E. Lilja	C. Gylldorff	A. Lindstedt	S. Silve	G. Malm
1935	N. E. Lilja	C. Gylldorff	A. Lindstedt	S. Silve	G. Malm
1936	N. E. Lilja	C. Gylldorff	A. Lindstedt	S. Silve	G. Malm
1937	N. E. Lilja	C. Gylldorff	A. Lindstedt	G. Lindelöf	W. Persson
1938	N. E. Lilja	J. S. Mjällby	A. Lindstedt	W. Persson	G. Malm
1939	A. Lindstedt	J. S. Mjällby	O. Jönsson	P. G. Persson	G. Malm
1940	J. S. Mjällby	M. Schwartzman	O. Jönsson	G. Myrgart	G. Malm
1941	J. S. Mjällby	M. Schwartzman	O. Jönsson	G. Myrgart	G. Malm
1942	J. S. Mjällby	T. Ericsson	O. Jönsson	B. Fristedt	G. Malm
1943	T. Löfvall	T. Ericsson	O. Jönsson	W. Persson	G. Malm
1944	T. Löfvall	T. Ericsson	O. Jönsson	W. Persson	G. Malm
1945	T. Löfvall	T. Ericsson	O. Jönsson	W. Stjernholm	G. Malm
1946	T. Löfvall	T. Ericsson	O. Jönsson	W. Stjernholm	G. Malm
1947	A. Alfelt	M. Schwartzman	O. Jönsson	W. Stjernholm	G. Malm
1948	A. Alfelt	M. Schwartzman	O. Jönsson	W. Stjernholm	A. Sundberg
1949	A. Alfelt	A. Sundberg	M. Grönvall	W. Stjernholm	K. Johansson
1950	A. Alfelt	A. Sundberg	M. Grönvall	W. Stjernholm	K. Johansson
1951	A. Alfelt	L. Ohlsson	K. Johansson	S. Hägersten	S. Lindgren
1952	A. Alfelt	G. Svensson	K. Johansson	S. Hägersten	S. Lindgren
1953	A. Alfelt	G. Rydelius	K. Johansson	S. Hägersten	S. Lindgren
1954	A. Alfelt	G. Rydelius	K. Johansson	S. Hägersten	B. Svensson
1955	A. Alfelt	S. Åkerblom	K. Johansson	S. Hägersten	B. Svensson
1956	A. Alfelt	K. Johansson	S. Åkerblom	S. Hägersten	N. Fredriksson
1957	K. Johansson	S. Jönsson	K. Jönsson	S. Åkerblom	L. Ohlsson

huvudstyrelser under ett halvsekel.

Ö v r i g a l e d a m ö t e r					Å r
Alb. Sahlin					1908
Alb. Sahlin					1909
B. Kulneff					1910
B. Kulneff	N. Jönsson				1911
A. Rudeberg					1912
Alb. Jönsson					1913
O. Lindbeck	H. Marcusson				1914
J. Hallberg	H. Marcusson				1915
S. Sahlin	G. Lindell				1916
S. Sahlin	G. Lindell				1917
E. Beronius					1918
O. Jönsson					1919
E. Olsson					1920
E. Olsson					1921
W. Frensdahl	O. Jönsson				1922
O. Jönsson					1923
G. Thomasson					1924
B. Thomasson	A. Billström				1925
E. Olsson	J. Härnö				1926
E. Andersson					1927
K. Lilja	A. Billström				1928
C. Gyltorff	K. Lilja				1929
A. Billström	K. Lilja				1930
A. Billström					1931
A. Billström					1932
A. Billström	G. Malm	M. Schwartzman	O. Jönsson	Osv. Persson	1933
A. Billström	O. Jönsson	M. Schwartzman	N. Persson	C. F. Nilsson	1934
A. Billström	O. Jönsson	M. Schwartzman	N. Persson	C. F. Nilsson	1935
A. Billström	Osv. Persson	M. Schwartzman	J. S. Mjällby	C. F. Nilsson	1936
J. S. Mjällby	O. Jönsson	M. Schwartzman	C. F. Nilsson	H. Rosén	1937
O. Jönsson	C. F. Nilsson	H. Rosén	P. G. Persson	B. Thomson	1938
H. Rosén	G. Lindelöf	W. Widell	B. Thomson	G. Nordbeck	1939
H. Rosén	G. Lindelöf	B. Thomson	P. G. Persson	K. Lilja	1940
H. Rosén	B. Thomson	P. G. Persson	T. Ericsson	B. Lilja	1941
H. Rosén	B. Lilja	M. Schwartzman	Y. Persson	G. Santesson	1942
				G. Thomson	
M. Schwartzman	G. Santesson	Y. Persson	G. Thomson	B. Svensson	1943
M. Schwartzman	G. Santesson	Y. Persson	B. Malmkvist	B. Svensson	1944
M. Schwartzman	B. Svensson	Y. Persson	B. Malmkvist	E. Eriksson	1945
M. Schwartzman	B. Svensson	Y. Persson	St. Eskilsson	S. Zellinger	1946
B. Svensson	Y. Persson	A. Sundberg	A. Olsson		1947
B. Svensson	K. Johansson	B. Larsson	Sv. Eskilsson	E. Frelén	1948
E. Frelén	Sv. Eskilsson	B. Larsson	O. Jönsson	E. Persson	1949
E. Frelén	Sv. Eskilsson	L. Ohlsson	E. Persson	G. Rydelius	1950
N. Larsson	Sv. Eskilsson	G. Rydelius	A. Månsson	E. Oscarsson	1951
N. Larsson	E. Oscarsson	N. Fredriksson	G. Rydelius	S. Åkerblom	1952
N. Larsson	Kj. Lindvall	N. Fredriksson	E. Persson	B. Svensson	1953
					1954
					1955
					1956
S. Hägersten					1957

Vår föreningsfana.

Önskemålet om en klubbfana hade under många år varit stort bland våra medlemmar. I vårt medlemsblad av år 1946 togs också ett vällovligt initiativ i riktning att förverkliga drömmen, genom att utlysa en pristävling bland medlemmarna om bästa förslaget till klubbfana. Ett förslag inlämnat av brottaren Erik Håkansson, tilldelades av en enhällig jury första priset.

Enligt förslaget skulle EAI-märket i rött och vitt placeras på en duk av vitt siden.

Anskaffandet av fanan blev dock ej verklighet de närmaste åren. Det var ekonomin som lade hinder i vägen.

Vid årsfesten år 1952 på Stadshotellet kom dock stödföreningen "Gamla EAI:are" med en prima överraskning genom att till moderföreningen överlämna en vacker föreningsfana.

Fanan överlämnades av stödföreningens dåvarande ordförande hr Marcus Schwartzman i spetsen för en delegation bestående av hrr N. Edvin Lilja, Oscar Jönsson och Eric "Kvidinge" Andersson. EAI:s ordförande Axel Alfelt underströk i sitt tacktal samtliga medlemmars tillfredsställelse med att frågan om en klubbfana äntligen blivit löst och uttalade förhoppningen att denna symbol ytterligare skulle sporra föreningsmedlemmarna till fortsatta goda insatser för EAI.

Denna vår fana vajar nu på Idrottsplatsen vid alla de tillfällen då Eslövs Allmänna Idrottsförening står som arrangör för någon tävling.

ETT HALVSEKEL MED EAI.

Att nedskryva en förenings historia är en ganska vansklig uppgift, i synnerhet som den epok som skall avhandlas, sträcker sig över ett halvt sekel. 50 år betraktas nog i allmänhet inte som någon längre tid, men för en förening, och för en idrottsförening i synnerhet, utgöra dock dessa år en betydande period.

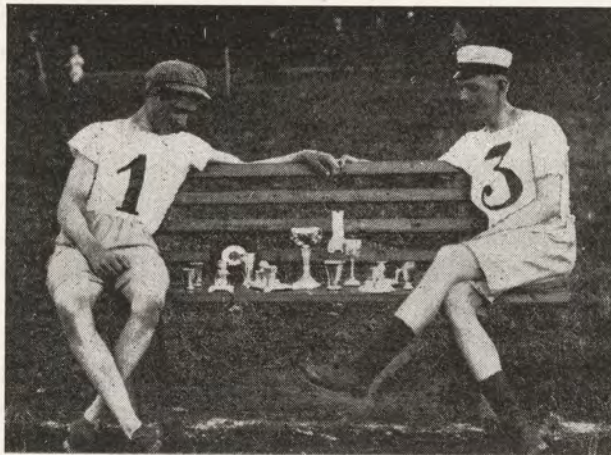
Lika naturligt som det är, att vid ett årsskifte kasta blicken tillbaka, för att se hur det senaste året gestaltat sig, lika naturligt är det att vi inom EAI i dessa dagar vilja göra en återblick på de gångna 50 åren. Den följande framställningen kan dock av utrymmesskäl ej göras så uttömmande som önskvärt vore, men det förmodas, att läsaren ändå skall erhålla någon inblick i föreningens såväl tidigare som nuvarande verksamhet.

1908, den 10 maj, samlas ett antal för idrotten intresserade personer å Idrotts-hemmet för att diskutera ett ev. bildande av en idrottsförening. Beslutet blir också att en idrottsförening skall startas. 35 personer teckna sig som aktiva och 3 personer som passiva medlemmar. Bland initiativtagarna — A. Rudolf Rudeberg, Eric Frantzich, Eugén Bolmstedt, Albert Sahlin, E. Grönvall m. fl. — utses en stadgaskommitté, som får i uppdrag att utarbeta förslag till stadgar att föreläggas för-
eningens första årsmöte. Vid detta möte antagas de föreslagna stadgarna med smärre justeringar, och beslutas att den nya föreningens namn skall vara "Eslövs Allmänna Idrottsförening". Samtidigt väljes vår förenings första styrelse, som får följande sammansättning: A. Rudolf Rudeberg, ordf., Eric Frantzich, Tage Nilsson, Sigvard Troell, Albert Sahlin och Eugén Bolmstedt med L. Ekstrand och B. Kulneff som suppleanter.

Föreningen får redan från början vind i seglen. Den allmänna idrotten ute i landet hade fått ett väldigt uppsving och det verkar tydligen inspirerande även på vår nybildade förening. Tävlingar anordnas och många goda idrottsmän representera EAI. Den första tävlingen i allmän idrott arrangerades den 26 juli. Idrottsplats i egentlig mening finnes dock ej. Löparna få hålla till på Trollsjögatan och i Ekenäs och de som föredra längre distanser ha att "kuta" runt Sallerup. En tävling som hålles i augusti äger dock rum på ett område, som sedermera kommer att utläggas till den idrottsplats, på vilken det än i dag tränas och tävlas. Föreningen hade nämligen fått låna ett uppvisningsområde från lantbruksutställningen, vilket t. o. m.

var försett med en läktare. Fotbollen för en mera blygsam tillvaro, främst beroende på att man saknar en ordentlig plan för denna sports utövare. Den enda plats, som finns att tillgå, är ett gropigt och ojämnt område framför Idrotts hemmet. Omklädnad skedde i den intill Idrotts hemmet än idag liggande paviljongen.

1909 får föreningen sin förste distriktsmästare i Eugén "Kitan" Bolmstedt, som tar titeln i längdhopp. Den allmänna idrotten är fortfarande dominerande, och våra idrottsmän börja göra sig ett gott namn ute i distriktet. Brottning står också på programmet, men denna sport har ännu ej slagit riktigt igenom. Träningförhållandena äro heller inte de bästa, utan man får så gott som uteslutande hålla till ute i det fria. Några fotbollsmatcher spelas också, de flesta på bortaplan. Detta år anvisar dock kommunalfullmäktige en del av det stora utställningsområdet till idrottsplats, vilken skall få iordningställas efter vårt eget gottfinnande.

Fr. v. Eugén "Kitan" Bolmstedt och E. Frantzich beundra en trofésamling.

1910—1911 arbetas det för fullt med idrottsplatsen. Med de ekonomiska medel som finnas tillgängliga påbörjas anläggandet av kast-, hopp- och löparbanor samt en fotbollsplan. En paviljong från utställningen inköpes för att användas som omklädningsrum och placeras i områdets nordvästra hörn. Idrottsmännen ligga i för fullt och ha stora framgångar. Så kommer olympiaåret

1912. Våra idrottspojkar erövra två DM-tecken nämligen i längdhopp och kulstötning och äro åtrådade dragplåster vid tävlingar inom distriktet. Även Köpenhamnsklubbarna komma med inbjudningar. Fotbollen har fortfarande ej några större framgångar. Föreningen går detta år i författning om anläggandet av en tennisplan.

Från internationella tävlingar i Köpenhamn år 1910.
Fr. v. Erik Adhe, Nils Jönsson, Hilding Marcusson och Eugén "Kitan" Bolmstedt.

1913 utgör ett av de framgångsrikaste åren i föreningens historia. EAI blir bästa förening vid DM-tävlingarna i allmän idrott med 21 poäng och erövrar 3 mästerskap, 5 andra- och 5 tredjeplaceringar. Vår förening får också förtroendet att stå som arrangör för inomhus-DM i gren- och mellanhopp. Tävlingarna hållas i Idrotts-hemmet. Tennisspelet, som nu hunnit göra sig populärt, vinner många utövare. Vid årsmötet blir det ordförandeskifte, då fanj. A. R. Rudeberg avsäger sig förnyat uppdrag. Han väljes till föreningens hedersledamot.

1914 får föreningen en skandinavisk mästare inom sina led i det att "Kitan" Bolmstedt överskrider gällande rekord i stående höjdhopp med 1 cm. Den skånska rekordtabellen visar EAI:are på inte mindre än fem platser. Fem DM-tecken erövrar. Flera av våra idrottsmän kan räkna sig bland svenska eliten. Fotbolls-spelarna dragas fortfarande med oordnade träningsförhållanden, men arbetet med idrottsplatsens iordningställande fortskrider. Anslag härtill erhålles från Central-föreningen för idrottens främjande. Medlemsantalet håller sig omkring 90.

De närmaste åren gå helt i världskrigets skugga. Föreningens idrottsmän skaffa sig under åren

1915—1916 dock mycket av ära och guld. Således hemföres år 1916 ej mindre än 6 DM-tecken, varav fyra stycken i utomhusidrott. Arbetet med idrottsplatsen är p. g. a. inkallelser ej av större omfattning.

1917 är verksamheten, de oroliga tiderna till trots ganska livlig. DM-tecken erövrar i kulstötning och spjutkastning. Föreningen erhåller anslag från Riksidrottsförbundet att användas för idrottsplatsens färdigställande.

1918, det sista krigsåret, blir för den allmänna idrottens del inte på långa vägar så lysande som tidigare. De flesta av våra idrottsstjärnor lämna föreningen och staden, för att söka sin utkomst på andra platser. Endast ett fåtal fotbollsmatcher spelas, samtliga på bortaplan.

1919 blir ett mörkt år för föreningen. Verksamheten ligger så gott som nere p. g. a. idrottsplatsens slutliga iordningställande. Medlemsantalet sjunker katastrofalt och vi ha under året endast 8 aktiva och 36 passiva medlemmar — de lägsta siffrorna i föreningens historia.

1920 är idrottsplatsen färdig att tagas i bruk och detta medför en livlig verksamhet. Såväl den allmänna idrotten som fotbollen ta åter fart och särskilt den sistnämnda får ett uppsving. Medlemsantalet ökas till 54 aktiva och 59 passiva. Allt göres för att stärka ekonomin och bl. a. arrangeras ett spex, som inbringar 1.600 kr. Det som kan skrapas ihop går helt till idrottsplatsen fullbordande.

1921. Den allmänna idrotten börjar åter göra sig gällande och ett DM-tecken erövrar. Fotbollsutövarna äro dock i majoritet och man spelar under året ej mindre än 47 matcher. För första gången startar föreningen också i Skånes fotbolls-DM. Klubbmärket instiftas i sin nuvarande form.

1922 blir ett livligt år, och de olika sektionerna arbeta för fullt. Det bildas en damsektion, som från början får ej mindre än 28 medlemmar. Fotbollslagen spela 37 matcher. Medlemsantalet uppgår till 128. En förvaltningsstyrelse för idrottsplatsen tillsättes. Denna skall bestå av 2 representanter för staden och 3 representanter för EAI. EAI skänker som grundplåt för förvaltningsstyrelsens arbete en summa av 1.500 kr.

1923—1924 bliva relativt medelmåttiga år ur sportslig synpunkt. Dock spelas varje år ett 40-tal fotbollsmatcher och allmän-idrottarna deltaga i ett flertal klubbmatcher. Under år 1923 spelas bl. a. också tre bandymatcher.

1925 bildas sektioner för bandy och bordtennis och i dessa sportgrenar arrangeras ett flertal tävlingar. En större festtillställning anordnas tillsammans med förvaltningsstyrelsen för idrottsplatsen och Eslövs Tennisklubb. 36 fotbollsmatcher spelas.

1926. Bordtennisspelarna lämna föreningen och bilda egen klubb. Brottarklubben Atlas gör framställning om inträde i EAI såsom särskild sektion. Framställningen blir dock avslagen med knappa 3 rösters övertikt. Friidrotten är av ringa omfattning. Fotbollen står under året på ett relativt högt plan.

Från idrottsföreningens sommarfest 1930. Fr. v. Disp. H. Lindbäck, disp. Arvid Jönsson, förman O. S. Ekdahl med hunden, stadsingenjör T. Schilling. Provinsialläkare H. Bolmstedt segrade och har redan hunnit förbi kameran.

1927 göra brottarna förnyad framställning om inträde i EAI — denna gång med större framgång. Som tack hemför brottarna redan under sitt första år i EAI sin serie. Fotbollssektionen spelar en internationell match mot BK Stefan från Köpenhamn. Friidrottssektionen anordnar ett flertal tävlingar. Medlemsantalet uppgår till 147.

1928, är vårt tjugonde verksamhetsår. Jubileumstävlingar arrangeras i fri idrott. Fotbollsspelarna avancera till tredje omgången i DM. Vandringspris uppsättes mellan BK Stefan, Köpenhamn och EAI. Vi ta den första inteckningen i det ståtliga vandringspriset. Den kvinnliga idrotten har ett stort antal utövare. Brottarna vinna sin serie, men i kvalificeringsmatchen mot Eken, Arlöv, blir det förlust, då arlövsklubben har den kortaste matchtiden efter ett slutresultat på 3—3.

1929. Brottarna arrangera DM för juniorer och erövra två mästerskap. I serien placerar man sig på andra plats. Sigfrid Hansson anställs som tränare. Fotbollsspelarna vinna sin serie, men förlorar kvalificeringsmatchen mot Tomelilla. Mot BK Stefan spelas två matcher med en vinst och ett oavgjort resultat. Friidrotten har ett livligt verksamhetsår. Damsektionen räknar ej mindre än 31 utövare och ett DM-tecken hemföres. Medlemsantalet uppgår till 191.

1930 vinna brottarna Skåneserien div. II och även i kvalificeringsmatchen mot Velo, Hässleholm blir det vinst. Vid Skånska juniormästerskapen erövrar ett mästerskap samt två andra- och en tredjeplacering. DM för damer arrangeras och här går ett mästerskap till föreningen. Ett vandringspris mellan IFK Trelleborg och EAI

hemföres av oss för alltid. I fotboll spelas det 44 matcher. Antalet medlemmar är uppe i 201.

1931. Föreningen tar initiativet till bildandet av Mellersta Skånes Idrottskrets. Friidrotten är på frammarsch. Sektionen utkämpar sin första internationella match mot Gullfoss från Köpenhamn och står även som arrangör för DM-tävlingarna i femkamp och i löpning 25.000 meter.

Fotbollssektionen har inga större framgångar. Brottarna starta för första gången i fyrstadsstävlingen. C-matchen som går i Jönköping ser överraskande eslovsgribarna som vinnare. Sektionen arrangerar uttagningstävlingar för landskampen mot Norge. Djurgårdens brottare gästa Eslöv.

År **1932** arrangerar föreningen damernas DM-tävlingar. Vid dessa sättes ett svenskt rekord i spjutkastning. Fotbollsspelarna ligga efter höstomgången på andra plats i serien. Brottarna ta en DM-titel och i fyrstadsstävlingen belägger laget tredjeplatsen i B-gruppen.

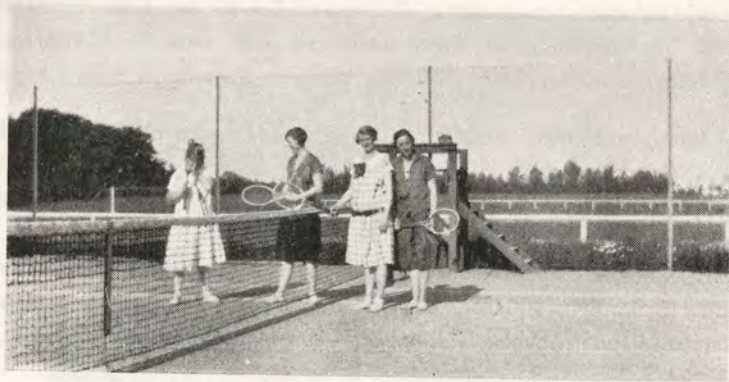
1933. Stadsfullmäktige anslår medel till om- och tillbyggnad av Idrotts hemmet. Vid B-fyrstads i Varberg hamna brottarna på andra platsen. Fyra brottare starta i Sydsvenska mästerskapen med två fjärdeplaceringar som utdelning. Fotbollsspelarna vinna mellanskånska serien men förlora i kvalificeringen. Laget överföres till sydsånska serien. Friidrottssektionen arrangerar Skånska juniormästerskapen. Under året sättas 7 nya klubbrekord.

1934 blir ett lyckosamt år för våra brottare. B-gruppen i fyrstads vinnes och därmed avancerar man för första gången till A-fyrstads. EAI blir bästa förening vid DM-tävlingarna och Skåneserien div. I hemföres. Fotbollen noterar en kraftig uppryckning. Landslagsspelaren och HIF-aren Albin Dahl engageras som spelare och tränare.

1935. Brottarna göra en god prestation genom att hålla sig kvar i A-gruppen. Friidrottarna erövra för alltid Svea-Dana pokalen, uppsatt mellan Gullfoss, Köpenhamn och EAI. Fotbollsspelarna vinna Sydskånska serien.

1936. Brottarna hemföra Skåneserien div. I och tillkämpa sig förnyat kontrakt i A-fyrstads. Fotbollsspelarna belägga andra platsen i serien och göra sin längsta utlandsresa hittills, nämligen till Bornholm. Svenska Flaggans dag firas i Eslöv för första gången och med EAI som arrangör.

1937. Bordtennis spelarna i föreningen bilda särskild sektion. Brottarna degraderas till B-gruppen i fyrstads, och EAI blir bästa klubb vid DM-tävlingarna. Harry Lundahl övertar fotbollsspelarnas träning.

Några tennisdamer från 30-talet vid banan å idrottsplatsen.
Fr. v. Anna Fredriksson, Emy Andersson, Ester Dahl och Elsa Persson.

1938 kan föreningen fira sitt 30-årsjubileum och har stora framgångar. Brottarna avancera åter till A-gruppen i fyrstads. Sven Eskilsson och Gustav Widell representera Sverige i landskampen mot Finland. Sven Eskilsson blir svensk juniormästare. Fotbollspelarna vinna sin serie och triumferar för första gången i kvalificeringsmatcherna, vilket medför uppflyttning till Skåneserien div. I. En speciell sektion för ungdomsspelare bildas. Svenske rekordhållaren i stavhopp Bo Ljungberg tar hand om friidrottsmännens träning. Två nya klubbrekord noteras.

1939. Brottarna få åter krypa ned i B-gruppen. Fotbollspelarna avancera till tredje omgången i DM. Friidrottsmännen åka till Karlskrona och vinna en klubbmatch där. Bordtennis spelarna börja på allvar göra sig ett namn ute i distriktet.

1940. De sportliga insatserna lämna inga djupare spår efter sig detta år. Såväl brottare som fotbollspelare hålla dock sina positioner och återfinnas i resp. B-fyrstads och Skåneserien div. I. Friidrottssektionen anordnar ungdomstävlingar och fyra nya klubbrekord sätts.

1941. I fyrstads får brottarna ta steget ned i C-gruppen. Hugo Andersson blir svensk mästare i brottning, fri stil. Finska brottare gästa EAI. Bordtennis spelarna ha avancerat till Allsvenska serien div. II, i vilken serie de våra inneha förstaplatsen efter höstomgången. Fotbollslaget besegrar i DM allsvenska div. II-klubben Landora på bortaplan med 3—2. Stig Oldén blir svensk juniormästare i spjutkastning och tar ett DM-tecken i samma gren.

1942. Idrottsplatsen kommer under kommunal regim. Oldén blir åter juniormästare i spjutkastning och representerar Landsorten i "landskampen" mot Storstäderna. EAI blir trea i C-fyrstads. Bordtennis spelarna få en Mellanskånsk mästare

genom Börje Månsson och avancera till finalen i DM för lag. Fotbollsspelarna nedflyttas till "Mellanskånskan", vilken serie de leda efter höstomgångens slut. "Buckla" Hansson tar hand om spelarnas träning och deltagar själv i laget.

1943. I fyrstadsmatchen i Huskvarna belägger EAI andra platsen. Sven Eskilsson deltagar i landskapsmatchen Skåne—Stockholm. Föreningen arrangerar svenska mästerskapet för juniorer. I Svenska mästerskapet för 7-mannalag uppnår man kvartsfinalen.

Friidrottssektionen arrangerar Skånes DM för seniorer och noterar vinst i Skåneserien klass 3. Bordtennisspelarna bli tvåa i serien och belägga andraplatsen i en fyrstadsmatch mellan Malmö—Hälsingborg—Lund—Eslöv. Fotbollsspelarna gå åter upp i Skåneserien div. I. Medlemsantalet är nu 213.

1944. Medlemsbladet utkommer för första gången. 51 prov för idrottsmärket avläggas. Friidrottssektionen arrangerar årets DM i tiokamp och uppnår en individuell andraplacing i tävlingen. Brottarna äro åter i B-fyrstads och uppnå kvartsfinalen i SM för 7-mannalag. DM i fri stil arrangeras av föreningen, som lägger beslag på två titlar.

1945. 60 idrottsmärkesprov avläggas. Publikrekord sättes för Eslövs idrottsplats vid Hägg-galan med 2.300 personer. Brottarna bygga bastu i Idrotts hemmet. Man har utbyte med danska föreningar i samtliga idrottsgrenar.

1946. Brottarna avancera åter till fyrstadsturneringens A-grupp. Finalplats uppnås i Skåne-Cupen. Holländska brottare gästa Eslöv. Fotbollslaget degraderas till Mellanskånska serien. En sparklubb startas bland medlemmarna för en resa till olympiaden i London 1948. Medlemsantalet uppgick till 234.

1947. I fyrstads nerflyttas brottarna till B-gruppen. Finalen mot Sparta, Malmö. Skåne-Cupen vinnas. Sektionen turnerar i Norge. Fotbollen är på retur och har svårigheter med nyrekryteringen. I friidrott sätts två nya klubbrekord. Medlemsantalet är uppe i 275.

1948. Brottarna nedflyttas till C-gruppen i Fyrstads. På föreningens program upptages tyngdlyftning som särskild sektion. Bordtennisspelarna uppflyttas till Allsvenska serien div. III. Fotbollslaget innehar sista platsen i Skåneserien div. III. Styrelsen beslutar om förhyrning av en klubblokal i Bäckavägen.

1949. Brottarna uppflyttas åter till B-fyrstads, och göra en turné till Norge. Fotbollslaget placerar sig på näst sista plats i Skåneserien div. III. En internationell match spelas mot Kertemind BK från Danmark. Tyngdlyftningssektionen startas som arrangör för Skånes junior-DM. Friidrottssektionen anordnar en stortävling. Stödföreningen "Gamla EAI:are" bildas.

Föreningens första klubblokal i Bäckavägen.

1950. Brottarna belägga fjärdeplatsen i B-fyrstad, men vinna Allsvenska serien div. II, södra. Karl-Erik Andersson blir tvåa i flugvikt på SM i fri stil och Nils Fredriksson trea i lättvikt, grekisk-romersk stil. Irans brottartrupp från världsmästerskapen tävlar i Eslöv. Fotbollsspelarna hamna på sjunde platsen i Mellanskönska serien div. III. Som tränare anställs Torsten Flintberg, f. d. IFK Malmö. Friidrottssektionen har ett garde goda juniorer, som lova gott för framtiden. Bordtennisspelarna vinna Allsvenska serien div. III och ligga efter höstomgångens slut på första platsen i andra divisionen. Tyngdlyftarna belägga en mittelpåts i Allsvenska serien div. X. Vid en av sektionen anordnad nationell tävling sättes ett skånskt rekord. Medlemsantal 311.

1951. Brottarna, som på grund av omläggning av fyrstadsgrupperna, fått stanna kvar i B-gruppen, vinna denna och uppflyttas. I Allsvenska serien div. I belägges tredjeplatsen. Karl-Erik Andersson uttages att representera Sverige i landskampen mot Tyskland. I Mellanskönska serien div. III placerar sig fotbollslaget på andra platsen. Efter våromgångens slut övertages träningen av Göte "Pavlova" Rosengren, f. d. Malmö FF. Friidrottssektionen noterar åtskilliga framgångar, särskilt vad juniorerna beträffa. Bordtennislaget placerar sig på tredje platsen i Allsvenska serien div. II. Tyngdlyftarna resa till Halmstad och vinna en klubbmatch därstädes. Vid av sektionen i Rövarekulan anordnade nationella tävlingar noteras såväl svenskt som skandinaviskt rekord i mellan-tungvikt. Medlemsantalet 335.

1952. EAI kommer på tredje plats i A-fyrstads, men degraderas till B-gruppen. I Allsvenska serien div. I belägges en tredjeplats. Fotbollsspelarna vinna Mellanskönska serien div. III och uppflyttas en division. Friidrottssektionen arrangerar

för första gången på flera år en klubbmatch och möter Lunds AI. Tyngdlyftning dragas med besvärligheter, då nyrekryteringen visar sig svårlöst. Bordtennisspelarna degraderas till Allsvenska serien div. III och ha lokalbekymmer. Handbollsspel upptages på föreningens program. Medlemsantal 307.

1953. Brottarna avancera — för sjunde gången i föreningens historia — till A-gruppen i fyrstads. Viking Palm blir svensk mästare i lätt-tungvikt fri stil och tvåa i grekisk-romersk stil. En tredjeplacering uppnås av Sten Lindberg på Skåneserien i fri stil. Viking Palm deltagar i två landskamper mot Turkiet och Sten Lindberg i en ungdomslandskamp mot Finland. I en match Landslaget—Pressen deltagar Viking Palm och Nils Fredriksson. Efter serieomläggning spelar fotbollslaget Skåneserien div. I. Bordtennislaget hamnar på sista plats i Allsvenska serien div. III och nedflyttas till Skåneserien. Handbollsspelarna vinna en av Landskrona Alliansen anordnad serie och uppflyttas en division. Medlemsantal 315.

1954. Brottarna göra sin hittills bästa insats i fyrstadsturneringen genom att placera sig på andra plats i A-gruppen före Eskilstuna och Trollhättan. Viking Palm placerar sig som trea vid världsmästerskapen i fri stil i Japan och blir svensk mästare i lätt-tungvikt i samma stilart. I landskamper deltagar Viking Palm två gånger mot Finland och en gång mot Sovjet. Fotbollsspelarna hamnar på näst sista plats i serien och nedflyttas. I samband med ett nordiskt vänortsmöte i Birkeröd i Danmark spelar laget mot arrangörsstadens IK Skjold. Friidrottsresultat synes vara på uppåtående och flera goda resultat noteras. Bordtennisspelarna belägga sjätteplatsen i Skåneserien div. I. Handbollslaget placerar sig på sista platsen i Skåneserien div. IV, södra.

1955. I A-fyrstad blir brottarna treor, men nedflyttas till B-gruppen. Viking Palm vinner SM i fri stil och blir tvåa i grekisk-romersk stil, samt deltagar i landskamper mot Sovjet och Turkiet. Curt Nilsson representerar Sverige i en ungdomslandskamp mot Finland. Arvid Billström kallas att döma i världsmästerskapen i Karlsruhe, Västtyskland. Brottarna företaga sin hittills längsta klubbresa och gästa Jugoslavien. Friidrottarna håller en relativt god standard. Fotbollsspelarna vinna Skåneserien div. II och en ny serieomläggning gör att samtliga i serien deltagande lag uppflyttas en division. I Skåneserien div. I, hamnar bordtennislaget på sjätteplatsen. Efter tre spelade matcher under höstomgången i samma division, tvingas dock laget draga sig ur serien, då användbar tränings- och tävlingslokal ej står att anskaffa. Handbollssektionen nedlägges av ekonomiska skäl. Medlemsantal 280.

1956. Brottarna vinna B-fyrstads och uppflyttas till A-gruppen. Viking Palm representerar Sverige vid Olympiaden i Melbourne i fristilens lätt-tungvikt, me-

blir oplacerad. Curt Nilsson och Viking Palm deltaga i resp. junior- och seniorlandskamper mot Finland. Jugoslaviska brottare gästa Eslöv. Fotbollsspelarna vinna Mellanskånska serien och deltaga efter höstomgångens början i Allsvenska serien div. IV. I Mellanskånska cupturneringen belägger laget andra platsen efter Hörby Boif. Friidrottslaget möter Klampenborgs IK i Köpenhamn. En ny och fullt tidsenlig klubblokal anskaffas.

1957. I A-fyrstads belägga brottarna tredjeplatsen och degraderas tillsammans med Trollhättan. Fotbollsspelarna inta en köplacering i Allsvenska serien div. IV, men undgå nedflyttning. Höstomgången inledes med tolv nederlag i följd. Yngve Stein noterar nya klubbrekord på 1000, 1500 och 2000 m. Bordtennisspelarna ha åter kommit igång och leda Skåneserien div. II efter höstomgången.

VI LEVER PÅ HOPPET.

Fr. v. Martin Odin, Walter Nilsson och Carl G. Nilsson.

Estövs Allmänna Idrottsförenings

Hedersledamöter

och tillika ständiga medlemmar av föreningens huvudstyrelse.

Vaktmästare Arvid Billström	1937
Ritare Carl Gyldorff	1938
Exekutionsbiträde N. Edvin Lilja	1939

Hedersmedlemmar.

Kamrer A. Rudolf Rudeberg	1913
Postexpeditör Henry Tykesson	1922
Provinsialläkare Hugold Bolmstedt	1929
Fabrikör Alb. Sahlin	1935
Stadsingenjör Tryggve Schilling	1935
Gymnastikdir. Eugen Bolmstedt	1936
Kontorist Carl Fredrik Nilsson	1939
Köpman Marcus Schwartzman	1949
Skoarbetare Oscar Jönsson	1950
Tandtekniker Frithiof Mårtensson	1955
Hälsövarsinspektör Axel Alfelt	1957

Föreningens tre högsta utmärkelser.

Bordsstandar:

Arvid Billström	1953
Gustav Malm	1955

Guldnål:

Hugo Andersson	1948
Arvid Billström	1942
Sven Eskilsson	1948
Nils Fredriksson	1953
Ove Gullstrand	1957
Carl Gyldorff	1942
Knut Johansson	1953
Oscar Jönsson	1942
N. Edvin Lilja	1942
Gustav Malm	1948
John S. Mjällby	1942
C. F. Nilsson	1942
Göte E. Ohlsson	1957
Erik "Snabbe" Persson	1954
Erik "Tjomme" Persson	1953
Yngve Persson	1953
Ivar M. G. Sandberg	1944
Marcus Schwartzman	1948
Walter Stjernholm	1951
Birger Svensson	1948

Silvernål:

Axel Alfelt	1957
Erik "Kvidinge" Andersson	1942
Hugo Andersson	1941
John Andersson	1954
Sven Eskilsson	1943

Nils Fredriksson	1948
Ove Gullstrand	1952
David Härd	1955
Johan Johnsson	1942
Knut Johansson	1948
Börje Larsson	1948
Knut Lilja	1942
Gustaf Lindstedt	1943
Malte Ljungberg	1956
Gustav Malm	1942
Börje "Tu" Månsson	1950
Göte Mårtensson	1957
Joh. Nilsson	1947
Olle Nilsson	1951
N. B. Nyberg	1949
Göte E. Ohlsson	1952
Karl Olsson	1952
Lennart Ohlsson	1956
Erik Oscarsson	1951
Viking Palm	1954
Erik "Snabbe" Persson	1949
Erik "Tjomme" Persson	1948
Yngve Persson	1948
Holger Rosén	1942
Gösta Rydelius	1953
Sten Sandberg	1957
Gustav Santesson	1954
Marcus Schwartzman	1941
Walter Stjernholm	1948
Birger Svensson	1942
Allan Sundberg	1951
Gunnar Svensson	1956
Hugo Svensson	1951

Principer för utdelning av våra tre högsta utmärkelser:

Bordsstandar, föreningens högsta utmärkelse, kan utdelas till enskild föreningsmedlem, som nedlagt ett synnerligen förtjänstfullt arbete inom föreningen under en tidrymd av minst tjugo (20) år.

Guldnål, utdelas till föreningsmedlem för förtjänstfullt och uppoffrande arbete inom föreningen under minst femton (15) år.

Silvernål, utdelas till föreningsmedlem för förtjänstfullt och uppoffrande arbete inom föreningen under minst tio (10) år.

Samtliga utmärkelser utdelas för såväl aktivt arbete som arbete i sektions- eller huvudstyrelse eller kombination av dessa. Guld- och silvernålarna kunna dock efter styrelsebeslut tilldelas föreningsmedlem, som speciellt utmärkt sig eller stött föreningen, trots att erforderligt antal år ej uppnåtts.

*Om Du är mellan 15 och 25 år gammal
anslut Dig då till*

LÖNSPARANDET

*Om Du är äldre kan Du lämpligen
bli med i en*

SPARKLUBB

Eslövs Sparbank

Alla upplysningar lämnas beredvilligt av

Eslövsortens Sparbanker

EN IDROTTSPLATS ANLÄGGES.

Den mest aktuella och betydelsefulla frågan för vår förening och för eslövs-idrottens utveckling och fortbestånd var under de första femton åren anläggandet av en idrottsplats i ordentligt och tävlingsmässigt skick.

Ett område, som sträckte sig ungefär tio meter utanför den nuvarande löparbanan hade av staden år 1910 med utnyttjanderätt för 10 år framåt upplåtits till EAI.

Planering och schaktning verkställdes omedelbart och staden bidrog bl. a. härtill. En löparbana med en längd av 400 meter anlades, ävensom fotbollsplan samt en mindre hoppbana. Ekonomin var dock då som alltid ett besvärligt kruz och man fick i största utsträckning nöja sig med det arbete som kunde åstadkommas på frivillighetens väg. Man var dock ganska nöjd med att ha kommit så långt i utvecklingen, men det visade sig dock snart, att det gjorda arbetet nödvändigt måste förbättras. Löparbanan var för lös, då den nästan uteslutande lagts av grus och samma var förhållandet med hoppbanan. Fotbollsplanen var knutig och ojämn och till största delen bestående av småsten. Pengar saknades ju och ytterligare hjälp kunde ej påräknas av staden. Vår styrelse fann sig därför föranlåten, att ingå med en vördsam anhållan till Sveriges Centralförening för idrottens främjande om penninghjälp. Det lyckades. År 1914 erhöll föreningen ett anslag av 900 kronor. Naturligtvis hade summan behövt vara många gånger större, ty till något helt iordningställande räckte inte dessa medel. Ännu en gång kom Centralföreningen till hjälp med ett anslag av 1.400 kronor.

Utdrag ur en artikel, införd i EAI:s jubileumsskrift vid 15-årsjubileet år 1923, skriven av ritaren Carl Gyldorff, en av de drivande krafterna vid idrottsplatsens fortsatta iordningställande, följer här nedan: "Det fruktansvärda kriget bröt ut, som ju även vi fingo känning av. Förvirring uppstod, arbetet inom föreningen liksom sloknade, och de gamla som varit med från början flydde, helt lämnande oss yngre åt oss själva. Följden härav blev naturligtvis att några tysta år förflöto. Men allteftersom de unga växte till — för att slutligen 1918 bliva så pass kraftiga att de själva kunde övertaga den styrande handen — började arbetet ånyo med den krävande uppgiften att försöka åstadkomma bättre förhållanden.

C. GYLDORFF

Ordf. 1927.

Styrelseledamot 1919—24, 1926, 1928—37.

Revisor 1938—44.

Ledamot av fri idrottssekt. 1922, 1925—27.

„ „ fotbollssekt. 1927, 1930.

„ „ förvaltningsstyrelsen 1922—37.

Hedersledamot 1938.

1920 ingick föreningen med en skrivelse till staden med begäran om att fortsättningen få disponera området, samt dessutom ett område runt det förutvarande. (Idrottsplatsens nuvarande sträckning; vår anm.).

Samtidigt lät EAI:s styrelse uppgöra kostnadsberäkningar och ritningar till en tidsenlig idrottsplats. Därpå anhöllo vi att stadsfullmäktige måtte medelst ett större anslag bidra till realiserandet av en tidsenlig idrottsplats i hjärtat av Skåne. Det belopp EAI då äskade — c:a kr. 30.000:— — gjorde visst många borgare både häpen och förargad, men vi ville därmed endast visa vad en idrottsplats gick till att anlägga, väl vetande huru kommunala myndigheter i allmänhet och Eslövs i synnerhet ha för vana att om icke avslå så i lyckligaste fall pruta ned anslagsäskandena. Vi fingo blankt avslag på vår framställning. Dock biföll vår begäran om ett större område, vilket av staden uppläts på ytterligare 10 år.

Ovanstående kostnadsberäkning gick då ut på att alla banor skulle omläggas, området planeras och schaktas, inhägnad, tribun, tennisbanor etc. utbyggas. Säkert är, om man tager i betraktande att stadens båda största skolor gränsade alldeles intill området och då omgivningen i övrigt är den mest tilltalande, att idrottsplatsen skulle kunna bli den mest idealiska och vackraste man gärna kan tänka sig. Inte bara till staden inlämnade vi våra ansökningar utan även Sveriges Idrottsplatskommitté och Sveriges Centralförening för idrottens främjande besökte vi med begäran om hjälp. Men ingenting ville lyckas för oss och med skäms kan man säga att våra krafter inför dessa motigheter gävo vika, ty knappast en vecka gick till ända förrän en ny skäppa skrivelser och beräkningar skulle uppgöras utan att några som helst resultat följde.

Jo. Man kan gott säga att det ljusnade för oss litet, då stadsfullmäktige kom med ett förslag, att en särskild styrelse skulle tillsättas för idrottsplatsens förvaltning, iordningställande och vidmakthållande. Härav förstod man ju att de sörjande herrarna fått upp ögonen och gärna ville hjälpa oss i våra strävanden. Idrottsplatsstyrelsen skulle två ledamöter utses från stadsfullmäktiges sida och

3 dito från vår. Förslaget var ju inte annat än mycket gott och isynnerhet vår styrelse, som då strängt under de sista åren arbetat med de oändliga ansökningarna och härigenom alltför litet fingo tid att ägna sig åt organiseringsarbetet inom föreningen — åt idrottsrörelsen, hälsade dess förverkligande med glädje.

Länge dröjde det inte heller förrän saken var klar, och vid föreningens årsmöte 1922 tillsattes Förvaltningsstyrelsen för Eslövs idrottsplats och stadgar för densamma antogs. För förverkligande av sin uppgift emottog nämnda styrelse den 1 maj 1922 av oss till förvaltning dels det av staden t. o. m. 1930 års utgång upplåtna området, dels ett kontant belopp av 1.500 kronor.

Med nya och erfarna krafter grep förvaltningsstyrelsen sig genast an med sitt arbete, och länge dröjde det inte heller förrän vi sågo den första frukten av dess arbete gestalta sig i form av en ny omklädningspaviljong inkl. duschrum. Dessutom har idrottsplatsens förvaltningsstyrelse av staden erhållit ett anslag av 3.000 kronor kontant och stadsfullmäktige beslöto dessutom teckna borgen för ett 10-årigt amorteringslån å 3.000 kronor, allt i allt för uppförande av inhägnad kring idrottsområdet, och kommer denna att uppsättas i år. Genom förverkligandet av det sistnämnda kommer allt att te sig annorlunda, isynnerhet för oss vinnes mycket i såväl idrottsligt som ekonomiskt hänseende.

Vi hoppas förvaltningsstyrelsen lyckas lika gott i fortsättningen, och jag tror att om inte allt kommer på en gång — vi under de närmaste åren successivt skall få ändrade idrottsförhållande och den betydelsefulla frågan, en idrottsplats i Eslöv, förverkligad."

Så började vi . . .

”Kitan” berättar:

Idrottens i Eslöv uppkomst och utveckling hänger ganska intimt samman med Eslövs Allmänna Idrottsförenings historia. Dock har idrottsrörelsen vare sig här eller annorstädes framträtt fix och färdig. Vid vår förenings bildande år 1908 hade idrotten tidigare bedrivits i många former, och naturligtvis främst av de yngre årgångarna i samhället, såsom skolynglingar och gymnasier. Den första av oss kända idrottsföreningarna här i staden var I. V. E., uttytt Idrottens Vänner, Eslöv, som bildades på våren 1905. Denna klubb utövade dock till en början endast krocketspel, ett spel som i våra dagar knappast räknas till idrott. Fram på sommaren upptogs också tennis på programmet, vilket snart skulle visa sig bli anledningen till klubbens snara upplösning. En del av medlemmarna ansåg att föreningen skulle vara uteslutande manlig, medan andra förfäktade att det skulle gå mycket bättre att spela tennis om man fick ha flickor med. Allnog, föreningen avled p. g. a. oenighet och troligen också på grund av dålig ekonomi. Denna första lilla förening var emellertid en föregångare till E. A. I. och har ju därför sin givna plats i eslövsidrottens historia.

* * *

Hur kom man då på tanken att bilda ännu en förening?

Vi ställer frågan till en av E. A. I:s stiftare och bästa idrottsmän, Eugén ”Kitan” Bolmstedt.

— Ja, vi var en hel del pojkar, som hållit på i ganska många år och övat idrott under ganska primitiva och oorganiserade former. Jag minns att vi redan tidigt hade ett fotbollslag, och idrott utövade vi på den s. k. Garvargården (platsen bakom Dolowitz' affär). Här ägnade vi oss åt hopp i olika former, och bl. a. bestod vår höjdhoppställning av två sockerlådor, med tegelstenar staplade ovanpå och en ribba lagd emellan dessa. Vi ägnade oss även åt tyngdlyftning, en sport som således har gamla anor här i Eslöv. Vid dessa övningar höll vi till på Slakterigården (där nuvarande Eslövs Sparbank är belägen). Som skivstänger hade vi käppar, på vilka vi hängde vanliga torgvägar.

i ändarna. Efter de olympiska mellanspelen i Athén år 1906 blev det ett väldigt intresse för idrott, och vi pojkar ville ju gärna försöka efterlikna de stora idrottsstjärnorna och drömde om att själv en gång få starta i olympiska spel. I akt och mening att försöka få bättre ordning på vår idrottsutövning, tog vi därför kontakt med idrottsvännen, kamrer A. R. Rudeberg, och diskuterade med honom formerna för bildande av en idrottsförening. Detta samarbete ledde sedan till att Eslövs Allmänna Idrottsförening bildades den 10 maj 1908.

Om våra första idrottsmän och dess idrottsutövning berättar "Kitan": Några specialister i stil med våra dagars idrottsmän var vi långt ifrån. Vi idrottade av rent intresse, utan tanke på vare sig belöningar eller priser. Under de första åren betalade vi själv alla resor, och kunde vi någon gång få föreningen att betala våra startavgifter vid tävlingarna, var vi givetvis mycket tacksamma. När vi därför kom ut på tävlingar, tog vi tillfället i akt att starta i så många grenar som möjligt. Om jag tar mig själv som exempel kan jag nämna, att jag vid Skånes DM år 1916 startade i ej mindre än 12 grenar och lyckades placera mig bland de tre bästa i 8 och bli mästare i 2 av dessa.

Träningen bedrevs väl inte heller på samma sätt på Din aktiva tid som den görs nu?

— Nej, det vill jag knappast påstå. Konditionsträningen t. ex. ägnade vi ganska litet intresse, men vi var för den skull inte helt främmande för konditionsprov. Här kan jag förresten berätta några episoder från idrottsmärkesproven, i vilka bl. a. ingick löpning 1 mil, vilken skulle avverkas på en tid under 50 minuter. Detta prov klarade dock de allra flesta av, trots att vi under loppet då och då fick stanna och pusta ut, samtidigt som vi kunde få en liten pratstund. Själv avlade jag dessa prov i tjugonio år i följd. I det trettionde försöket hade jag klarat av samtliga prov och hade endast löpning 100 m. kvar, då en elakartad muskelbristning gjorde, att jag ej kunde fullfölja. Motigt var det även många andra gånger, och vid ett tillfälle, när jag sprungit milen, visade det sig att jag använt 8 sekunder för lång tid. Det var då inget annat att göra än att nästa dag, trots att benmusklerna ännu var ömma av loppet dagen före, ge sig på distansen igen. Denna gång gick det dock bättre och jag klarade mig med 6 sek. tillgodo. Vid ett annat tillfälle — jag studerade då på GCI i Stockholm på vintrarna — möttes jag vid hemkomsten under juluppehållet med beskedet att jag vid provavläggningen det året försummat uthållighetsprovet. Man undrade nu om jag tänkt fullfölja. Visst hade jag tänkt det. Det hela var ren glömska från min sida. Så på själva nyårsaftonen, trots att marken var lätt täckt av snö, gav jag mig upp i Ekenäsområdet, och avverkade där inom föreskriven tid mina 10.000 meter och klarade märket.

I provavläggningen ingick ju även simning 200 meter, och jag kan som ett kuriosum omtala, att detta prov ofta avverkades i Trollsjön. De flesta gånger klarade vi dock av provet i Ringsjön.

Ditt klubbrekord på 100 meter var väl på den tiden en fin notering?

— Min hundrameterstid stod sig faktiskt riktigt bra i den svenska konkurrensen. När jag 1916 satte mitt klubbrekord med 11.0 sek. blev jag tredje man på svenska mästerskapen i grenen med tiden 11.2 sek. Vinnaren hade 11 sekunder blankt. Vid samma års mästerskap blev jag också placerad som fjärde man i viktkastning med 25-kilos vikt.

Under Din aktiva tid har Du väl hunnit skaffa Dig en hel del mästerskapstecken?

— Nog har det väl blivit en hel del. Jag skulle tro att jag bl. a. har upp till tjugo fem skånska mästerskapstecken. Det första tog jag år 1909 och mitt allra sista vid 37 års ålder sedan jag flyttat till Värmland. Grenen var här stående höjdhopp, som jag vann på 144 cm. Det är ju en gammal paradgren, i vilken jag även var skandinavisk mästare efter ett hopp på 154 cm vid tävlingar i Köpenhamn år 1914.

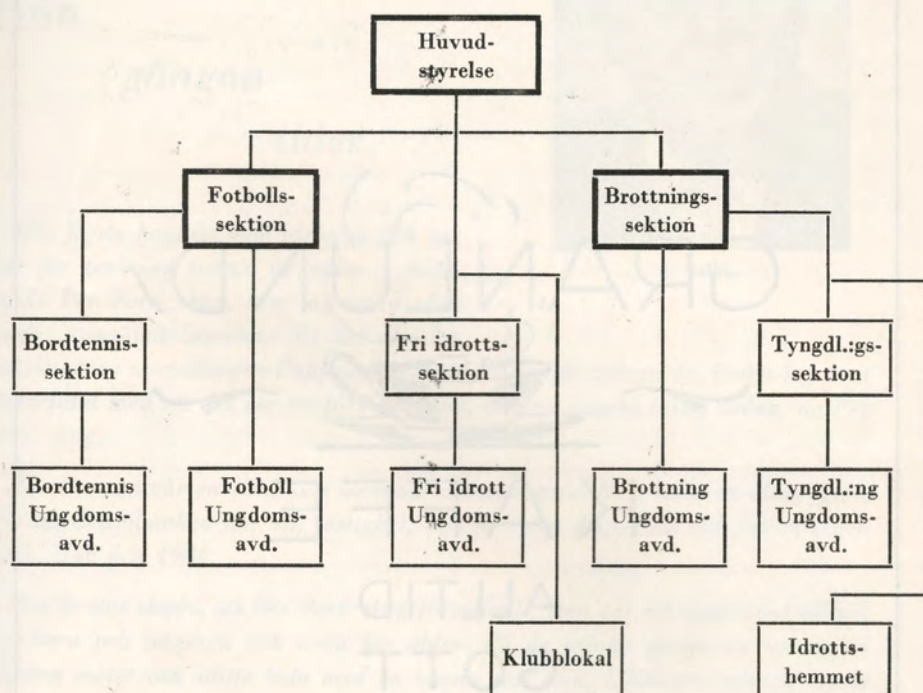
Hur var de yttre förutsättningarna att utöva idrott när ni bildade föreningen?

— De var långt ifrån goda. Vår allra första 400-metersbana t. ex. hade vi mätt upp i Trollsjögränd med start uppe vid Trollsjön och mål vid Rådhuset. Att vi startade vid Trollsjön och inte tvärt om, berodde nog på att det var något litet nedförbacke åt det hållet. Primitivt var allt så det förslog, men det hade trevligt och det var huvudsaken. Dock önskar man faktiskt ibland att man skulle få leva om sitt liv och utöva idrott med nutida träningsförhållanden och med den utveckling till det bättre idrottsredskapen har undergått.

Om E. A. I. och sina egna idrottsår skulle "Kitan" givetvis ha mycket att berätta, men vi känna oss väl tillfreds med det vi fått veta om händelserna och episoder från dessa vår förenings första levnadsår.

Vår förenings organisation

sådan den beslutades vid årsmötet 1951.

Föreningens gemensamma ekonomiska och administrativa angelägenheter handhaves av föreningens huvudstyrelse.

Ekonomiskt är föreningen i övrigt uppdelad på tre kassasektioner, nämligen huvudstyrelsen, fotbollssektionen och brottningssektionen. Friidrottssektionen med ungdoms-avd. sorterar direkt under huvudstyrelsen, bordtennis-sektionen med ungdoms-avd. under fotbollssektionen och tyngdlyftningssektionen med ungdoms-avd. under brottningssektionen.

Administrativt arbetar samtliga sektioner självständigt.

Klubblokalen handhaves såväl ekonomiskt som administrativt av huvudstyrelsen.

Idrotts-hemmet förvaltas på samma sätt av brottningssektionen.

GRANLUND

KAFFE

ALLTID

GOTT

Från gångna tider.

J. Sallius

Min första kontakt med idrotten fick jag just för omkring femtio år sedan i dåvarande Per Pers' skog, som låg invid våra dagars spannmålslagerhus. Vi kallade den ganska stora skogsdungen Pappas skog, och det dröjde många år, innan jag kom underfund med att det var en förvrängning, och en ganska lustig sådan, av Per Pers' skog.

Per Persson var en känd och betrodd eslövsborgare. Han hade ett ölbryggeri, där nu Onsjöbanken har sin fastighet, och han var disponent vid Eslövs tegelbruk. Han dog 1904.

Det är stor skada, att Per Pers' skog försvunnit. Den var ett uppskattat tillhåll för barn och ungdom och även för äldre. På de mjuka gångarna sprang vi hundra meter och stötte kula med en lagom stor sten. Lövängen var ett mjukt underlag vid höjdhoppsförsöken och en utmärkt brottarmatta, där man inte riskerade att komma utanför kanten. I vackra sommarkvällar samlades flickor och pojkar till folkdanser och lekar under ledning av intresserade krafter i någon ungdomsorganisation. På söndagseftermiddagarna hade Frälsningsarméns friluftsmöten där.

Jag undrar förresten, om inte Per Pers' skog var Eslövs första idrottsplats. En gammal eslövsbo har berättat, att man i hans ungdom på 1870-talet höll till just här. "Vid fastlagen slog vi katten ur tunnan nere i en liten skog, disponent Perssons skog vid saftstationen. Vi hade en levande katt. Vi var inte utklädda, men den som slog katten ur tunnan fick liksom litet beröm. Han kallades dock inte kung. Vi red aldrig vid dessa tillfällen.

Så fort det blev torrt ute i naturen brukade vi roa oss med lekar och spel. Vi spelade krock och kägglor ute i den där skogen, som jag talade om. Så dansade vi i skogen om lördagskvällarna."

Västerut begränsas ju Eslövs centrala delar av ett stort parkområde. En del av detta är Ekenäs. I dagligt tal kallades platsen förr i världen Per Lars' skog. Hit förlades större fester. Man byggde upp provisoriska dansbanor, som ibland fick ligga kvar några veckor, och då gick dansen där om söndagarna till tonerna av någon taktfast mässingsorkester.

Hur man roade sig på den tiden skildras i ett referat från början av 1900-talet, då Hundramannaföreningarna — föregångarna till våra dagars sjukhusorkestrar — ofta svarade för arrangemangen. "Hundramannaföreningarnas utfärd till Per Larssons skog vart, tack vare det utomordentligt vackra vädret, en riktig folkfest i ordets fullaste bemärkelse. Tillslutningen var detta år större än någonsin föregående. Deltagarnas antal torde ha utgjort i runt tal halftannat tusen eller lika många som hela köpingens invånarantal, vadan det tycktes som hade man i ordets bokstavliga betydelse vandrat man ur huse.

Klockan 1/2 2 samlades deltagarna å (östra) folkskolans lekplan med sina respektive eningers fanor och standar. Sedan musikkåren blåst ett par nummer, skedde avtåget till skogen, där festdeltagarna hälsades välkomna av ordföranden i föreningen nr 3. Omedelbart därefter vidtog dansen å tvenne stora plankbanor som fortgick med korta pauser till kl 11 på aftonen.

Efter skymningens inbrott tändes runt dansbanorna kulörta lyktor, ett stort antal verkeri avbrändes, och de sista numren avdansades med belysning av gröna och röda bengaliska eldar. Till aftonens nöje hörde ock kapplöpning i säckar, vattenlöpning m. m. I följd av bristfälliga anordningar blev detta nummerprogrammet ej riktigt lyckat.

Kl 11 skedde hemfärden i en väldig procession. På torget avtackades skogen av de respektive föreningarnas ordförander."

Namnet Per Lars' skog hade området fått efter ägaren, lantbrukaren Per Larsson å Eslöv nr 2. Hemmanet omfattade med utmarker och allt nuvarande Sahlins park vid Trollsjön jämte idrottsplatsen, den mark, där skolorna, skolan, huset, kyrkan, stadsparken och medborgarhuset nu ligger m. m. Huvudbyggnaderna var belägna å nuvarande Annelund vid korsningen av Västergatan och Remmarlövsvägen.

Per Lars' skog döptes om till Ekenäs. En permanent dansbana anlades å den vackert belägna nöjesplatsen kom snart i ropet bland det danslystna Eslöven. Men på andra sidan vägen dök en medtävlare upp. Det var Skytteföreningen som ville dansa efter egen pipa, skyttemusikkåren, och så kom Skytteskogen. Det var i början på 1900-talet.

I Per Lars' skog samlades de unga inte längre till dans, men det skulle inte dröja länge, förrän ungdomen åter sökte sig till den vackra parken och dess omgivning. Det var köpingens idrottsmän, som i brist på annat funnit Ekenäsparkens gångar lämpliga som löparbanor.

Hela Ekenäsområdet hade 1906 inköpts av köpingen för att användas som plats för den stora lantbruksutställningen 1908. Samma år bildades ju E. A. I., och föreningens första tävling hölls på utställningens uppvisningsplats. Men härom och om de följande femtio åren berättar andra i denna minnesskrift.

*
* *

Idrotten har, som alla vet, med åren blivit en stor och betydande faktor i folkuppfostringen med ett fast grepp om själarna. Den har blivit något av en institution, ett omistligt inslag i våra dagars samhällsliv. Varje gång idrotten skapat en god och sund idrottsman, har den också skänkt samhället en god medborgare.

J. Sallius.

ANLITA

Plahns Bilverkstad

Stabbarpsvägen 5 ESLÖV Telefon 1841

Till fest och vardag

en **KOSTYM**

från

DOLOWITZ - Eslöv

Telefon 380

JÄRNMANNEN

OLSSONS

FACKMANNEN

JÄRNHANDEL

P. ARNELL

Telefon växel 2300

DUREMA SKRIVBYRÅ

Södergatan 18

ESLÖV

Telefon 1018

För nutidens
'Handskrift'
395:- / 435:-

Duplicering Renskrivning

Betygsavskrifter

Hyllningsadresser

Utföres snabbt och korrekt!

Försäljning av TRIUMPH
välkända skrivmaskiner.

Vid besöket i Eslöv

äter Ni gott, bra och till billigt pris

på

Gyllene Hornet

Södergatan 14

Telefon 368

E. Sjögrens Plåtslageri

Erik & Åke Sjögren

Västergatan 29

ESLÖV

Telefon 510

Taktäckningar med koppar, plåt och eternit.

Verkstadsarbeten och reparationer. Bilgarage.

Eslövs Nya Bryggeri A.-B.

Telefon 147 Eslöv

Skruvöl - Lättöl

Läskdrycker - Vichyvatten - Ramlösavatten

Telefon 185 Trollenäs

Dam-City

ÖSTERGATAN 12 • ESLÖV • TEL. 2643

Specialaffär i

Kappor - Dräkter - Klänningar

Metervaror - Beställningsateljé

FIRMA AUG. HANSSON

Stora Torg 12

REKOMMENDERAS

Första klass

KOTT-, FLÄSK- & CHARKUTERIAFFÄR

Telefon 403

ESLÖV

Telefon 403

MED MÄTTBAND OCH KRONOMETER.

Från fäladsmark till kolstybb.

Den allmänna idrotten eller, som den numera kallas, friidrotten, blev redan efter föreningens bildande den ojämförligt populäraste idrottsarten i EAI. Så gott som alla aktiva försökte sig på att träna och tävla i någon form av allmän idrott, och sektionen var också under ett tiotal år framåt den dominerande. Det stora intresse, som då fanns fick också till följd, att många av idrottsmännen uppnådde resultat, som än i dag stå oöverträffade inom föreningen. Någon av pojkarna voro till och med av absolut svensk elitklass. Att en så hög standard kunde hållas var en mycket god prestation, då man måste taga i beaktande de i hög grad primitiva förhållanden under vilka idrottsmännen fingo bedriva sin träning. Trollsjögatan och Ekenäs' kullriga gångar voro nämligen de enda platserna för löpning som voro tillgängliga och för långdistansarna var det att springa runt Sallerup. Kastarna och hopparna fingo hålla till på den öppna platsen framför Idrotts hemmet, ett område, vars förutsättningar för friidrottsutövning lämnade mycket övrigt att önska. Med den rätta kamplusten och intresset kunde dock alla svårigheter övervinnas.

Den 26 juli 1908 anordnade föreningen sin första idrottstävling under relativt stort intresse från eslövsbornas sida. Detta arrangemang följdes av ytterligare ett i augusti månad. Det första distriktsmästerskapet till föreningen erövrades året därpå av Eugén "Kitan" Bolmstedt och togs i längdhopp. Olympiåret 1912 medförde ett väldigt uppsving för den allmänna idrotten ute i landet och även vår nystartade förening fick känning därav. Visserligen lyckades ingen av våra pojkar kvalificera sig för "Spelen", men framgångarna läto dock inte vänta på sig. Sålunda hemfördes under året två DM-tecken, nämligen i längdhopp och i kulstötning. Vid de efterolympiska tävlingarna i Köpenhamn svarade våra idrottsmän för många goda resultat. Bl. a. placerade sig Nils Jönsson på

andra plats i spjutkastning efter världsmästaren Saaristo och före de övriga olympiadeltagarna. Det kan kanske i sammanhanget vara lämpligt att nämna namnen på de främsta idrottsmännen vid denna tid. De voro: Eugén Bolmstedt, Eric Frantzich, Nils Jönsson, Hilding Marcusson, Sigvard Troell, Agnar Nilsson och Albert Schönbeck. Vid 1913 års DM-tävlingar ställde våra pojkar till sensation genom att hemföra tre första-, fem andra- och fem tredjeplaceringar. Med den utdelningen blev EAI bästa förening.

*
* *

Besöken i grannlandet Danmark blevo allt tätare och i en stor internationell tävling i Köpenhamn belade våra kulstötare både första, andra och fjärdeplatserna. Samma år utkämpades också en klubbmatch mot IFK Trelleborg om ett av direktör Gustaf Engström uppsatt vandringspris. 1914 hemfördes ej mindre än fem DM-tecken, och fem skånska rekord sattes av våra idrottsmän. I stående höjd satte "Kitan" ett skandinaviskt rekord med 153 cm. I Akademiska mästerskapen deltog tre av våra medlemmar, nämligen "Kitan", som representerade Gymnastiska Centralinstitutet, Nils Jönsson, som startade för Lunds Universitet och Sigvard Troell för Skogshögskolan, och dessa tre härjade vilt i de akademiska prislistorna. Under krigsåret 1916 hade föreningen stora framgångar i DM-tävlingarna och ej mindre än sex mästerskapstecken hemfördes, varav fyra stycken i utomhusidrott. I dessa tävlingar gjorde "Kitan" Bolmstedt den säregna prestationen att starta i tolv grenar och placera sig bland de tre bästa i åtta och bli mästare i två av dessa. Vid de årligen återkommande Svenska Spelen i Stockholm, där hela Nordens elitidrottsmän deltog, representerades EAI för året av "Kitan" och Nils Jönsson. Efter fyra års spännande tävlingar mot IFK Trelleborg hemfördes den Engströmska pokalen för alltid av EAI. Laget bestod den gången av följande mannar: Eugén Bolmstedt, Nils Jönsson, Agnar Nilsson, Albin Pålsson, John Hallberg, Gustav Troell, Carl F. Nilsson, Johan Hernö, Sven Bobeck, Ernst Novén, och Bo Sahlin. Vid skånska mästerskapen 1917 vann "Kitan" kulstötningen och Nils Jönsson spjutkastningen. 1918 däremot blev ett dystert år för föreningens friidrott, då alla våra bättre idrottsmän lämnade staden för att söka sig sin utkomst på andra orter. Med den spillra som fanns kvar, hade ledningen nu att taga nya tag och försöka bygga upp ett nytt friidrottslag. Det kom dock att dröja några år innan föreningen åter kunde ställa ett någorlunda slagkraftigt lag på benen och förbindelser med andra klubbar kunde upptagas i någon större utsträckning. 1923 anordnades dock en triangelmatch

mel
Det
ring
i tic
men
år, s
Nils
nu ä
konk
dock
fram
god
Filip
åter
satte
annat

Nå
gare,
och I
rade f
starta

Ett 100-meterslopp år 1920 å Eslövs idrottsplats.
Fr. v. C. F. Nilsson, J. Hallberg, T. Svensson och R. Frummerin.

mellan Limhamn, IFK Trelleborg och EAI om ett uppsatt vandringspris. Detta år donerade också doktor Hugold Bolmstedt ett magnifikt vandringspris — det så kallade Eslövshornet — om vilket det skulle tävlas i tiokamp. Från början var priset avsett att vara ständigt vandrande, men senare ändrades statuterna så, att den, som erövrat priset under fem år, skulle få det som ständig egendom. Priset hemfördes för alltid av Nils Persson, som dock senare återskänkte det till EAI, där det även nu är uppsatt som vandringspris. Fotbollspelet började bli en allvarlig konkurrent till friidrotten om de aktivas intresse, men sektionen lyckades dock hålla en hygglig standard. Nya pojkar hade också börjat komma fram i rampljuset. Bland de främsta vid denna tid voro Nils Persson, god all-roundman, Nils-Olof Wedberg, kort- och medeldistanslöpare samt Filip von Ekensteen, mångsysslare i kastgrenarna. Från Trelleborg kom åter inbjudningar till klubbmatcher, och en idrottsvän i kontinentstaden satte upp ett vandringspris, i vilket EAI tog den första in-teckningen. En annan tävlingsform som slog väl ut var telefonmatcherna mot Malmö BI.

* * *

Något större intresse för friidrotten hade eslövsflickorna ej visat tidigare, men i slutet på 20-talet fick sektionen ihop ett ganska gott garde, och 1930 hade vi en av Skånes allra bästa damsektioner. Detta år svarade föreningen för arrangerandet av Skånes DM i terräng och våra fyra startande, Klas Nilsson, Erik Eskilsson, Hugo Widell och Rickard Persson

vann ett andra lagpris. Den bekante höjdhopparen från Malmö, Karl Karlsson, "Kalle Kula", anställdes som tränare. De lärdomar han förmedlade visade sig ge resultat genom att ett flertal nya klubbrekord sattes. Vid årets DM-tävlingar tog vi två titlar genom Ally Persson, som vann damernas längdhopp och Helge Malmgren, som lade beslag på första platsen i herrarnas spjutkastning. Två klubbmatcher utkämpades också, dels en mot IFK Malmö, som vanns, dels en mot IFK Trelleborg med ett för oss negativt resultat. Den senare matchen gällde det Lysellska vandringspriset. Det goda försprång vi skaffat oss i tidigare drabbningar räckte dock för att priset för alltid skulle stanna i vår ägo. 1931 bildades på initiativ av vår förening Mellersta Skånes Idrottskrets och samma år avhölls de första kretsmästerskapen. I dessa blev EAI bästa förening och erövrade ej mindre än åtta mästerskap. Många nya idrottsmän började göra sig bemärkta och vi vilja här särskilt framhålla löparen Anders Lindstedt, stavhopparen Nils Dhejne och kastaren Per Persson. För första gången utkämpade föreningen en internationell klubbmatch i friidrott. Motståndare var den danska klubben IF Gullfoss från Köpenhamn. I denna tävling hade danskarna satt upp ett ståtligt vandringspris benämnt Svea-Danapokalen.

* * *

1932 års sektionsstyrelse fick utöver sina ordinarie uppgifter även handhava bandyspelet inom föreningen, och tre matcher spelades. Vid damernas DM-tävlingar på idrottsplatsen fick publiken bevittna ett nytt svenskt rekord i spjutkastning. Ett flertal nya klubbrekord noterades under året. En tävling, som var avsedd att bli årligen återkommande, arrangerades mellan kamratklubbarna från Lund, Trelleborg och Hälsingborg samt EAI, men på grund av svalnande friidrottsintresse på samtliga platser, nedlades tävlingen efter ett par år. I samband med den stora Hantverksutställningen 1934 fick föreningen i uppdrag att anordna Stora Kretsmästerskapen, vilka samlade ett rekordartat stort deltagareantal. Anders Lindstedt slog klubbrekorden på både 400 och 800 m. Vid 1935 års möte med IF Gullfoss gingo vi segrande ur striden för femte gången och togo därmed Svea-Danapokalen för alltid. En större tävling anordnades också med deltagande av ett stort antal svenska elitidrottsmän. Trots de förhållandevis goda resultat våra pojkar uppnådde var behovet av en tränare stort. Tack vare Anders Lindstedts förmedling lyckades det föreningen att få hit ingen mindre än svenske mästaren och rekordhållaren i stavhopp Bo Ljungberg. Denne hade under tre år framåt hand om våra friidrottsmäns träning. Någon toppman hade föreningen dock ej

förn
på a
som
194:
land
äran
pris,
och
Old
Han
han
publ
natic
nart
lämr
en d
ning
för
flyk
myc
form
Ingv
m. fl

Er
ledar
unde
till s
och
arbet

förmått fostra under ganska lång tid, men Stig Oldén började nu komma på allvar. I sin specialgren spjutkastningen blev han såväl distriktsmästare som svensk juniormästare. Han kom dock att förkovra sig ytterligare, och 1942 blev han åter svensk juniormästare och blev uttagen som skånsk landskapsrepresentant. Oldén fick även den för våra idrottsmän ovanliga äran att bli uttagen att representera Sverige i landskamp. Ett vandringspris, benämnt "Oldboy's vandringspris", som var uppsatt mellan EAI och IFK Trelleborg, vanns 1943 för tredje gången å rad av vår förening. Oldén fick åter förtroendet att representera Skåne i kampen mot MAI. Han var även en god mångkampare, och vid DM i 10-kamp placerade han sig på andra plats. Ett förnämligt och troligen mycket svårslaget publikrekord för Eslöv sattes 1945 då 2300 personer bevittnade de stora nationella tävlingar, som avhölls på idrottsplatsen med Gunder Hägg, Lennart Strand och Lennart Strandberg som förnämsta dragplåster. I övrigt lämnade året inte några djupare spår efter sig ur sportslig synpunkt, och en del av idrottsmännen lämnade staden för att fortsätta sin civila gärning på andra platser. De följande åren ha nog varit litet upp och ned för sektionen, då de idrottsmän som tävlat för föreningen alltför fort flyktat till andra och större klubbar. Dock har sektionen stundtals haft mycket goda pojkar inom sina led, men några klubbmatcher av större format har ej kunnat arrangeras. Idrottsgrabbarna av i dag, Yngve Stein, Ingvar Mohlin, Kaj Göransson, Jan Dahlbom och Karl-Gustav Nilsson m. fl. finnes det dock anledning att vänta sig mycket av.

* * *

En sektion består dock inte allenast av aktiva. Utan en stab av goda ledare och organisatörer hade vår friidrottssektion inte varit bestående under dessa femtio år. I detta sammanhang vill vi rikta ett varmt tack till sådana ledare som Eugén Bolmstedt, Calle Gyldorff, Oscar Jönsson och Yngve Persson för det många gånger otacksamma och uppoffrande arbete de nedlagt för vår friidrottssektion.

"Startern"

Banrekord.

Gren	Innehavare	Förening	Resultat	År
Löpning 100 m.	Lennart Strandberg	Malmö A. I.	10,7	1940
200 m.	Kaj Månsson	Malmö A. I.	22,4	1953
300 m.	Rickard Claesson	Malmö A. I.	36,0	1938
400 m.	Gunnar Fredriksson	IFK. Lund	50,5	1957
800 m.	Lennart Klintö	IFK. Lund	1,57,0	1957
1.000 m.	Yngve Stein	Eslövs A. I.	2,37,9	1957
1.500 m.	Lennart Strand	Malmö A. I.	3,59,4	1947
3.000 m.	Thomas Nilsson	Halmstad	9,00,4	1949
5.000 m.	Åke Nilsson	Sjöbo I. F.	15,37,0	1956
10.000 m.	Herbert Nilsson	Hörby B. o I. F.	31,54,8	1945
Häcklöpning 110 m.	Göte Andersson	Malmö A. I.	15,1	1933
400 m.	Göte Jansson	Eslövs A. I.	56,9	1942
Längdhopp	Henry Persson	IFK. Malmö	7,14	1941
Höjdhop	Stellan Ånsehn	Askersund	1,85	1957
Trestegshopp	Anders Andersson	Eslövs A. I.	13,76	1946
Stavhopp	Bo Ljungberg	Malmö A. I.	3,90	1938
	B. Gustafsson	Gammelstorp	3,90	1940
Kulstötning	Jonny Lemos	Heleneholms I. F.	15,19	1955
Spjutkastning	Stig Oldén	Malmö A. I.	62,73	1949
Diskuskastning	C.-E. Lindstedt	Limhamns I. F.	46,19	1946
Släggkastning	Erik Umedalen	Malmö A. I.	55,76	1947
Stafett 4×100 m.	Eslövs A. I.		46,4	1939
4×200 m.	Malmö A. I.		1,35,2	1945
4×800 m.	Heleneholms I. F.		8,31,4	1945
1.000 m.	Eslövs A. I.		2,07,2	1945

I
H

H

L
T
St
K
Di
St
Sl
Fe
Ti

* I

Re
stedt
lig.]
svens
Det]
Ar
inte
är ju

Klubbrekord i fri idrott.

Gren	Innehavare	Resultat	Poäng	År	Plats
100 m	Eugen Bolmstedt	11,0 sek.	908	1916	Trelleborg
200 m	Anders Lindstedt	23,6 sek.	663	1934	Eslöv
300 m	Claus Garmer	37,0 sek.	691	1950	Limhamn
400 m	Göte Jansson	51,0 sek.	772	1942	Malmö
800 m	K.-H. Netzborn	1,59,0 min.	724	1947	Eslöv
1.000 m	Yngve Stein	2,37,6 min.	694	1957	Malmö
1.500 m	Yngve Stein	4,04,6 min.	825	1957	Malmö
2.000 m	Yngve Stein	5,49,0 min.	728	1957	Malmö
3.000 m	Henning Ottmer	9,22,8 min.	608	1947	Eslöv
5.000 m	Henning Ottmer	16,22,8 min.	580	1934	Eslöv
10.000 m	Anders Lindstedt	38,49,6 min.	282	1945	Eslöv
Häck 110 m	Bengt Tullberg	16,5 sek.	506	1944	Hälsingborg
„ 200 m	Göte Jansson	25,5 sek.	667	1942	Landskrona
„ 400 m	Göte Jansson	55,9 sek.	772	1942	Hälsingborg
Höjdhopp	Nils Persson	180 cm	770	1930	Malmö
	Sven Axelsson	180 cm	770	1944	Eslöv
	Elis Fröjd	180 cm	770	1945	Eslöv
	Anders Andersson	180 cm	770	1947	Ängelholm
Längdhopp	Gösta Gustafsson	686 cm	743	1945	Lund
Trestegshopp	Anders Andersson	13,76 m	754	1946	Trelleborg
Stavhopp	Nils Dhejne	340 cm	476	1936	Köpenhamn
Kulstötning	Stig Oldén	13,25 m	695	1944	Eslöv
Diskuskastning	Stig Oldén	40,17 m	631	1945	Lund
Spjutkastning	Stig Oldén	65,28 m	858	1945	Lund
Släggkastning	Hilding Marcusson	39,00 m		1915	Eslöv
Femkamp *	Stig Oldén	2.751 p.		1945	Eslöv
Tiokamp *	Stig Oldén	5.200 p.		1944	Eslöv

* Fem- och tiokamps resultaten är räknade efter gamla poängtabellen.

LÖPNINGAR.

Rekordet på 100 m är det äldsta och sattes år 1916 av Eugén "Kitan" Bolmstedt, en av de största idrottsmän EAI haft. Tiden 11,0 sek. är än i dag förnämlig. På den tiden rekordet noterades, måste det ha varit något enastående för svenska förhållanden. Enligt den nya 10-kampstabellen ger 11,0 sek. 908 poäng. Det betyder, att resultatet är det bästa i vår rekordtabell.

Anders Lindstedts 200 m.-rekord är också ett av de äldsta. Tiden 23,6 sek. är inte alltför svår att underskrida, tycker man. Att noteringen inte stått att rubba är ju trevligt för den gode Anders, som fick underkasta sig mycket hård träning

för att uppnå rekordtiderna. De naturliga förutsättningarna var inte så framträdande hos honom. Det var träning, energi och seg vilja som gjorde honom till idrottsman av format. Hans register var stort. Det sträckte sig från 200 m upp t. o. m. 10.000 m. På just dessa båda sträckor har han fått behålla sina rekord. Alla hans övriga rekordnoteringar, på 400 m., 800 m., o. s. v., har dock bytt ägare åtskilliga gånger sedan dess.

Claus Garmers 300 m.-rekord är mycket svårslaget. Sträckan löpes sällan i stortävlingar, där det ges hård konkurrens. Claus var ett ovanligt lovande löpareämne. Tiden 37,0 sek. nådde han redan som 18-åring. Något år senare sprang han 400 m. på 51,2 sek. Detta skedde utan att han hade underkastat sig någon träning enligt nutida begrepp. Vad borde det inte blivit, om han fortsatt med löpningen och satt igång med rationell träning? Tyvärr blev det ingen fortsättning. Studierna tog överhanden och det är kanske väl så bra, att det går på det sättet ibland.

Göte Janssons 51,0 sek. på 400 m är ett av de bästa i tabellen. Det ger 772 poäng, liksom hans rekord på 400 m häck. Göte kom till Eslöv under andra världskriget för utbildning till fältflygare. Han stannade här ett par år och blev mycket populär bland idrottskamrater och -ledare inom EAI. Han var en härlig idrottstyp — stark, orädd och villig. Det var en fröjd att se honom agera på en idrottsplats. Undan gick det antingen det gällde 100, 200, 400 m. eller häck 200 och 400 m. Behövdes det, hoppade han dessutom 650 cm i längd och 170 cm i höjd.

Karl-Henning Netzborns 800 m.-rekord är tio år gammalt. Tiden 1,59,0 min. är ju inte omöjlig och det har varit tillbud till rekordslagning. Bertil Rosenlund hade tider omkring 1,59 min. år 1956 och i fjol hade nog Ingvar Mohlin kunnat notera sig för ett rekord på 800 m. men en besvärliga skada omintetgjorde det hela.

På 1.500 m. är rekordet nytt och det är vår nya löparestjärna Yngve Stein som stått för detta. Han har i flera år tränat hårdare än de flesta andra av våra löpare. Under den gångna säsongen blev det resultatet av hans ansträngningar. I ett inspirerat lopp lyckades han pressa ned tiden på 1.500 m. till förnämliga 4,04,6 min. Tidigare hade Åke Lindstedt rekordet med 4,09,4 min. Stein har också lagt sig till med rekorden på 1.000 m., 2,37,6 min., och på 2.000 m., 5,49,0 min. Troligen förbättrar han dessa tider redan kommande säsong. Han är bara 23 år gammal och har mänskligt att döma mycket ogjort på sträckorna 1.000 m., upp t. o. m. 5.000 m.

Henning Ottmers båda rekordnoteringar på 3.000 m. och 5.000 m. är mogna för förbättring. Henning satte dem en gång genom styrka och seghet. Han tränade inte så mycket men var ovanligt svår att springa ifrån. Han ville sällan ge slaget förlorat och var han med till spurt, så vann han alltid.

H O P P.

EAI har nästan alltid haft goda höjdhoppare. Det finns därför inte mindre än fyra rekordhållare på 180 cm. Nils Persson är den äldste. Han var vår förste store höjdhoppare och därtill all-round idrottsman. Genom sin ovanligt stora koncentrationsförmåga avgjorde han mången gång en hård kamp till sin fördel. De tre andra rekordhållarna, Elis Fröjd, Sven Axelsson och Anders Andersson, uppnådde sina resultat redan i 20-års åldern. Av dessa var Anders ett verkligt spänstfenomen. Han står även för rekordet i tresteg och var bra längdhoppare med toppresultat omkring 670 cm.

Gösta Gustafssons längdrekord, 686 cm, hade lätt kunnat vara ännu bättre. Han hoppade nämligen en gång 705 cm i en 5-kamp på Eslövs idrottsplats, men resultatet kunde inte godkännas på grund av för stark medvind.

Stavhopsrekordet, 340 cm, av Nils Dhejne är numera en medelmåttig höjd efter skånska förhållanden. År 1936 var emellertid resultatet av skånsk elitklass och faktum är, att ingen EAI:are sedan dess varit i närheten av Dhejnes rekordhöjd.

K A S T.

Stig Oldén dominerar kastgrenarna. Han har rekorden i kula, diskus och spjut. De är så bra, att de torde stå orubbade i många år. Bäst är spjutresultatet på 65,28 m., som ger 858 poäng enligt 10-kampstabellen. Det betyder, att resultatet är det näst bästa i EAI-tabellen. Oldén var all-round och prövade flera gånger på 5- och 10-kamp. Han har också klubbrekorden i dessa båda krävande mångkamper. Spjut var förstås hans specialgren. I den representerade han flera gånger Sverige i landskamper och blev år 1948 svensk mästare på drygt 68 m. Med sina fem rekordnoteringar är Oldén tabellens ledande namn och det kan utan tvekan sägas, att han varit vår främste idrottsman i modern tid.

Men andra pojkar är nu på stark frammarsch, kanske inte så mycket i kast- och hoppgrenarna som i löpningarna. Rekordmännen i framtiden kommer troligen att heta Yngve Stein, Ingvar Mohlin och Kaj Göransson. Det är pojkar, som har den rätta viljan och träningsvilligheten, två faktorer som är oundgängliga för att uppnå idrottsliga framgångar.

Yngve Persson.

*Varm korv
med senap*

KOKT eller GRILJERAD

KIOSKEN

HELGE SJÖGREN

Norregatan

Historier om Svea-Danapokalen.

Mina trevligaste minnen av tiden som ledare för EAI:s friidrottspojkar har jag utan tvekan från 1930-talet, då vi mötte Köpenhamnsklubben Gullfoss i de årligen återkommande lagmatcherna om det ståtliga vandringspriset Svea-Danapokalen. Tyvärr voro nog våra pojkar en aning för överlägsna, för att duellerna skulle komma att omspanna en längre tidsrymd, och efter fem raka segrar kom priset för alltid att stanna i vår ägo. Tävlingarna i Köpenhamn framstod dock alltid för oss EAI:are som säsongens höjdpunkt, trots att arrangemangen där av många anledningar lämnade mycket övrigt att önska. Tillåt mig därför att bläddra tillbaka några sidor i de glada minnenas dagbok.

Tävlingarna i Köpenhamn försiggick alltid i en äldre parkanläggning, som danskarna av någon anledning envisades med att kalla för idrottsplats. Att detta skulle komma att visa sig ganska fatalt för våra pojkar, kan väl följande små exempel ge belägg för:

Starten hade gått för löpning 400 meter och vår man, N. O. Wedberg, hade redan från början ledningen i loppet. Men kommen halvvägs råkade han springa vilse i parkens något oregelbundna gångar. Lyckligtvis upptäckte han dock snart sin belägenhet och kunde trots malören gå i mål som god etta.

Vid samma tillfälle inträffade en annan episod, som väl belyser våra danska värdars gemyt och inställning till arrangemangen. Man resonerade tydligen kallt som så "man tager vad man haver". För spjutkastningen hade våra värdar lagt upp en bana av cirka 40 meters längd. Man var nämligen inte van vid längre kast av sina egna förmågor. När man så fick veta att vår kastare Helge Malmgren brukade hålla sig på längder mellan 50—55 meter fick banan i all hast läggas om. Det blev sedan en för oss alla kostlig syn att se spjutet singla iväg över buskar och planteringar, utan chans för kastaren själv att kunna se nedslaget. Att den gode Helge vann tävlingen behöver väl knappast omtalas.

Vid målet för 100-meterslöpningen, hade vi ett par funktionärer som skulle hjälpa till med tidtagningen. Då loppet var avverkat och en av våra tidtagare skulle avläsa resultatet på sin klocka, var tiden så fenomenal, att han omedelbart slog tillbaka visaren till nolläge, då han trodde sig ha "tryckt" alldeles uppåt väggarna galet. Detta ville han dock inte kännas vid, utan då man vid kontrollen frågade efter den tid han hade på sin klocka, svarade han, att den hade stannat. Det visade sig dock snart, att den tid han hade avläst troligtvis ändå varit riktig, eftersom det uppdagades att det ej var 100 meter man sprungit, utan 100 yards, som ju är en betydligt kortare sträcka.

*
* *

I samband med Svea-Danapokalen kan också nämnas, att den störste poängplockaren i det vinnande laget efter varje tävling skulle få sitt namn ingraverat i vandringspriset. Första året blev det friherre Jan Bennet, som fick den äran. Andra året blev det Filip von Ekensteen och tredje året vår utmärkte mångkampare Nils Persson. Den store skämtaren Ekensteen fann sig då föranlåten att utbrista: "Det går bakåt med Svea-Danapokalen. Först kom det en friherre, sen en som i alla fall är adelsman och så till sist en vanlig, enkel borgarbracka".

Oscar Jönsson

BETALD

ANNONSPLATS

Eslövs El-byrå

(OVE LUNDIN)

Stilfull armatur i stor sortering

Utför installationer för ljus och kraft

Reparationer å elektriska maskiner

Telefon 437

Västergatan 7

ASKs Snabbköp

Stora Torg 4

Telefon 40

SPECERIER — DELIKATESSER

FRUKT — KONFEKTYRER

ASKs KAFFE

Möbler - Mattor - Gardiner

H. NILSSONS MÖBELAFFÄR

MARTIN NILSSON

Östergatan 5-7

ESLÖV

Telefon 212

A.-B. Svenska Handelsbanken

ESLÖV

All slags bankrörelse

Kassafack

Telefoner: 100 - 400 - 1144

Drick

OLSSONS

goda Elva-kaffe

N. LUNDGREN'S Eftr.

J. OLSSON

Västergatan 21
Tel. 297

Repslagaregatan 11
Tel. 2142

Svenska Flaggans Dag genom åren.

Sedan 1936 har vår förening stått som arrangör för det offentliga firandet av Svenska Flaggans Dag i Eslöv. Utformningen av arrangemanget har dock genom åren undergått ganska stora förändringar. Från början omfattade högtidligheten ett flaggtåg genom staden med deltagande av föreningar och korporationer och med en pampig final på Idrottsplatsen med uppvisningar och tävlingar av olika slag. På senare år har det hela inskränkt sig till en enkel, men fullt värdig ceremoni med tal och körsång som huvudsakliga inslag. Här nedan följer en uppställning på de olika talare, som genom åren med sina anföranden varit oss behjälpliga att sätta en högtidlig prägel på firandet av denna nationaldag.

- 1936 Kapten Hilbert Ström
- 1937 Hovrättsrådet Gustaf Lindstedt
- 1938 Järnvägskontorist Karl Olin
- 1939 Distriktslantmätare Carl Edelberg
- 1940 Rektor Knut Parck
- 1941 Komminister Allan Arvastson
- 1942 Landstingsman Joel Sallius
- 1943 Doktor Bo Sahlin
- 1944 Rektor Reinhold Gustafsson
- 1945 Kapten I. Wilander
- 1946 Direktör Ivar M. G. Sandberg
- 1947 Fil. mag. E. Wästerlid
- 1948 Instruktör Johan Richthoff, Limhamn
- 1949 Telegrafexpeditör Linnéa Rydelius
- 1950 Landstingsman Joel Sallius
- 1951 Kyrkoherde Helmer Wentz, Höör
- 1952 Folkskollärare Artur Palm
- 1953 Pastor Carl-Eric Dagerstam, Igelösa
- 1954 Pastorsadjunkt Eric Hanborn, Lund
- 1955 Komminister Carl Andersson
- 1956 Kyrkoherde Nils Sonesson, Gudmuntorp
- 1957 Kamrer Sixten Wendestam

Petréns

Stan's äldsta uraffär

Etabl. 1896

Tel. 108

Egna butiker i ESLÖV och KLIPPAN

— nej det är

ingen konst

att tillaga härligt god **korv** och **sylta** — nästan som hemlagad — om man som vi, förutom yrkesskicklig arbetspersonal, har förmånen att för tillverkningen få utvälja enbart högklassiga, dagsfärska köttråvaror från ett av Kgl. Medicinalstyrelsen kontrollerat slakteri.

ESLÖVS SLAKTERI

ODENKIOSKEN

Tel. 1040 — H. NILSSON — Tel. 1040

Vid inköp av **tidningar, konfektyrer, frukt, glass, läskdrycker, tobak och pappersvaror, film** m. m.

Besök vår alltid välsorterade kiosk i hörnet av
ODENGATAN—VÄSTERLANGGATAN

Beställning av Dessertglass emottages.

VOLVO PV 444

— favoriten på den svenska bilmärknaden —

VOLVO Amazon

— en svensk skönhet med fart och temperament.

BIL-Känsson i **ESLÖV**
— A/B —

ESLÖVS MISSIONSBOKHANDEL OCH BOKBINDERI

Bryggaregatan 6 ESLÖV Telefon 478

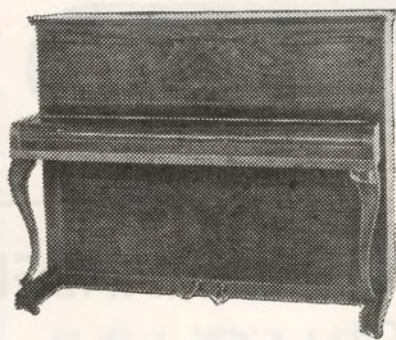
Böcker - Pappersvaror - Skrivmaterial

Fotoalbum - Gästböcker

Allt slags bokbinderiarbete utföres snabbt och billigt!

— BIBLIOTEKSBAND —

FRUKT - CHOKLAD
TIDNINGAR - TOBAK
FILM
SANDGREN'S KIOSK
Badhusparken - Tel. 1306

PIANON

TELEVISION

5 års garanti

Fördelaktiga
betalningsvillkor

Camps Musikaffär
Telefon 1277 ESLÖV Köpmangatan 6

Hantverksföreningens Pensionat

(Inneh. S. Bengtsson)

Västergatan 10 ESLÖV Telefon 672

God och vällagad mat till humana priser!

VÄLKOMNA!

INKAST OCH UTSPARKAR.

Dribblingar i fotbollshistorien.

Höga berg och djupa dalar... den refrängen är ganska synonym med EAI:s fotbollslags insatser genom tiderna. Dock har topparna inte varit så särdeles höga — mera att likna vid fluglort på ett fönsterglas — men så har i gengäld dalarna varit så mycket djupare. Trots lovvärda ansträngningar och otaliga försök har föreningen aldrig lyckats avancera till någon mera framskjutande plats på den svenska fotbollens stjärnbimmel.

Fotbollen introducerades i EAI samtidigt med föreningens bildande år 1908 och utgjorde då tillsammans med friidrotten föreningens "huvudnäring".

Den 14 juni samma år spelade föreningen sin första officiella fotbollsmatch. Motståndare var Löberöd, vilket lag var ofint nog att hemföra en komfortabel seger med ej mindre än 4—0. EAI ställde i premiärmatchen upp med följande mannar från mål: A. Schmith, E. "Åkarp" Andersson, E. Ahlberg, F. Bülov, S. Troell, Th. Svensson, C. Lundgren, B. Kullneff, E. Brodén, W. Schröder och E. Bolmstedt.

Många matcher spelades sedan med Trolleås som motståndare, där baron Trolles saftkalas efter fighterna ingick som ett viktigt attribut.

År 1909 arrangerade föreningen endast fyra fotbollsmatcher och dessa spelades på en ganska primitiv plan utanför Idrottshemmet. Detta år upplät dock kommunalfullmäktige Ekenäsområdet till EAI för anläggande av en idrottsplats, men färdigställandet av densamma kom att dröja ännu många år.

Först åren 1918—19 kunde fotbollsplanens omläggning slutgiltigt genomföras. Arbetet med fotbollsplanens iordningställande medförde att fotbollsspelet under dessa år så gott som helt var nedlagt och spelarna sökte sig därför till andra klubbar. Medlemsantalet i föreningen år 1919 var också det lägsta i EAI:s historia med endast 8 aktiva medlemmar.

EAI:s A-lag 1921 vid invigningen av Kävlinge idrottsplats som slutade med 6-0-seger för de våra.

I början på 20-talet kom man dock igång riktigt på allvar och samtidigt började också "ärkefienden" Hörby komma in i bilden. Mångfaldiga äro de drabbningar som utkämpats med Hörby som motståndare och minst lika heta och lidelsefulla som matcherna voro, var kriget i ortstidningarna, vilket på den tiden kunde taga sig för oss oanade proportioner.

I *Skånes DM* 1921 deltog EAI för första gången, men fick redan i första omgången respass av Hässleholmskamraterna, som året förut blivit skånska mästare. Resultatet blev 7-0.

Till tredje omgången lyckades föreningen avancera år 1928, där vi blev utslagna av Lunds BK.

Ett ganska överraskande resultat svarade man för år 1941, då div II-laget Landora BK på sin hemmaplan besegrades med 3-2. Nästa match spelades också borta mot ett annat div II-lag, nämligen Högnäs BK. Här blev dock resultatet mera "naturligt" och EAI besegrades med 6-0.

Föreningen kom ganska tidigt med i seriedansen och stod flera gånger som seriesegrare. 1929 vanns Mellanskånska serien, men i kvalificeringsmatcherna mot Tomelilla blev det tvärstopp, ett öde som framgent skulle

bli
isen
lunc
ring

19
en
geno
ding
500:
nare
cher,
kats
käm

Ef
press
mast
de et
det s
det
gott
den v
bolls
series
tioner

Fotbollsträning på Eslövs idrottsplats 1921. Längst till vänster igenkännes Oscar Jönsson och 2:e man fr. höger C. F. Nilsson.

bli alltför vanligt för EAI i dylika sammanhang. Först år 1938 bröts isen och föreningen kunde efter väl genomförda kvalmatcher mot Sofielund från Malmö uppflyttas till Skåneserien. Målsiffrorna i kvalificeringen blevo klara 4—1 resp. 5—1.

1938 blev också ett märkesår för en av våra största fotbollskämpar genom tiderna, nämligen Erik "Kvindinge" Andersson, som då spelade sin 500:e match för EAI. Han kom senare upp i ej mindre än 562 matcher, en siffra som ingen annan lyckats övertrumfa. Heder åt denne kämpe.

Efter att på 40-talet ha åkt expresshiss mellan Skåneserien och närmast under liggande division, inträdde ett stabilare läge — fast inte på det sätt man skulle förmoda. Hela det dåvarande A-laget lade av så gott som mangrant, vilket medförde den värsta kräftgången i EAI:s fotbollsbanor och föreningen höll på att alldeles rutchta ur det nationella seriesystemet. Sakta men säkert började dock en återhämtning och sektionen har i skrivande stund åter arbetat sig upp i 30-talets standard.

Föreningens segerrika kval-lag 1938.

Fr. v. T. Nordström, G. Larsson, H. Dahl, R. Persson, G. Thomson, B. Cronholm, B. Larsson, G. Hansson, E. Andersson, G. Lindelöf och R. Thomson.

I *cup- och pokalmatcher* har föreningen deltagit med växlande framgångar och besvikelser. Till de beskaste nederlagen får nog förlusten år 1933 mot den danska klubben Stefan från Köpenhamn hänföras. Matchen spelades i Eslöv och ställningen var 2—2, vilket resultat skulle räckt för att EAI skulle hemfört pokalen för alltid. Så i slutet av matchen fick Stefan en hörna, vilken dock lades bakom mål. En av EAI:s ledare, som gick linjeman, vinkade dock frenetiskt med motivering att bollen ej legat ordentligt inom hörncirkeln när hörnan slogs. Hörnsparcken fick läggas om — och på denna gjorde Stefan mål — och vann matchen med 3—2. Populärare EAI-ledare än vad denne linjeman blev efter den bravaden har man sett. Men kom inte och säg att ärlighet varar längst.

* * *

Det internationella utbytet har varit förhållandevis ringa och inskränker sig blott till härnadståg till broderlandet Danmark. Bland de klubbar vi samarbetat med må nämnas: BK Rønne från Bornholm, Stefan från Köpenhamn, Fremad-Vallby, Köpenhamn, Kerteminde BK, Skjold BK från Birkerød och KFUM, Köpenhamn.

I *vänkskapsmatcher* ha vi mött de flesta skånska klubbar och salig i åminnelse är matchen år 1943 mot allsvenska IFK Malmö. Deras reservlag kom hit för att propagandaspele men fick en omgång på inte mindre än 6—0. Detta gick tydligen malmöbornas ära för när, ty nästa söndag

skickades deras A-lag hit, för att helig revansch skulle utkrävas och den skamfilade äran rentvås. Resultatet blev en 3—2 vinst — för EAI — och en dyster fotbollsvecka för kanariefåglarna.

* * *

Vår förnämste spelare under genombrottsåren på 1920-talet var "Lulle" Grekov, som tidigare representerat IFK Malmö, men flyttat till Eslöv efter att ha erhållit en kamrersbefattning hos Olssons Järnhandel. Alltför tidigt rycktes han dock bort genom en tågolycka, endast 33 år gammal.

Andra för oss mera bekanta spelare voro Calle Gyldorff och C. F. Nilsson. Den förre agerade arbetsmyra på halvbacken och den senare snabb och hårdacklande vänsterback. I mål stod nuvarande brottarbasen Arvid Billström, som även på detta område åstadkom smått fenomenala prestationer. Som ett litet kuriosum för våra dagars medlemmar kan nämnas att vår tävlingsdräkt vid starten var svart tröja och vita byxor. Sedermera kom man dock på andra och "bättre" tankar och ändrade föreningens färger till nuvarande röd-vitt.

Individuellt har föreningen fostrat många goda fotbollsspelare, men de enda som vunnit högre berömmelse och förunnats deltaga i större sammanhang äro: Ivan Verner och Robert Thomson, som en tid deltagit i Hälsingborgs IF:s allsvenska lag, Eric Halling, som spelat för Landskrona Bois och Eric "Kamraten" Andersson, som tävlat för Lunds BK under dess div. II-tid.

Däremot har många allsvenska och internationella spelare låtit enrollera sig i föreningen, som såväl spelare som tränare. Av dessa minns vi särskilt bröderna Albin och "Hacke" Dahl, "Buckla" Hansson samt nuvarande tränaren Bror Petersson.

Som enbart tränare ha vi haft förmånen knyta till oss sådana kapaciteter som Harry Lundahl och Torsten Flintberg.

* * *

Då vi nu stå inför fullbordandet av en femtioårig verksamhet, bör man nog inte blicka alltför mycket bakåt utan istället inrikta sig på den tid som ligger framöver, men man kan inte utan att göra våld på historien skänka en tacksamhetens tanke till alla de uppoffrande ledare och aktiva, som under detta halvsekel värnat om föreningens färger. Ledare som Calle

Gyldorff, C. F. Nilsson, Marcus Schwartzman, John S. Mjällby, Bernhard Thomson och många andra komma alltid att framstå som galjonsfigurer för kommande tiders ledare och ha för alltid inpräntat sina namn i EAI:s historia.

Föreningens A-lag 1957. Stående fr. v. ledare L. Ohlsson, S. Petersson, B. Hansson, B. Persson, B. Petersson, H. Hansson, S. Sandberg och K. Johansson, led. Knästående fr. v. G. Håkansson, O. Gullstrand, G. Nilsson, S. Nilsson och G. Nihlén.

Att räkna upp namnen på alla de många dugliga aktiva, som från början kämpat för vår klubb, skulle föra alltför långt, men spelare som Gustav Santesson, Östen Lindoff och Gunnar Thomasson, tillsammans med de i artikeln tidigare nämnda, komma länge att minnas.

Fotbollshändelserna på 40- och 50-talen ligga så nära i tiden, att dessa torde vara onödiga att relatera, utan vi kunna nöja oss med konstaterandet att fotbollssporten som sådan inte gått nämnvärt framåt för vår del, men hänsyn bör då i sammanhanget tagas till den väldiga konkurrensen nu i förhållande till i gamla tider.

Dock tro vi föreningen om, att kunna bevisa ogiltigheten av devisen "stillstående är tillbakagång". Det finns nämligen ingen giltig anledning att inte förvänta kommande framsteg för fotbollen i EAI.

* * *

Som avslutning på denna lilla fotbollsrapsoði kan det kanske intressera läsaren att taga del av ett utdrag ur ett referat i en Eslövstidning:

”... Först på programmet stod en juniormatch. När denna skulle taga sin början, befanns det, att man saknade domare till matchen. Efter mycket parlaterande fick man långt om länge en av åskådarna att åta sig detta uppdrag. Men den som trodde att väntetiden härmed var slut bedrog sig skändligen. Ty när den anmodade skulle blåsa till spel gjorde man den häpnadsväckande upptäckten, att han ingenting hade att blåsa i. Som väl var hade en av gästerna en visselpipa med sig, och prövotiden fick äntligen ett slut. ...

Omedelbart efter denna match skulle A-laget spela mot LUGI. Emellertid hade av EAI:arna endast sju (7) spelare infunnit sig, varför de resterande fyra måste uttagas bland publiken och bland i ovannämnda match tröttkörda juniorerna. Lyckligtvis hade gästerna själv domare — och visselpipa — med sig ...”

Detta hände år 1927. Skulle dylikt kunna hända idag? Låtom oss hoppas att så ej är fallet.

Knut Johansson.

Blomsterbergs Möbler

ESLÖV

Köpmansgatan 12

Telefon 796

Cyklar

Monarpeder

Radio & TV

Platsens största sortering av

SPORTARTIKLAR

Monarks Filial, Eslöv

Telefon 929 - 1399

Se

ADLON club

nylonskjortan med den perfekta kragen

hos

Nils Perssons Herrekipering

Ensamförsäljning för Eslöv

Vi har varit på turné . . .

Att berätta ett trevligt reseminne i samband med en fotbollsresa kan ej tyckas särskilt svårt. Det kan dock ifrågasättas, om det för läsaren av de korta rader, som här stå till förfogande, har ens tillnärmelsevis samma tjusning och intresse, som för den, som själv deltagit. Som fotbollsspelare i EAI har jag ej heller deltagit i några mera omfattande utlandsresor, utan dessa ha såsom omvitnats i annan artikel i denna skrift, inskränkt sig till för de flesta numera vanliga utflykterna till Danmark.

* * *

Jag tar mig därjör friheten, att istället välja den utvägen, att berätta några episoder, som inträffat i samband med den mera vardagliga fotbollsutövningen i vänskaps- och seriesammanhang. Episoderna äro delvis självupplevda och dels sådana jag hört dem berättats.

Således: "Tag plats, var god stäng dörrar och grindar", så åker vi.

Då vi för många år sedan gästade en stad i sydkåne och efter en trevlig segermåltid skulle bege oss till stationen för hemfärd, råkade en av våra spelare, den inte helt obekante "Bolla" Eskilsson, i häftig dispyt med några "infödingar", vilka bl. a. hotade vår man med stryk. Han lyckades dock springande bege sig därifrån och kom till stationen just som tåget skulle avgå. Med en lättadens suck kastade han sig upp på sista vagnens plattform och således i säkerhet kunde han inte underlåta att slänga några "vänliga" ord till sina förföljare, som "Ja, adjö med er, edra bon'djävlar" och vinkade glatt. Glädjen blev dock inte lång och det glada leendet försvann . . . Vagnen var nämligen fränkopplad och det övriga tågsättet på väg mot Eslöv.

En gång då vi på Sorgenfri i Malmö spelat en seriematch på förmiddagen gick vi till stora idrottsplatsen för att beskåda seriefighten MFF—HIF. Efter denna match dröjde vi oss kvar en god stund inne på idrottsplatsens café, och

när vi äntligen kom utanför grindarna stormades vi av en ansenlig hop autografjägare i tro att vi var HIF-are. Ärliga som alltid nekade vi att skriva, men då hopen blev alltför påträngande krafsade vi ner en del namn i deras autografblock. På kvällen hade vi ett par stycken förirrat oss ut på danspalatset Arena, och även här togs vi av någon anledning för HIF-are. Vi gjorde här ingenting för att taga dessa personer ur villfarelsen, utan skröto vitt och brett med förmenta bravader i serie — och landskamper och hade hjärtans trevligt.

Helt plötsligt blevo vi varse ett par av de MFF-spelare som deltagit i matchen tidigare på dagen. Vi blevo inte så länge ensamma om denna upptäckt och en av våra åhörare hojtade också "Se där kommer Kjell (Hjertsson) och Gustav (Nilsson), jag ska springa bort och hämta dom". Sprang det gjorde vi också, men det blev närmaste vägen därifrån.

Under en reservlagsmatch i Hässleholm, där vårt lag var hopplöst underlägset och ställningen ett slag var 8—0 till hemmalaget, utspann sig följande taktiksnack mellan ett par av våra spelare: Sven Eskilsson, som vid tillfället spelade centerback, skrek, med inte så litet ironi, till vår högerback, vilken inte i någon högre grad rosat marknaden "Nä, Totta, nu får vi börja att spela med offside".

Svaret kom prompt "Det har jag ju gjort hela tiden".

Här fanns kanske orsaken till de många målen?

Vi hade vid ett tillfälle den bekante spelaren "Buckla" Hansson engagerad i föreningen som såväl tränare som spelare.

Vid en match på en ort i nordöstra Skåne, möttes vi vid stationen av en s. k. mottagningskommitté, och som "Buckla" var den förste som lämnade tåget, blev det han som fick taga emot välkomsthälsningen och föra konversationen. Antagligen hade befolkningen här hört mycket talas om Buckla, men hans utseende var tydligen alldeles obekant och första frågan blev också "Har ni 'Buckla' Hansson med er idag?". "Nä, han e' inte med", sa "Buckla", som var den tillfrågade.

"Jag förstår inte hur ni kan ha ett sånt råskinn med i laget och förresten spelar han ju bara för pengar och ..."

Utgjutelserna om "Bucklas" dåliga sidor fortsatte länge, men denne förstod att hålla masken och nickade instämmande. Väl inkommen i omklädningsrummet kunde han dock inte hålla sig längre utan mumlade heligt förb-d "Oh", om den jäkeln bara ville spela med, så ska jag . . ."

För något år sedan spelade vi en seriematch på en av våra grannklubbars hemmaplan.

Matchen var synnerligen hård och jämn, men de våra avgick dock slutligen med segern. Trots hårda tag i matchen, var det dock ingen som fick några allvarigare blesyrer. Värre gick det dock för en av våra medföljande supportere, då han från planens långsida följde matchen. Helt plötsligt blev han "tacklad" bakifrån och erhöi en kraftig spark på benet. Den anfallande var en hemmafantast, som tydligen inte kunde förlika sig med hemmaförlusten.

Det är ju i vanliga fall ganska ovanligt att någon åskådare råkar ut för justering, och det gör heller inte saken bättre, att den som utdelade sparken var en person av det s. k. täcka könet — en verklig dam alltså.

Knut Johansson.

De har gynnat oss

— Annonsörerna —

Gynna dem!

När det gäller Bil!

Ny eller begagnad

vänd Eder med förtroende till oss.

B M W — B M W Isetta

Morris — Wolseley

M G Magnette — M G A Sport

Riley

FÖRENADE BIL

AKTIEBOLAG

Storgatan 34

ESLÖV

Tel. 1654 - 1510

Om "Soccer" — fotboll.

Att vårt lands fotbollsspelare nu på 1950-talet blivit mycket eftersökta på den internationella bollsparkerimarknaden, den italienska isynnerhet, är allmänt bekant. Men det är nog inte många, ens av våra medlemmar, som känner till att EAI för cirka trettio år sedan haft pojkar som spelat fotboll för en klubb

C. F. NILSSON

Styrelseledamot 1920—21, 1923—26,
1934—38.

Ledamot av fotbollssekt. 1918, 1922,
1924, 1926, 1928, 1934—36.

Hedersmedlem 1939.

Mångårig fotbollsdomare.

i det stora landet i väster, USA. Så är dock fallet och vi citera här nedan ett brev från den kända EAI:aren C. F. Nilsson, som var med bland dem som begivit sig "over there". Brevet daterar sig från nyåret 1929 och lyder:

Detroit i december 1929.

Under det 1929 års fotbollssäsong i Sverige är slut spelas det här i Amerika ännu seriematcher, då och då visserligen avbrutna av snöstormar.

Så populärt som fotbollsspelet är i Sverige m. fl. länder blir det väl aldrig här ute, det kommer i så fall att dröja åtskilliga år innan det kan komma upp till samma popularitet som t. ex. baseboll och american fotboll (rugby). Amerikanerna skilja nämligen på tre bollspel: baseboll, american fotboll och "soccer"-fotboll. De två förstnämnda äro nationalspel och ha sina olika säsonger. Basebollens säsong är högsommaren och american fotboll höst och vår.

"Soccer"-fotboll, vilket är detsamma som den vanliga fotbollen i Sverige, intager här en underordnad ställning gentemot de två övriga bollspelen. Ett exempel: När Detroit's bästa professionella klubb lag mötte ett av Chicagos bästa (Sparta), där, inom parentes sagt, Eskilstuna-Kamraternas gamle internationelle målvakt, Julin, var bäste man, åsågs matchen endast av c:a 4.000 åskådare. Inte mycket för en stad på nära 2 miljoner. Däremot åsågs matchen i american fotboll mellan universiteten från Michigan och Harvard av c:a 90.000. Baseboll samlar c:a 60.000 åskådare när de bästa lagen spela. För oss nordbor är det synnerligen svårt att sätta sig in i dessa två för amerikanerna så omtyckta spel. Här i Detroit ha också såväl svenskar, danskar och norrmän, bildat särskilda fotbollklubbar. Svenskarna ha t. o. m. två, Swedish American och Scandinavian Comrades Athletic Club.

Vi äro här fyra j. d. EAI:are, förutom signaturen Edvin Persson, Ebbe Pet-rén och Evert Andersson, som åter dragit fotbollsdräkterna på oss och spela för den sist nämnda föreningens B-lag, där vi bilda 4/5 av forwardskedjan. Laget deltagar i Detroit Soccer League. I denna serie deltaga lag från elva nationer.

Spelet här är betydligt snabbare och hårdare än i Sverige och varje match går minst i stil med vad t. ex. Eslöv—Hörby presterade för en del år sedan. En match som övergår allt vad signaturen sett förut i hårdhet m. m. var när vi mötte ett lag, vars namn var "Sons of Malta". Dessa "söner" jingo göra som de ville utan domarens ingripande. Denne rättade sig helt efter publik och spelare. Han tänkte väl på sin företrädare för två år sedan. Denne blev då helt enkelt lynchad. Sedan dess har klubben varit avstängd från allt spel tills i år.

Vi ha nu mött lag bestående av spelare från Norge, Tyskland, Belgien, Frankrike, Irland, Skottland, Malta och Ungern. Av dessa lag prestera skottar och irländare det bästa spelet.

Fotbollsplanerna här i Detroit äro urusla och en plan i stil med Eslövs finns inte att uppdriva. Vad som däremot är väl sörjt för är omklädningsrummen. Varje liten "field" har ett utmärkt klubbhus med varm och kall dusch i stil med vad de största idrottsplatserna ha i Sverige.

C. F. Nilsson.

O. R. D. L. J. S. J. A

att användas vid besök å en fotbollsmatch med EAI å idrottsplatsen härstades. Denna ordlista innehåller en förteckning över de sålunda mera kända termerna i fotboll, eller det gröna fältets schack som det också benämnes av dem, som är speciellt intresserade av termer (s. k. termiter). Det är sålunda ett sedan länge av redaktionen känt behov, som vi tänker fylla (3 sidor). Författarna till denna ordlista står därvid i stor tacksamhet till alla våra vanligaste ordböcker och ett varmt tack vill vi även rikta till herr Svensson, herr Larsson, Nilsson, Olle, vad e de nu han heter, Lasse och alla ni andra som varit oss behjälpliga med många värdefulla upplysningar för detta vårt arbetes framväxt.

Eslöv i oktober 1957.

Kalle Glad i Bollen.

a:	första bokstaven.
aa:	ett uttryck för besvikelse när de andra gör mål.
amatör:	en som tyvärr även måste ha ett civilt jobb vid sidan av fotbollen. Stackars man.
anfall:	hastigt påkommande — snabbt övergående. Lämnar i regel ej några spår efter sig.
avblåsning:	"Va e de nu då"?
benskydd:	pris 8: 75. "Osså sparkar den d—n (drummeln) ovanför." Se också nedan under dagstidning.
bravo:	EAI gör mål.
bryta:	bryta bollbana. Mestadels uttryck för förstörelselusta.
bu:	säg inte det.
chans:	hur kunde han missa?
come back:	1. (eng.) Återkomma. 2. Uppmaning till backen att komma.
dagstidning:	se ovan under benskydd.
doja:	el. känga. Lämplig födelsedagspresent. Se nedan under: ge någon en känga.
domare:	skipar rättvisa med pipa i munnen. Rökning förbjuden. Vid förlust är domaren en dum dj—l.
EAI:	snacka inte bara om fotboll, människa, och förresten har vi väl brottare också.
fotboll:	en bit läder, en bit gummi och massor av luft därtill.

frispark:	orsakas av mycket, upplöses i intet.
fullträff:	1—0 till EAI. Sällan förekommande. Se nedan under mål.
få i nacken:	förfinat uttryck för "få ett blås".
goalgetter:	(eng.) målfåare.
halvlek:	26 kort — kort och gott.
hands:	(eng.) händer. Sådant händer.
hörna:	det kan bli upptill 20 sådana i en match. Mest bekant är "Granlunds hörna".
inkast:	i regel tre kronor i tobaksautomaterna.
inspark:	blir svårare att utföra ju längre matchen lider. Se nedan under maskning.
jumbolag:	"Nä nu ska vi vara, nu ska vi vara snälla".
justera:	rätta till någonting.
kick off:	(eng.) göra avspark.
klackspark:	vart tog bollen vägen?
konstspark:	nu hade ni tur!
känga:	se ovan under doja.
lagledare:	får bära "trunken" och "hundhuvudet".
linjeflagga:	ett rött skynke för alla.
linjeman:	en man som håller i det röda skynket. "Att vifta eller inte vifta det är frågan".
maskning:	har absolut ingenting med strumptillverkning att göra.
mål:	1. Pannbiff med lök. 2. Vita stolpar på kors och tvärs. Jfr det onöjaktiga uttrycket "att ha mål i mun". 3. Stramare.
målare:	en som gör mål.
nicka:	en slarvig artighetsbetygelse.
näta:	aj, där gick en maska.
offside:	men så vinka då människa!
proffs:	Nordahl, Liedholm, "Nacka" m. fl.
publik:	liten tyst församling.
quittera:	lämna kvitto.
radera:	att radera ut någon, betyder att man gör någon osynlig, utom i programmet.
rassel:	låter som rock'n roll.
skarva:	1. Man lyckas när man misslyckas träffa bollen rätt. 2. Skarva.
slantsingling:	betecknar kronans fall.
sidobyte:	de dåliga sidorna utbytas mot de goda.
sticka:	lägg upp 83 masker för resären med 1 r och 1 a. Byt mönster.

straff:	Se § 68, sid. 199 längst ned i högra hörnet.
strut:	"Osså mycket grädde och sylt".
syl:	1. Ett vasst föremål. 2. Ett hårt målskott. Jfr det onöjaktiga uttrycket "att inte få en syl i vädret".
taktik:	något alla talar om, men som ingen vet vad det är.
tippa:	1. Sätta etta, kryss eller tvåa. 2. Tippa bollen över krysset.
träckla:	"A'du släpp bollen nån gång".
utvisa:	"Sen var dom bara tio".
vittja:	specialgymnastik för målvakter.
x:	oavgjort.
ytter:	en som håller till i utkanterna.
z:	låter som humlesurr.
åh:	nu skymtar man
äntligen:	slutet på det här. Det var en glad
övertäckning:	EAI vinner.

Mjölk

ger energi

och uthållighet

ESLÖVSORTENS
ANDELSMEJERI

Andersson gör bra glasögon

Anlita vid köp och reparationer

ALBERT ANDERSSON
UR- & OPTIK

Södergatan 6

ESLÖV

Telefon 1850

Service station

Nils-Erik Nilsson

CALTEX BENSINSTATION

Östergatan 11

—

ESLÖV

—

Telefon 809

Larssons Järnhandel A.-B.

ESLÖV

Telefon Namnanrop: Larssons Järnhandel

—
Välsorterad

Järn-, Bosättnings- och Sportaffär

Medborgarhusets Restaurang

rekommenderas för
festtillställningar för större och mindre
sällskap. Utmärkt kök - humana priser
Fullständiga rättigheter!

Dans varje söndag under vintersäsongen!

Café & Konditori öppet dagligen!

Nanny och Gustav Nabel.

NST

Eslövs Tidning

— *Tidningen som går ständigt framåt* —

ger Er en snabb, pigg och fyllig
bild av de lokala händelserna
men samtidigt också av riks- och
världsnyheterna.

**Ytterligare är NST — Eslövs Tidning
ett effektivt annonsorgan.**

MILLBOURNS

Västergatan 6 — Eslöv

*kaffe rykte fått
alltid drygt — alltid gott*

MJÖLK - GRÄDDE

Kaffe
Frukt
Konserver
Delikatesser
Djupfrost

Charkuterivaror från
Ericsons Charkuteri, Hörby.

Låt 1393 eller 1090 bli telefonnumret till
ER SPECERIAFFÄR

Gustafssons Trävaru A.-B.

ESLÖV

Telefon 72 - 1182 - 812

VÅRA BROTTARES BRAVADER.

En återblick.

På E A I:s årsmöte 1927 fattades ett ytterst viktigt beslut. Då beslöts nämligen att bilda en sektion för brottning. Redan på föregående årsmöte hade frågan varit uppe till diskussion, men förslaget gick då ej igenom av den anledningen att en viss styrelseledamot ansåg, att brottning inte kunde hänskjutas till vad som kallas idrott, och att de som utövade brottning ej borde blandas med andra idrottsmän. För att vara riktigt säker på att slippa brottarna gjorde denna styrelseledamot en sex, sju ovidkommande damer helt plötsligt till medlemmar i föreningen och såg naturligtvis till att de röstade enligt hans önskemål. Men som sagt 1927 gick det vägen, och jag föreställer mig att E A I enbart haft gott av detta beslut samtidigt som det kan konstateras att våra brottare spridit en mycket fin good will för sin förening och stad.

Brottningssektionen kom igång under "hattamagarens", Ernst Andersson, och Arvid Billströms ledning, med benäget bistånd av bl. a. Johan Johnson, N. E. Lilja, Knut Lilja, Hugo Ekholm, Erik "Snabbe" Persson och Hugo Widell. Redan första året startade vi i Skåneserien div. II. Som första motståndare sågs B K Aktiv från Staffanstorp, vilka besegrades med 4—2. Tävlingen avhölls på nya gymnastikhuset och det kan kanske intressera att veta hur E A I:s första serielag i brottning såg ut från flugvikt t. o. m. mellanvikt A och d:o B: Gustav "Skotte" Hansson, Knut Lilja, Erik "Snabbe" Persson, Hugo Widell, Arvid Billström samt Gunnar "Joel" Persson. Första matchen gick alltså bra, och bra gick det även i fortsättningen, ty när serien var slut stod EAI som slutsegrare med 10 p. av 12 möjliga. Närmast kom Aktiv med 8 p. Enligt protokollet bör nämnas att "Skotte" vann samtliga sina matcher. Sämre gick det då i seriefinalen mot Bjärnum, 3—3 blev det här i Eslöv, men i Bjärnum förlorade de våra med 5—1.

Alltsedan seriedebuten 1927 har våra brottare varit flitigt engagerade i Skåneserien, även om de något år av olika anledningar, föredragit att inte vara med. Således har vi vid något tillfälle varit ända nere i div. V. I alla

Ett serielag 1928. Fr. v. Gunnar Persson, Arvid Billström, Hugo Widell, Erik "Snabbe" Persson, Malte Widell, Gustav "Skotte" Hansson och lagled. Knut Lilja.

fall stod EAI:s brottare som segrare i 1933—34 års Skåneserie, div I, landsorten, efter en oerhört hård finaltävling mot anrika Argos, Landskrona. Resultatet blev 4—3 till Eslöv och följande lag kom hem som seriesegrare: Hugo Andersson, Gustav Widell, Erik "Snabbe" Persson, Erik Eskilsson, Helge Andersson, Walter Widell och Hugo Widell. Som synes ett mycket strongt gäng. Likaså här vi nu tagit steget upp i Elitserien efter seger i 1956—57 års Skåneserie div. I, södra. Vid vissa tillfällen har vi varit representerade i inte mindre än fyra olika serier med lika många lag. Men även i andra tävlingar har EAI gjort sig gällande. En särskilt fin tävling var lag-SM, där vi t. o. m. avancerade till kvartsfinalen ett år. Tyvärr lades denna tävlingsform ner efter några år, och i stället satte Skånes Brottningförbund igång den s. k. Skånecupen. Nämnas bör kanske också, att vi i denna tävling stod som slutsegrare 1947 efter att ha slagit Sparta med 5—3, borta såväl som hemma. F. ö. var detta inte den enda gången vi gick till finalen. 1949 startade så allsvenska serien, där vi tillsammans med Värnamo, Uddevalla och Skene bildade en div. II-grupp, som vi vann. Vi avancerade alltså till div. I och höll oss kvar där, tills allsvenskan lades ner 1954, då vi dock låg på sista plats. Sedan är det ett otal andra tävlingar

vi deltagit i, både sådana, som körts som seriematcher, och sådana, som haft karaktären av cup. Bl. a. har vi varit engagerade i en skånsk-dansk serie och en skånsk-småländsk dito.

Men eslövsbrottarnas tävling framför alla andra och där de största framgångarna nåtts, är dock 4-stadstävlingen, där Eslöv ställde upp för första gången 1931. Tillsammans med Jönköping, Lund och Varberg bildade vi den första C-gruppen. Tävlingen gick den gången i Jönköping. Jag förmodar, att EAI:arna ställde alla tips på ända genom att vinna och gå vidare till B-gruppen, trots att Lund i sitt stadslag hade två av våra säkraste ess, vilka av någon anledning lämnat EAI och gått in i Balder. Men som sagt, trots detta, eller kanske tack vare, stod Eslöv som slutsegrare med följande lag: Karl Ekelund, Gustav Malm, Erik Eskilsson, Hugo Widell, Holger Rosén, Enoch Persson samt Gunnar Persson. Ledare för detta första 4-stadslag var Arvid Billström och N. E. Lilja. Sedan dess har EAI alltid omhuldat denna tävling med speciellt intresse, vilket f. ö. resultaten visar. Således har vi tävlat inte mindre än 9 gånger i A-gruppen, 13 gånger i B och 5 gånger i C. A-gruppen har vi aldrig lyckats vinna, men tvåa efter Malmö och före Eskilstuna och Trollhättan blev vi 1954, efter 0—8 mot Malmö, 4—4 mot Eskilstuna och 7—1 mot Trollhättan. Resultatet mot Malmö ser ju inte så särdeles prydligt ut, men Malmö var faktiskt så bra just då. Om man vill försöka sig på en ursäkt, så kan man ju säga, att vi ville spara oss själva till mötet med Trollhättan och spara Malmö till mötet med Eskilstuna. 6 gånger ha vi placerat oss som trea i A-gruppen. Segrare i B-gruppen har vi blivit 5 gånger och i C-gruppen 2 gånger. Detta var alltså bokstavsgrupperna, men vi har även varit och härjat i siffergrupperna. Inte mindre än 6 gånger har vårt reservlag deltagit i dessa. Bästa placering här har blivit tvåa. Tittar man så på 4-stadsstatistiken så ser man, att vi använt oss av 56 brottare, vilka tillsammans gjort 715 matcher. Av dessa kommer 601 på A-laget. Under de 27 år vi varit med i denna tävling har Sven Eskilsson varit med 20 gånger, 19 av dessa i följd. 1952 blev han skadad på träningen samma vecka som 4-stads skulle gå och kunde följaktligen ej vara med. Närmast

efter honom kommer Erik "Tjomme" Persson och Nils Fredriksson med vardera 15 matcher, Birger Svensson och Gunnar Svensson har vardera gjort 10. Den sistnämnde dock 2 i reservlaget. Vad beträffar Sven Eskilsson så har han enligt statistiken av sina 60 matcher endast förlorat 6 och av dessa 6 måst lämna walk över 2 gånger.

Innan vi lämnar 4-stads bör påpekas att vi mött samtliga Sveriges städer och större orter med brottarnamn, och samtliga utom Sundsvall har vid något tillfälle fått se sig besegrade av Eslövs lag. Till sist vill jag påpeka för läsaren, att vi till våra fyrstadslag aldrig har haft möjlighet att ta deltagare från mer än en klubb, till skillnad från de större städerna som haft upp till 4 klubbar att välja bland.

* * *

Men även i andra större sammanhang har EAI varit representerat. Sålunda blev Wiking Palm 3:a vid VM 1954 i Tokio, 1956 deltog han i Olympiaden i Melbourne, där han dock blev oplacerad. Också i landslags-sammanhang har EAI:are varit anlitade. Sven Eskilsson var vår förste landslagsrepresentant då han 1938, jämte Egon Svensson, Sparta, försvarade Sveriges färger i fjärdervikt mot Tyskland i Stockholm. Sedan dess har Sven gjort 4 landskamper. Wiking Palm har försvarat Sveriges färger 12 gånger under sin eslovstid. Andra landslagsmän har varit Gustav Widell och Karl-Erik Andersson med vardera 1 landskamp. I Ungdomslandslaget mot Finland har Kurt Nilsson representerat Sverige 2 gånger och Sten Lindberg 1 gång. Den senare har 1954 även varit med ett utvalt Skånelag, som turnerade i Tyskland. I ett liknande lag var Erik Eskilsson på sin tid med i Norge.

Vad beträffar svenska mästerskap så har de för all del inte varit många för EAI:s del, men det har i alla fall blivit 8 stycken under årens lopp. Av dessa svarar Wiking Palm för hälften, och de andra fyra står Hugo Anderson, Sven Eskilsson, Sten Lindberg och Kurt Nilsson för. De tre sistnämnda är juniormästerskap och samtliga utom Svens har erövrats i fri stil.

Skånska mästerskap har det blivit så många att det skulle ta för stort utrymme att räkna upp alla, men de flesta D. M.-tecknen har i varje fall tagits hem av Sven Eskilsson, Erik "Tjomme" Persson, Erik Eskilsson, och Wiking Palm.

Föreningens internationella utbyte har varit mycket omfattande. Sålunda har brottare från följande länder gästat Eslöv och EAI: Danmark, Finland, Norge, Estland, Tyskland, Tjeckoslovakiet, Turkiet, Holland och nu senast

Jugoslavien. Ja, ända från Asien har det kommit brottare för att tampas på Idrotts hemmet, närmare bestämt från Iran. Våra brottare har även gjort en och annan turné i främmande land. Danmark har haft den äran flera gånger, Norge en gång och Jugoslavien två gånger.

* * *

Utrymmet för brottnings historia är helt naturligt begränsat i vår jubileumsskrift, så jag kan tyvärr inte få med allt jag vill. Men några rader måste jag i alla fall ägna åt dem, som handhaft ledningen av vår så framgångsrika brottningssektion. En som har sitt namn starkt knutet till brottningen är sektionens ordf. Arvid Billström, som ända sedan sektionens bildande varit med i dess styrelse och i 25 år suttit som ordf. En aktningvärd bedrift, som få lyckas göra om. Vad Arvid Billström betytt och gjort för brottningen i Eslöv, det vet vi alla. En sak skall fastslås: Det är i huvudsak hans förtjänst att brottningen här är vad den är idag, och han har tagit till sin livsuppgift att hålla en hög standard på den. Benäget bistånd i sektionsarbetet har han haft av Gustav Malm och Birger Svensson, som båda

Vid invigningen av Idrotts hemmet efter ombyggnaden 1934.

suttit i sektionstyrelsen, den förre sen 1936 och den senare sen 1937. Malm som ordf. i 2 år och därefter som v. ordf. Birger Svensson har ägnat sig åt det ekonomiska och ända till sista årsmötet fungerat som kassör, vilken syssla han skött på ett ypperligt sätt. Alla tre äro f. d. aktiva brottare med Birger Svensson som den kanske mest framgångsrike med placeringar på D. M.

Även några rader bör ägnas åt staden och dess för idrott förstående styresmän, till vilka vi står i stor tacksamhetsskuld. År 1934 lät de bygga till Idrottshemmet, så att brottarna fick, efter den tidens mått mätt, Sveriges förnämsta tävlings- såväl som träningslokal med plats för två mattor, samt i direkt anslutning till denna, stort omklädningsrum, duschrum och kontor.

Erik "Tjomme"
Persson

1945 byggde brottarna så själva en prima bastu i direkt anslutning till omklädningsrummet. Ytterligare bevis på stadens omtanke om oss är, att vi 1952 fick golvfasta bänkar med över 200 sittplatser samt att vi 1956 fick värmeledning installerad även i salen.

Så vill jag avsluta denna lilla historik med lite statistiska uppgifter, vilka finns nästan 100-procentigt tillgängliga sedan sektionens bildande. Således har 210 brottare sedan 1927 deltagit i 1.540 tävlingar av olika karaktär och vid dessa utkämpat 11.885 matcher, varvid segrar och förluster blivit ungefär jämnt fördelade. Av dessa matcher svarar Erik "Tjomme" Persson för 554 och Sven Eskilsson för 512. Båda har nu lagt upp som aktiva. Närmast kommer Nils Fredriksson med 497 matcher till dags dato. Hugo Anderson, Gustav Widell och Olle Nilsson har vardera gjort över 300 matcher.

Den intresserade kan ju försöka räkna ut hur många matchtimmar det gått åt, om man räknar med ett genomsnitt på 8 minuter per match. Tränings-timmarna, som ju är betydligt fler, är helt enkelt omöjliga att räkna ut. En sak kan man emellertid konstatera utan alltför stor matematisk begåvning: Det är inte någon sinekur att vara brottare.

David Härd.

Å
mäs
sam
M
Ster
vann
På g
någo
säson
Stocl
AK l
är va
So
styre
bevis
till vi
för ti
brott

Olympisk mästare — donator!

År 1955 erhöilo vi en lika storslagen som överraskande gåva, i det att gamle mästebrottaren FRITHIOF MÅRTENSSON skänkte hela sin ståtliga medaljsamling till EAI.

Mårtensson, som föddes den 19 maj 1884 i Kastberga utanför Eslöv, blev Sveriges förste olympiske guldmedaljör i brottniug, då han i London år 1908 vann mellanvikt A. Europamästare i samma klass blev han år 1909 i Malmö. På grund av mångårig vistelse i utlandet har han inte blivit i tillfälle att erövra något svenskt mästerskap. Han har under åren representerat ett flertal klubbar såsom G & AK Enighet och IK Sparta, Malmö, Göteborgs AK, Örgryte IS och Stockholms AK. Vid sin utlandsvistelse i Danmark och USA tävlade han för AK Dan, Köpenhamn resp. Swedish-American AC, New York. Under sina sista år var Mårtensson bosatt i Stockholm, där han avled den 20 juni 1956.

Som ett ringa tack, för den vackra gåva vi fått mottaga, beslöt vår huvudstyrelse att kalla Mårtensson till hedersmedlem av EAI. Diplom på denna hedersbevisning överlämnades till honom vid 1956 års svenska mästerskap i Stockholm till vilka han inbjudits på vår bekostnad. Diplomet överräcktes av föreningens för tillfället utsedde representant Viking Palm — även han olympisk mästare i brottniug.

Eslövs fyrstadsinsats —

Arrangör	År	Bokstavsgrupp				Deltagande städer — inbördes placering —			
		A	B	C	D	1	2	3	4
Jönköping	1931			●		Eslöv	Varberg 4-3	Lund 6-1	Jönköping 5-2
Eskilstuna	1932		●			Eskilstuna 1-6	Uddevalla 3-4	Eslöv	Landskrona 4-3
Varberg	1933		●			Stockholm 1-6	Eslöv	Varberg 4-3	Uddevalla 6-1
Eslöv	1934		●			Eslöv	Norrköping 5-2	Göteborg 5-2	Varberg 4-3
Malmö	1935	●				Malmö 1-6	Stockholm 2-5	Eslöv	Borås 4-3
Stockholm	1936	●				Stockholm 3-4	Malmö 3-4	Eslöv	Eskilstuna 5-2
Eslöv	1937	●				Malmö 1-6	Borås 3-4	Stockholm 2-5	Eslöv
Eslöv	1938		●			Eslöv	Eskilstuna 5-2	Varberg 7-0	Norrköping 5-2
Sundsvall	1939	●				Stockholm 1-6	Borås 3-4	Sundsvall 3-4	Eslöv
Malmö	1940		●			Malmö 1-6	Göteborg 3-4	Eslöv	Varberg 6-1
Västerås	1941		●			Sundsvall 2-5	Västerås 0-7	Göteborg 2-5	Eslöv
Uddevalla	1942			●		Uddevalla 1-6	Eslöv	Huskvarna 3-3	Varberg 7-0
Huskvarna	1943			●		Huskvarna 3-4	Eslöv	Västerås 3-3	Skene 4-3
Eslöv	1944			●		Eslöv	Uddevalla 4-3	Västerås 5-2	Trollhättan 5-2
Eslöv	1945		●			Malmö 3-4	Huskvarna 3-4	Eslöv	Norrköping 5-2
Borås	1946		●			Borås 4-4	Eslöv	Västerås 4-4	Huskvarna 4-4
Stockholm	1947	●				Eskilstuna 1-7	Borås 4-4	Eslöv	Stockholm 5-3
Huskvarna	1948		●			Trollhättan 3-5	Huskvarna 3-5	Stockholm 3-5	Eslöv
Eslöv	1949			●		Stockholm 3-5	Eslöv	Varberg 5-3	Uddevalla 7-1
Trollhättan	1950		●			Trollhättan 3-5	Stockholm 3-5	Huskvarna 4-4	Eslöv
Huskvarna	1951		●			Eslöv	Huskvarna 5-3	Falkenberg 6-2	Bjärnum 6-2
Eslöv	1952	●				Malmö 1-7	Eskilstuna 4-4	Eslöv	Västerås 4-4
Lund	1953		●			Eslöv	Lund 4-4	Bjärnum 6-2	Huskvarna 5-3
Malmö	1954	●				Malmö 0-8	Eslöv	Eskilstuna 4-4	Trollhättan 7-1
Göteborg	1955		●			Göteborg 1-7	Malmö 3-5	Eslöv	Västerås 5-3
Eslöv	1956		●			Eslöv	Kinna 4-4	Varberg 5-3	Lund 8-0
Malmö	1957	●				Malmö 2-6	Västerås 4-4	Eslöv	Trollhättan 4-4

K
K
K
S
S
S
E
N
N
Y
Y
Y
Y
Y
Y
Sve
Yn
Ka
Eri
Ka
Yn
Ka
Gu
Ka
Gu
Tag
Gu
Tag
Gu
Tag
Gu
Tag
Gu
Tag
Har
Sig
Har

— En brottarebragd!

Eslövs laguppställning			
Flugvikt Bantamvikt	Fjädervikt Lättvikt	Weltervikt Mellanvikt	Lätt tungvikt Tungvikt
— Karl Ekelund	Bustav Malm Erik Eskilsson	Hugo Widell Holger Rosén	Enock Persson Gunnar Persson
— Karl Ekelund	Gustav Malm Rickard Persson	Birger Svensson Holger Rosén	Enock Persson Gunnar Persson
— Karl Ekelund	Gustav Widell Erik Persson	Hugo Widell Erik Eskilsson	Birger Svensson Helge Andersson
— Sven Eskilsson	Ade Pihl Gustav Widell	Hugo Widell Birger Svensson	Helge Andersson Walter Widell
— Sven Eskilsson	Karl Ekelund Gustav Widell	Hugo Widell Birger Svensson	Helge Andersson Walter Widell
— Sven Eskilsson	Hugo Andersson Gustav Widell	Hugo Widell Birger Svensson	Erik Persson Walter Widell
— Erik Ekelund	Sven Eskilsson Gustav Widell	Hugo Widell Birger Svensson	Sven Svensson Walter Widell
— Nils Fredriksson	Sven Eskilsson Gustav Widell	Birger Svensson Erik Eskilsson	Erik Persson Walter Widell
— Nils Fredriksson	Sven Eskilsson Gustav Widell	Hugo Widell Erik Eskilsson	Erik Persson Ivan Kroon
— Yngve Nilsson	Sven Eskilsson Ade Pihl	Hugo Andersson Birger Svensson	Erik Eskilsson Ivan Kroon
— Yngve Nilsson	Sven Eskilsson Hugo Andersson	Birger Svensson Erik Eskilsson	Erik Persson Walter Widell
— Yngve Nilsson	Sven Eskilsson Hugo Andersson	Hugo Svensson Birger Svensson	Erik Persson Erik Håkansson
— Yngve Nilsson	Sven Eskilsson Nils Fredriksson	Hugo Svensson Erik Eskilsson	Erik Håkansson Erik Persson
— Yngve Nilsson	Sven Eskilsson Hugo Andersson	Olle Nilsson Erik Eskilsson	Helge Andersson Erik Persson
— Yngve Nilsson	Sven Eskilsson Hugo Andersson	John Andersson Olle Nilsson	Erik Persson Erik Eskilsson
Sven Johansson Yngve Nilsson	Sven Eskilsson Nils Fredriksson	Hugo Svensson John Andersson	Olle Nilsson Erik Persson
Karl E. Andersson Erik Hermansson	Sven Eskilsson Nils Fredriksson	John Andersson Hugo Svensson	Erik Persson Evert Andersson
Karl E. Andersson Yngve Nilsson	Sven Eskilsson Nils Fredriksson	John Andersson Hugo Svensson	Erik Persson Evert Andersson
Karl E. Andersson Gunnar Svensson	Sven Eskilsson Nils Fredriksson	Hugo Svensson Olle Nilsson	Erik Persson Evert Andersson
Karl E. Andersson Gunnar Svensson	Sven Eskilsson Nils Fredriksson	John Andersson Olle Nilsson	Erik Persson Helmer Billkvist
Tage Svensson Gunnar Svensson	Sven Eskilsson Nils Fredriksson	Olle Nilsson John Andersson	Ove Hansson Erik Persson
Tage Svensson Gunnar Svensson	Nils Fredriksson John Pettersson	John Andersson Olle Nilsson	Erik Persson Viking Palm
Tage Svensson Gunnar Svensson	Sven Eskilsson Nils Fredriksson	John Andersson Sten Lindberg	Stig Lindberg Viking Palm
Tage Svensson Gunnar Svensson	Sven Eskilsson Nils Fredriksson	Sten Lindberg Stig Lindberg	Viking Palm Curt Nilsson
Tage Svensson Gunnar Svensson	Agne Blomkvist Nils Fredriksson	Sten Lindberg Stig Lindberg	Curt Nilsson Viking Palm
Tage Svensson Hans Nyberg	Gunnar Svensson Nils Fredriksson	Ove Hermansson Sten Lindberg	Stig Lindberg Curt Nilsson
Sigvard Nilsson Hans Nyberg	Sven Fridh Nils Fredriksson	Sten Lindberg Stig Lindberg	Viking Palm Curt Nilsson

Infordra offert från

STRANDH - KÄVLINGE

Telefon 30466 Lund

då Ni behöver en

Brottare-

eller

Gymnastikmatta

Levererat brottare mattorna till
olympiaden i Melbourne

An
ledar
inom
därva
lertia
i hög
hjärt
De
full e
parke
och d
trivde
i luft
Sk
i mit
delad
skära
Walt
vilt p
pädra
vatten
över.
Eft
vi en
och n
alla v
ud og
arna.
på föl
sig öf
bo oc
komm
tydlig
Han r
På
ett pa
truppe

Eslöv—Aalborg med returbiljett!

Anmodad att nedskriva något trevligt reseminne från mina år som brottningsledare är det svårt att välja. Det har hunnit bli en del intressanta resor såväl inom som utom landets gränser sedan jag 1925, av min kusin Johan Johnsson dåvarande ledare i B. K. Atlas, blev "intjatad" i brottningen. Jag stannar emellertid för en resa till Aalborg säsongen 1938—1939. Truppen bestod av ett lag i högsta trixsel- och skojarklass och skriv upp att det skrattades mycket och hjärtligt.

Det började vid den nattliga resan på båten från Köpenhamn, som var överfull av resenärer. I trängseln nere i tredjeklass salong hade "farbror" Walter parkerat sina etthundra kilogram på två däckstolar. Den ene under nederdelen och den andre under överdelen av kroppen. Tillfrågad framåt morgonen hur han trivdes i den ställningen, svarade han: "Jotack, men de bästa bitarna svävar fritt i luften."

Skrattsalvorna fortsatte på missionshotellet där två danska ledare besökte oss i mitt rum för att diskutera tävlingen senare på dagen. Gustav Widell, som delade rummet intill med Walter, hade just kommit in till oss då vi hörde hjärt-skärande rop från hans rum. Vi rusade alla in med tanke att en olycka inträffat. Walter låg då i ryggläge på en av sängarna stödd på armbågarna och stirrade vilt på tvättstället. När vi kom in sjönk han tillbaks med en suck: "De va en jädrans tur att ni kom så att jag slapp resa mej!" Gustav hade börjat spola vatten i stället och det var bara ett par millimeter kvar till dess det hade runnit över. S. k. tablå!

Efter klubbmatchen, som vi för övrigt vann med betryggande marginal, hade vi en väldigt kul samvaro med våra danska vänner. Vi bröt upp lite "pö om pö" och när vi i eftertruppen anlände till hotellet ville jag hos portieren ha besked om alla var komna in. Oj, oj, oj, sa' han, de' sadens' svenskerne de löber ud og ing, ud og ing, och här e' en som löber opp och ner och ner och opp i alla våningarna. Vi gick upp och mycket riktigt mötte vi Gustav Widell i strumpsockarna på första våningen (där han inte bodde). Det visade sig att han hade förbarmat sig över en "lantlig oskuld" som han träffat och som inte hade någon stans att bo och inga pengar. Gustav betalade flott ett rum och avtalat var att han skulle komma och säga godnatt. Hon skulle låta dörren stå på glänt. Det hade hon tydligen glömt, ty Gustav hade varit runt vid alla de 260 dörrarna. Förgäves! Han måste avbryta då vi kom.

På hemresan, som företogs med tåg Aalborg—Köpenhamn, inträffade också ett par saker som satte piff på humöret. På huvudbangården i K. blev halva truppen hejdad av polis. Vi hade delat upp oss i två grupper för att ta varsin

taxi till båten. Vi hade endast 13 min. på oss. Min del kom igenom, men Gustav Widell, som skulle basa för den andra halvan, blev hängande. Det visade sig att en tobakshandlare i Aalborg (där pojkarna varit inne på måndagsmorgonen och gjort inköp) saknade en "rögepipe". Det blev anmälan i Aalborg och Köpenhamnspolisen påkopplades. G:s grupp blev förd in i polisens undersökningsrum på huvudbangården för förhör. Först tyckte pojkarna att polisen talade om en "pige" (och någon hade säkert dåligt samvete) men när det blev klart att det gällde en rögepipe och att de var misstänkta för stöld rann sinnet på de svenske. Då de danska poliserna fått ordentligt besked skrattade de åt hela historien. Femmannatruppen kom kraftigt försenad till båten där jag, i tanke på att de kanske råkat ut för något trafikmissöde, lyckats övertala kaptenen att dröja med avseglingen. Det är förklarligt att vi skrattade på överresan till Malmö, där en ny injektion satte ny fart på skrattandet så att det varade ända till Eslöv. Nisse Fredriksson, bad "Tjomme" ta hand om hans mandolin (med fodral) genom tullen. "Det är väl inget i den?" frågade Tjomme. "Nädå", sade Nisse. När Tjomme kom fram till disken, frågade tullarna vad han hade där. "Det är en mandolin", svarade Tjomme. "Har ni mer än mandolinen i fodralet?" "Nädå", sa Tjomme. "Får vi se", sade tullarna. Glatt leende knöt Tjomme upp fodralet och ut ramlade cigaretter, cigarrer, rök- och tuggtobak m. m. Tablå

med Tjomme mörkröd i ansiktet vid disken och Nisse skakande av skratt i bakgrunden. När det hela klarats upp skrattade även tullarna. Och det samma gjorde hela truppen på vägen hem till Eslöv. Det behövdes bara att någon sade ett par ord så exploderade hela truppen av skratt, till medresenärernas förvåning och nöje.

Det kan kanske intressera hur truppen för 20 år sedan var sammansatt. Den bestod av Nils Fredriksson, Hugo Andersson, Ade Pihl, Gustav Widell, Alvar Jönsson, Birger Svensson, Erik "Tjomme" Persson, Walter Widell samt Arvid Billström, reseledare och domare.

"Bild".

En hälsning från Kanada!

Sture Persson (broder till "Tjomme") som i det civila talar i de canadensiska radiosändningarna till Sverige har sänt oss detta bidrag från andra sidan Atlanten.

Vi saxa ur ett 10 år gammalt medlemsblad.

I fjor höstas på mitt besök i Sverige hade jag det stora nöjet att se på A-fyrstadsbrottningarna i Stockholm. Jag reste dit från Uppsala för att än en gång träffa min bror, innan jag for tillbaka till Kanada igen. Först i september 1947 hade jag lärt känna honom — som man. Han var ju bara en byting på 11 eller 12 år, då jag for iväg för aderton år se'n. Nu var han större än mig och var ganska farlig i lätt tungvikt, sade experterna.

Nu är det så, att jag inte vet ett skapandes grand om brottnig. Men jag ville se Tjomme och Sven Eskilsson i farten. De började sin brottarbana i vår trädgård, och många är de gånger min far och jag stod och tittade på dessa "dammviktare" eller vad den klass kallas, där 7-åringar går.

Jag begriper inte hur de lärde sig alla dessa fina tag. Men det var ingenting för dem att ta' ett opp- och nervänt krysstag eller ett nacksvep eller en dubbel Mister halv Nelson. Förvisso, de kunde allt, och gudarna vete, hur det lärde sig det. Och det var roligt att titta på, det kan jag försäkra.

Men nu skall jag inte blotta min okunnighet om den grekisk-romerska brottningen, ej heller prata uteslutande om Tjomme och Sven. Vad jag vill ha sagt här är något, som jag för många år se'n skrev till min bror, när jag fått veta att han utmärkt sig vid en tävling: "Det är ingen konst att vara starkare än många andra. Den gåvan är du född med. Ej heller är det så underbart att lära sig en del goda trick och regler. Det tar bara tid och ihärdighet. Men det är något annat, något helt annat, jag är så stolt över och det är att brottningen, såsom en hobby, har lärt dig att ta' vara på din kropp. — Det är svårt för en ung grabb att växa upp nu för tiden; eller skall jag säga det är svårt för föräldrar att ha en pojke att uppfostra nu för tiden. Ynglingen har många frestelser i sin väg. Och jag behöver väl knappast ge några exempel. Låt mig blott säga, att en som föresatt sig att bli en duktig brottare, kan inte springa omkring på osunda

danslokaler till två eller tre om natten, röka otaliga cigaretter eller dricka sprit till tidsfördriv. Då är han ingen brottare. Han måste vara måttlig, men för all del, han behöver ej vara en trångsynt muskelsnobb för det, som tycker han är lite bättre än andra.

På fyrstadstävlingarna lärde jag känna Eslövs brottarråta. Tidningarna kallade dem "Eslövs prydliga pojkar" och sade att de var "tappra". Och stockholmstidningarna hade rätt. Det var bra grabbar, det kan jag intyga, och deras kamratanda stod högt, deras sammanhållning var prima. Efter deras bittra nederlag satt jag — på SHT — och tittade på dem, individuellt och som lag. Var och en av dem kunde tagas som exempel för, en god svensk pojke; och som lag, ja, en finare liten sportsgrupp får man leta efter. Ty man tyckte sig förnimma en lugn och trivsamt kamratanda i deras uppförande. Där satt denna lilla grupp av skåne-pågar, som rest ända upp till huvudstaden för att försvara Eslövs brottarråta. I protokollen stod det, att de blivit utslagna och flyttats ner ett pinnhål på brottarstegen. I min mening var de segrare allihop, ty de var mer än endast starka pojkar, de var sportmän i ordets rätta mening.

Ett perfekt tryck

— ger gott intryck

Vi utföra Edra beställningar
såväl större som mindre
till full belåtenhet!

Tryckeribolaget - Eslöv

Storgatan 12

S. Olsson & L. Ohlsson

Telefon 997

Nya
Guldsmedsaffären

G. MAYER

ESLÖV

Tel. 475

Distriktskontor för södra Sverige:

Försäkringstagarnas eget bolag

Telefon 979809 - 34597 Malmö

Telefon 1396 Eslöv

Paulssons

Beklädnadsaffär

HERREKIPERING
HERRKONFEKTION

Högtidskläder uthyres.

Östergatan

ESLÖV

INDUS

Specialisterna på
Elegant Kemisk Tvätt

Medlem av

Sveriges Tvätteriidkareförening

Telefon 1494

ESLÖV

Stora Torg 1

Ungdomliga modeller

för alla åldrar

RYBERGS DAMKONFEKTION

Telefon 1457

ESLÖV

Västergatan 6

A B Eslövs Bilcentral

— IVAR HANSSON —

Tel. 15, 855

Lundavägen 6

Tel. 15, 855

Auktoriserad Ford- & Fordson-försäljare

MODERN REPARATIONSVERKSTAD

Snabb service

Målare Jure Frick

ESLÖV

Tel. 1213 - 381

REKOMMENDERAS

E. Lindtrups Kiosk

Västergatan 25

Telefon 1099

ESLÖV

Tobak — Tidningar — Konfektyrer

EGONS Livsmedel

Bäckavägen

ESLÖV

Telefon 528

Välsorterad speceri

Goda chark-varor från S. Sandby

Gott bröd från S. Sandby

TOBAK — PILSNER — DJUPFRYST

Anders Korv

smakar bäst!

Vid Café Royal, Norregatan — Eslöv.

Vid behov av skoreparationer

vänd Eder med förtroende till

Lindgren & Nilssons Skomakeri

Kanalgatan 19

ESLÖV

Telefon 826

ARBETSSKOR

SLIPPERS

A.-B. Åkermans
Gjuteri & Mek.
Verkstad

ESLOV

*Frukt - Grönsaker - Konserver -
Djupfryst - Delikatesser - Choklad*

K Ä R N K A F F E

Alltid färska varor!

Nya Frukthandeln - Eslöv

Malmgatan 1 b — Telefon 267

Lundgrens Bilskola - Eslöv

Prostgatan 5 — Telefon 1575

Hos

Ernst W. Johanssons, Eslöv

*Bosättnings-, Glas- & Porslinsaffär
samt Leksaksavdelning*

finner Ni allt!

Tel. 257

KOM OCH SE!

Är 19
första se
hansson.
förste k

De fö
var sym
och år 1
son, Sar
laget, oc
med Kn

"Tu"
1942 bå
pastarke
var det
de allra
bl. a. de
spetsen.

FRÅN PINGPONG TILL BORDTENNIS.

Bordtennisutövandet inom föreningen är inte den nyare tidens företeelse, som många tycks tro. Redan 1925 spelades det bordtennis eller pingpong, som det då kallades, i EAI. Enligt gamla tidningsklipp mötte EAI bl. a. Hörby i en klubbmatch, där följande gamla bekantingar representerade föreningen: C. F. Nilsson, Ebbe Petrén, Calle Gyldorff samt Gunnar och Bonde Thomasson. På Stadshotellet avhölls samma år föreningens första officiella klubbmästerskap, där Gustav Santesson efter att i finalen ha besegrat Ebbe Petrén stod som segrare. Som tredje man placerade sig Calle Gyldorff. Att det blev alldeles rätt segrare som korades, kanske kan diskuteras, när den troligen allra bästa spelaren, Gustav Troell, ej fick starta — han var för bra!

År 1938 kom bordtennis med i föreningen som särskild sektion och den första sektionsstyrelsen utgjordes av Bertil Lilja, Tage Camp och Knut Johansson. Den senare, föreningens nuvarande ordförande, blev också EAI:s förste klubbmästare i "modern tid".

De första åren spelades mest vänskapsmatcher, och intresset för sporten var synnerligen stort. Sektionen fick också snart ihop ett slagkraftigt lag och år 1942 vanns Skåneserien div. II. Sven Johnsson, Börje "Tu" Månsson, Sam-Arne Lindstedt och Robert Thomson utgjorde representationslaget, och dessa var under de närmaste åren våra bästa spelare tillsammans med Knut Johansson, Hans Sjögren, Knut Wedberg och Tage Camp.

"Tu" Månsson var redan på den tiden en säker turneringsspelare och vann 1942 både mellanskånska mästerskapet och eslövmästerskapet. Den kämpastarke "sluggern" Sven Johnsson blev årets klubbmästare. Inom staden var det Godtemplarna som stod för den svåraste konkurrensen. EAI tillhörde de allra bästa skåneklubbarna och utkämpade många hårda duster med bl. a. den nu avsmnade malmöklubben Garm med mästerspelaren Frisell i spetsen.

Ett lag i början på 40-talet
fr. v. Sven Johnsson, Hans Sjögren, Börje "Tu" Månsson och Bertil Lilja.

Idrotts hemmet utgjorde då både tränings- och tävlingslokal ända fram till år 1952.

År 1943 kom Gösta Rydelius med i laget och något senare även Jan Lindstedt. Föreningen höll sig mycket bra framme i seriesammanhang och hade under ett tiotal år ett av Skånes allra bästa serielag, som bl. a. hade hemortsrätt i Allsvenska serien div. II.

Inom staden fick EAI konkurrens från den andra idrottsutövande föreningen EIK, men samtliga lokalderbyn gick med god marginal till "de rödas" fördel. Även reservlaget höll sig väl framme och verksamheten var mycket livlig under en rad av år.

"Tu" Månsson var den stora stjärnan och blev bl. a. år 1945 uttagen att representera distriktet i en match i "Kongens by" mellan Skåne och Köpenhamn.

År 1947 fick sektionen förtroendet att arrangera sydsvenska mästerskapen, som blev en verklig mammuttävling. Tävlningen spelades på Nya Gymnastikhuset på 10 bord och man höll på från kl. 9 på morgonen till kl. halv 1 på natten utan uppehåll. Tävlningen blev en av de största som dittills arrangerats i landet med avseende på deltagareantalet. 1948 började den lokala konkurrensen att hårdna och annandag jul vann EIK för första gången ett lokalderby. Men redan på trettondagen fick EAI revansch

med
heter

Bå
det å
serie,

Sel
i Skå
var a
av pr
ledde

De
första
nan, v
gick c
vann
stader
slogs

Arr
lades
för de

Vår
ceman

När
met år
gan bl

Bor

har åter
tävlings
flyttning
Fr. v. G
G. Ryde

varit de
det into
goda pl

med siffrorna 7—3, under ett så livligt publikintresse, att det var svårigheter att bereda alla intresserade plats.

Båda eslövslagen hävdade sig bra i seriesammanhang och så kom år 1950, det år då EAI var ytterst nära att avancera till landets högsta bordtennisserie, nämligen Allsvenska serien div. I.

Sektionen hade detta år funnit en spelare vid namn Arne Andersson ute i Skåne-Ask och det visade sig att han blev den felände länken i laget. "Tu" var alltjämt ett starkt kort och Gösta Rydelius klarade i 1950—51 års serie av praktiskt taget vem som helst med sitt långt drivna defensivspel. Laget inledde serien med fem raka segrar och med den förnäma kvoten av 30—5.

Det var framgångar som gav eko i den skånska bordtennisvärlden. Redan första matchen gav sensationsvinst borta mot hälsingborgsklubben Stjärnan, vars landslagsman Gösta Liljekvist ej ens fick set på Rydelius. Sedan gick det av bara farten. Uppe i Halmstad gjorde grabbarna rent bord och vann med maximala 6—0. Att det den dagen flaggades på halv stång i laxstaden berodde dock på att gamle kungen samma dag avlidit. Samma vecka slogs också EIK tillbaka med samma klara siffror.

Arne Andersson var hela serien igenom pålitligheten själv. Att han kallades lagets "tredjeman" och enligt "Tu" därmed skulle vara trunkbärare för de övriga, var avsett som rena skämtet.

Vårsäsongen blev dock inte vad inledningen hade lovat och något avancemang till vår högsta bordtennissocietet blev det inte.

När sektionen av olika anledningar måste lämna lokalen i Idrotts hemmet år 1952, blev det också början till slutet på framgångarna. Lokalfrågan blev ett enda stort bekymmer, och under senare år ha seriematcherna

Bordtennislaget 1957

har åter fått Idrotts hemmet som tävlingslokal och idkar här mattflyttning inför en seriematch. Fr. v. G. Nihlén, U. Larsson och G. Rydelius.

varit den enda träning som stått till buds. Under sådana omständigheter är det inte att förundra sig över att laget raskt rasat ned från sina tidigare goda placeringar.

De sista åren har laget bestått av Gösta Rydelius, Bertil Persson och Göte Nihlén, en trio som tillhör mellanlagen i Skåneserien div. I. Sektionens förhoppning inför sitt 20:e verksamhetsår är helt naturligt, att lokalfrågan äntligen skall kunna lösas, så att spelarna återigen får tillfälle att idka sin sport under drägligare förhållanden än som varit fallet under senare år. Något som i sin tur säkerligen kommer att medföra, att vi åter får ett lag i EAI, som inte skall behöva stå tidigare berömda årgångar efter.

Klubbmästarna i bordtennis genom tiderna.

Här nedan följer en förteckning över EAI:s klubbmästare i bordtennis. Under beredskapsåren 1940—41 spelades inga mästerskap och samma var förhållandet 1955, då lokalbrist hindrade verksamheten. EAI:s nuvarande ordf. Knut Johansson inledde raden. Av 16 mästare kommer ej mindre än 12 på "de tre stora", Sven Johnsson, Börge Månsson och Gösta Rydelius, vilka alltså vunnit vardera fyra mästerskap.

1938	Knut Johansson	1948	Sven Johnsson
1939	Olle Lindgren	1949	Börge Månsson
1940	Ingen tävling	1950	Gösta Rydelius
1941	Ingen tävling	1951	Gösta Rydelius
1942	Börge Månsson	1952	Gösta Rydelius
1943	Sven Johnsson	1953	Bertil Persson
1944	Sven Johnsson	1954	Gösta Rydelius
1945	Sven Johnsson	1955	Ingen tävling
1946	Jan Lindstedt	1956	Börge Månsson
1947	Börge Månsson	1957	

Gösta Rydelius.

**NYA MATERIAL
OCH METODER
+ GAMMAL ERFARENHET**

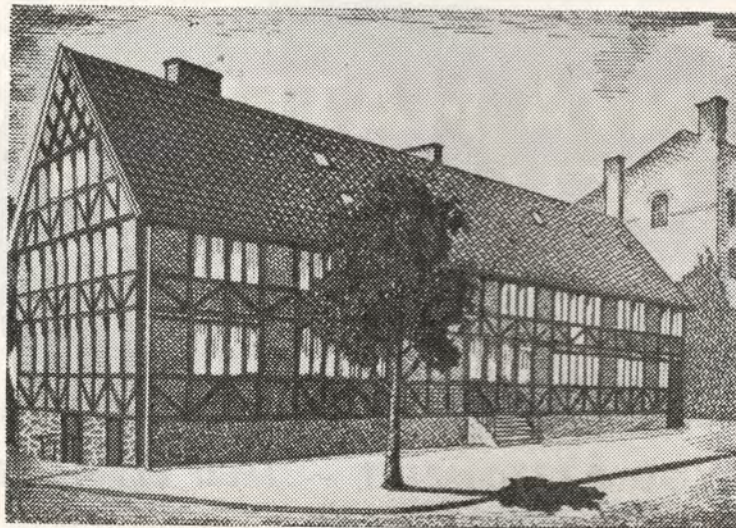
*ger snabbare byggtakt
och lägre kostnader*

**BYGG RATIONELLT — MED ELEMENT
AKTIEBOLAGET**

N. JOHNSON & Co

Mest eslövsidrott i

Mellersta Skåne

Aktiebolaget Carl Engström

ESLÖV

Namnanrop: "Engströms" Eslöv

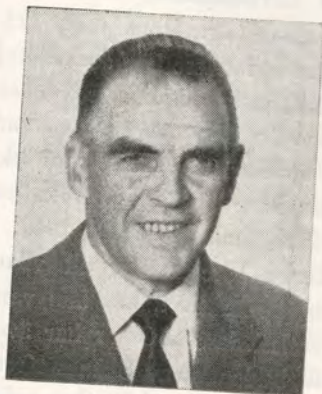
Spannmål - Fodervaror - Gødning -
Utsädesvaror -
John Deere o. Lanz hjultraktorer o. traktorredskap -
Caterpillar bandtraktorer - Väg-, Diknings-
och Industrimaskiner -
Smörjoljor, Kol och Koks m. m.

Avdelningskontor:
Göteborg, Kalmar, Kristianstad/Åhus,
Landskrona, Malmö, Stockholm, Ystad.

Två trotjänare.

Någon har sagt, "Vad stort sker, sker tyst". Detta är kanske en sanning med modifikation, men den kan ha sitt fulla berättigande vad det inre arbetet i en idrottsförening beträffar. Den som dock inte själv sysslat med föreningsarbete, har nog ganska svårt att föreställa sig vad de insatser, som åstadkommes av en ansvarig och för sitt uppdrag verkligt intresserad ledare, betyder för sin klubb och dess aktiva. För ledaren personligen innebär det ett oavlönat, ofta otacksamt arbete med ett långtgående utnyttjande av sin fritid, där både hem och familjeliv mestadels få sitta emellan. För att helt kunna gå iland med en sådan uppgift fordras ett brinnande intresse och verklig tro på sina ideal. Personer, som frivilligt åtaga sig dylika uppgifter äro därför inte många, men det finnes dock ypperliga exempel att framhålla.

När därför vi i EAI tala om ledare — goda ledare — göra vi inte detta utan att bland andra nämna namnen ARVID BILLSTRÖM och OSCAR JÖNSSON. För oss EAI:are äro deras insatser inom föreningen väl kända, men det synes dock motiverat att här ge en kort rekapitulation.

Arvid Billström

Arvid Billström har tillhört vår brottningssektions styrelse alltsedan EAI år 1927 fick brottning på sitt program. I 25 av dessa år har han suttit som ordförande i sektionen. Dessutom har han under denna tid haft säte och stämma i föreningens huvudstyrelse och är sedan 1937 hedersledamot av föreningen. Att föreningen svingat sig upp till och lyckats bibehålla en framskjuten plats inom svensk brottning är till stor del också "Bills" förtjänst — detta sagt utan att förringa insatserna av de övriga trogna arbetarna i örtagården.

Billström har även andra strängar på sin lyra, än de som motsvara det rena klubbarbetet. Detta gör också hans prestationer där så mycket märkligare. Han är nämligen som bekant också både brottningsdomare och brottningsdomareinstruktör. Domarekort har han innehaft ända sedan 1926 och

instruktör blev han år 1939. På så många år har det helt naturligtvis blivit en hel del matcher och kurser, om vilket ett litet utdrag ur vår statistik bär vittne. Till dags dato har han dömt inte mindre än 8.915 individuella brottningsmatcher och varit instruktör för 4.046 domare vid de olika kurser han hållit. Hans stora kunskaper inom gebitet har också tagits i anspråk för domareuppdrag vid 2 världsmästerskapstävlingar, nämligen i Stockholm 1950 och i Karlsruhe i Västtyskland 1954. Dessutom har han anförtratts uppgiften att döma i 7 landskamper, 11 landskapsmatcher, 14 svenska senior- och 15 svenska juniormästerskap. I distriktsmästerskap har han fungerat som domare inte mindre än 31 gånger för seniorer och 16 gånger för juniorer. "Bill" har även ... Ja, uppräknigen skulle kunna fortsätta länge, men vi anse, att de lämnade uppgifterna mer än tillräckligt belysa Billströms insatser inom vår klubb, för idrottsrörelsen i allmänhet och för sitt skötebarn brottningen i synnerhet.

*
* * *

Oscar Jönsson

I Oscar Jönsson har föreningen en annan av sina förgrundsfigurer. Hans stora intresse är och har alltid varit EAI. Det arbete och den tid han nedlagt för vår förening kan inte skattas högt nog. Under lång tid var han den självskrivne sekreteraren i vår huvudstyrelse, vilken han tillhört i ett 20-tal år. Hans stora och allt överskuggande intresse har dock alltid varit friidrotten, vars sektionsstyrelse han började biträda år 1919 och i vilken han invaldes som ordinarie år 1921. Som sektionsledare har han därefter lett våra friidrottsmäns öden ända fram till 1949. I Mellersta Skånes Idrottskrets, till vilket föreningen tagit initiativet, har han varit mångårig styrelseledamot. Oscar har även medverkat till bildandet av Skånes Krets-

kommitté och har deltagit i dess styrelse. I Skånes Idrottsförbund har han också innehaft styrelseuppdrag. Som funktionär vid tävlingar inom distriktet, bl. a. i Malmö, har han varit flitigt anlita.

Vid brottningsstävlingar i Eslöv har han, alltsedan brottningen kom med på vårt program, fungerat som tidtagare. Under alla dessa år har han varit

pålit
räkn
valde

Tr
uppd
hälle
man
skrift
histo

De
ening
vilka,
ger o
— all

pålitligheten själv och de tävlingar han under denna tid försummat kunna räknas på ena handens fingrar. För sina förtjänster och insatser i föreningen valdes Oscar Jönsson år 1950 till hedersmedlem av EAI.

Trots att han på egen begäran för några år sedan avsåg sig alla styrelseuppdrag, har han ändå inte helt kunnat lämna sitt kära EAI, utan upprätthåller än sin gamla syssla som starter vid våra friidrottsarrangemang. Som mannen, som vet det mesta om EAI, har han som kommitterad vid denna skrifts tillkomst varit till stor nytta med införskaffande av uppgifter om vår historia.

Det ovan relaterade bör för oss medlemmar i Eslövs Allmänna Idrottsförening ge definitionen på två dugliga och trofasta ledare — två EAI:are — vilka, såväl i med- som motgångens stunder med sina gärningar och omsorger om föreningen väl belysa innebörden av vårt motto: "En gång EAI:are — alltid EAI:are."

Hotell Nilsson - Eslöv

— Grundat 1872 —

Och alltjämt den trivsamma träffpunkten

Lokaler för familjehögtider, föreningsmöten och sammanträden samt alla slag av festligheter.

Telefon 57 — 241

Södergatans Färg - Eslöv

Södergatan 16

Telefon 191

Stor sortering i

Färger - Tapeter - Kemikalier

SHELL BENSINSTATION

(Inneh. E. A. Pahlsson)

Södergatan 12, Tel. 858

Bost. Södergatan 9, Tel. 1369

Bensin och oljor

Biltillbehör

Förstklassig service

JANNES KIOSK

vid Stadsparken

Tidningar - Konfektyrer - Frukt - Läskdrycker - Film

Beställning av **Ge-Ge** dessertglass emottages tacksamt.

Telefon 561

Tel. 1071 **ESLÖV** Tel. 639

Gör ett besök —
vi demonstrerar gärna! Service och Reparationer.

Cyklar
Mopeder
Scooters
Motorcyklar
Motorsågar
Motorgräsklippare
Sport- & Camping-
artiklar

Fototjänst

ESLÖV
Telefon 1400
Södergatan 16

Festfotograferingar
Hem - Industri - Reklam
Flygfotografering

Frick & Larsson

KONFEKTION & HERREKIPERING

Stora Torg 7

ESLÖV

Telefon 1627

Specialité:

Måttbeställning av Kostymer och Dräkter

Pressn. ändringar utföres på egen verkstad

Uthyrning av högtidskläder.

Kemisk tvätt.

Norregatan 15

Telefon 87

och
alla
anor
art r
har
våra
i häf
även
neda

Har
Om s
bra g

Tack
Köpen
Stock
nelso
Vi är
innan,

Jag v
Men j
emelle
sedlar

Hjärtl
i leke

Den phula ankungen

— moderniserad saga av H. A. Ståhl.

Många känner ganska säkert till en förenings ekonomi och då det mycket ofta är skralt ställt med kassan, måste alla resurser tillvaratagas. Man hänvisas därför ofta till att anordna lotterier och det är just av denna inkomstbringande art många föreningar förstärker sina kassor. Denna utväg har också E A I sedan många år tillbaka tillämpat. Ett av våra populäraste lotterier är brottningssektionens gåslotteri i häften. Dessa lotter ha alltid haft en strykande åtgång och säljes till personer även långt utanför stadens gränser, vilket läsaren själv kan konstatera, då vi här nedan publicera några avsnitt ur en för oss okänd lottköparens brev.

”Gröndal den 1 november 1951

Eslövs Allmänna Idrottsförening
Eslöv

Har Ni något gåslotteri i år, pojkar? Och finns det i så fall några lotter kvar?
Om svaret blir ja så var vänlig sänd tre lottsedlar som postförskott under min adress. En bra gås i år vore inte så dumt. Äppelmoset är redan kokt.

Stockholm den 8 oktober 1952

Tack för postförskottet med de tre lottsedlarna i Ert berömda gåslotteri, vid sidan av Köpenhamns Zoo:s lotteri det i särklass bästa och roligaste i Europa. Vi är tre killar i Stockholm som delar på dessa lotter och vi drömmer alla tre om att kunna lägga en dubbelnelson på en bra gås eller en backhammer på en präktig anka. Det gäller väl slaktade djur? Vi är inte vana vid flygfän nämligen och skulle ha vissa svårigheter hålla en energisk gås innanför mattkanten.

Stockholm den 9 november 1952

Jag vann inte i år heller, men det tar sig för jag hade liksom fått ner en anka i parterr. Men jag kunde inte slå grepp på henne utan hamnade några nummer ifrån. Huvudsaken är emellertid att man hänger med och håller sig innanför mattkanten så sänd tre friska lottsedlar nästa år ...

Stockholm den 19 oktober 1953

Hjärtligt tack för ett trevligt brev med tre friska lottsedlar. Det känns härligt att få ge sig in i leken igen och försöka sno åt sig en stekhöna eller en gås i konkurrens med eliten av

landets lotterispelare. Jag körde på anka förra året men gjorde från början ett fatalt misstag och föll så att säga på eget grepp. Jag använde nämligen fri stil, mycket fri skulle jag vilja säga, och det är lönlöst försöka sådant med en anka. Man kan ju inte ta tåggrepp på en sådan motståndare, simhuden hindrar.

I år går jag in för gås. Det kan synas djävligt men man vill ju gärna kvalificera sig för olympiaden i Melbourne.

Två av de tre lottsedlarna — jag behåller givetvis en själv och reserverar mig därmed en gås — har jag gett bort till högt förtjänta män i samhället. Egentligen hade jag tänkt ge Churchill den ena av lottsedlarna, men så fick han nobelpriset härom dagen och det kan ju räcka. Fast hade han fått välja är det ingen tvekan om vad han föredragit. En skånsk brottargås från Månssons Fisk- och Viltaffär i Eslöv byter man inte bort för aldrig så mycket nobelguld.

Stockholm Sv den 19 oktober 1954

Hejsan, hejsan: — Från köket ropar mor att vattgröten tagit slut och att jag måste skaffa hem lite käk.

Jaså, är det inget annat, ropar jag tillbaka. Då ska jag skriva till killarna i Eslöv och be dem sända några lotter i deras berömda gås-, ank-, höns-, kräk- och sparvlotteri, lotteriet där man lottar ut alla slags flygfän utom DC 6:or.

Fint, säger mor, bara inte en DC 6:a. De har för lång stektid, och så är min ugn för liten för dem. Men en gås, en av de där riktiga skånska från viltaffären i Eslöv. Eller också en anka, en sådan där rejäl skånsk anka för två personer. Men den ska vara från Eslöv. Eller ett stekhöns, fortsätter mor, en leghornhöna från Eslöv. Men den ska vara från Eslöv. Och vunnen på lotteri.

Vill du sända fem lottsedlar? Om det går förstås. För alla vill väl vara med och jag för min del har inga andra meriter att åberopa än att jag en gång sett Calle Westergren på tre hundra meters håll på en Malmögata. Men han är stor så han syns.

Gör nu vad göras kan i Eslöv för att skrapa samman några lotter åt mig, helst fem stycken om det inte är för mycket begärt.

Stockholm den 28 oktober 1955

... jag har alltid drömt om att vinna en skånsk brottargås eller en backhammeranka — och utan lotter är det lite svårt för att inte säga omöjligt.

Men nu står vi här med en frisk lottsedel i näven och några av våra vänner med för vi har gett bort ett par av lotterna, det är ett sätt att göra såväl brottningsporten som oss själva populära, särskilt det sistnämnda är ibland nödvändigt.

Medan vi nu väntar på dragningen putsar vi stekspettet och kokar äppelmos för det lär höra till en gästek. Vi har lagt upp en produktion av femti kilo äppelmos för de skånska brottargässen lär ju vara stora.

Stockholm den 6 november 1956

... — vill se efter om någon av mina lotter utfallit med en brottargås eller i värsta fall en liten sprängd backhammeranka. Jag sitter nämligen här med äppelmos upp till den förnicklade kragknappen och i köket står hustrun med stekrosor på kinden och skimrande pärlor av flott i håret, som ett diadem, och väntar på den där fågeln jag lovat henne.

Hälsa grabbarna på och utanför mattan, jag hoppas Ni får en alla tiders säsong. Själv är man för gammal för att vara med i leken längre. Men en gång för länge sen ... Som 1901 i London t. ex. då jag slog Tommy Tung och fick engelska drottningens hederspris — ett skålpund tuggtobak från Mandalay. Det vattnas ännu i munnen på mig när jag tänker på det priset.

Hej t
berön
om d
där h
Jag ä
sa ja
gäss.
klara
Eslöv
räkna
Som e
nings
är ett
har ja
setel.
hem k
småpo
Med a
att kl
Falke
ningar

Resu
sig ank
göra de
att ord
sier dö
massvis
från Sv
fat — n
har allt
man få
rätta. B

Stockholm den 19 september 1957

Hej alla brottande vänner i EAI: — Hjärtligt tack för brev med fem nya friska lotter i Ert berömda gåslosteri. Alla här i Stockholm avundas mig denna chans att få delta i kampen om de utsökta eslövska brottargässen och gratulationerna strömmar i ett in till mitt hem, där hustrun och jag sitter med några hundra burkar äppelmos och väntar på dragningen.

Jag är full av beundran över Ert sätt att sköta detta lotteri. Vilka kloka och framsynta killar, sa jag till hustrun. Titta här på vinstplanen, ska du se. Inga höns i år utan bara ankor och gäss. Bara SIMKUNNIGA fåglar. Det är med anledning av regnet förstår du, höns kan inte klara den här våtan. Antagligen trycktes lotterna redan i juli eller augusti men killarna i Eslöv har förmågan att se framåt och planera på sikt, de har räknat med regnet. Kanske räknar de också med medaljregn under den kommande säsongen.

Som ett ringa tecken på min uppskattning har jag beslutat donera en häst till EAI:s brottningssektion. Det är första gången jag skänker bort en häst till en brottningsklubb så det är ett historiskt ögonblick. Nu är jag emellertid mycket dålig på att slå in paket, en häst har jag för övrigt aldrig försökt emballera, och därför sänder jag gåvan i form av en lottsedel. Men det är bara en formsak, naturligtvis. Jag kan inte tänka mig annat än att EAI tar hem hästen, det rör sig för övrigt om ett premierat ardennersto och det är ju inte precis småpotatis. Dragningslistan sänder jag så fort den utkommit.

Med alla donationer följer vanligtvis vissa villkor och så även med denna. I detta fall gäller att klubbens största matträv skall äga rätt — om han så önskar — att rida hästen från Falkenberg (där vinsten utlämnas) till Eslöv. En räv till häst — det blir något för tidningarna att bita i.

Med hälsningar
Hilding A. Ståhl

Resultatet av denna vår senaste lottutväxling blev att vår gode hr Ståhl inte vann vare sig anka eller gås denna gången heller. Men skall vi vara riktigt ärliga, så kan det också göra detsamma. Varför? Jo ... Här har vi nu i en hel månad haft ett förfärligt pyssel med att ordna för vår nye fyrbente medlem i föreningen — hästen — som vi redan i våra fantasier döpt till Gullet, ett namn som är bland det gulligaste vi vet. Vår arkitekt har gjort massvis med ritningar till ett hypermodernt stall, och hö har vi beställt i stora vagnslaster från Svenska Tobaksbolaget u. p. a. Allt vad en stackars krake kan önska sig har vi skaffat — men, hr Ståhl — vart tog hästen vägen. Ja, hr Ståhl, svara på vår fråga. Vi i ... partiet har alltid hävdat ... eller har vi inte de' va? Att spela på lotteri är livat, åtminstone tills man fått den där förb...de dragningslistan som vanligtvis inte har en siffra som är den rätta. Besvikelsen är något i hästväg.

Gynna

denna jubileumsskrifts

annonsörer!

VACUUM - kaffe

Triangel-Kaffe - är så gott!

TORE JÖNSSON

ESLÖV

Storgatan 5 — Telefon 55

Hattar - Pälsar - Skjortor

OMEGA — TISSOT

GLASÖGON utprovas

WERNERS EFTR.

UR

H. NILSSON

OPTIK

Södergatan 2 (Sparbankshuset) ESLÖV Tel. 214

Om

Jag
det m
ligare
än sire
sanner
att nä
"det ä

När
ingåen
lar på
av loka
jag vil
Norrla
nerhet.
än till
något
som ho
intresse
långt fr
en axel
I for

Sena
mycket
glömde
på idro
ningens
med be
som EA
förbluff
rar lite

Om geografikunskap i Norrland

— eslövsbrottare och lite till.

Jag satt och nötte SJ:s behagliga andraklassbänkar och hade på resan genom det mellansvenska landskapet fått sällskap av en man med en betydligt nordligare hemvist här i landet än min egen. Till en början flöt vårt samtal trögare än sirap, och jag tänkte för mig själv att talet om de ordknappa norrlänningarna sannerligen var befogat. Men när min skånska lokalpatriotism hade förlett mig att nämna hemortsstationen Eslöv blev det fart på min vän. "Eslöv", sade han, "det är ju där ni har så fina brottare. Jag minns i fyrstads en gång . . ."

När man så plötsligt hör en son av de vida fjällen i norr demonstrera så ingående kunskaper om lilla Eslöv, kan det inte hjälpas, om man förstulet sneglar på sin kavaj för att se efter om knappen i den kan stå emot trycket från det av lokalpatriotisk stolthet svällande bröstet. Näja, knappen höll den gången, men jag ville gärna kvittera min väns artighet om Eslöv genom att säga något om Norrland i allmänhet och om min väns hemort — som var Vilhelmina — i synnerhet. Men när ens egna geografiska kunskaper inte sträcker sig mycket längre än till skogarna i Göinge med omnejd är det kanske inte så lätt att plötsligt säga något fördelaktigt om Vilhelmina. Den enda fasta punkten i det stora okända, som hos mig heter Norrlands geografi är staden Kiruna — det namnet låter så intressant. Så därför sa jag lite trevande: "Vilhelmina, det ligger väl inte så långt från Kiruna?" Jag möttes av ett förstående leende från min vän, som med en axelryckning sa: "Neej, fågelvägen är det nog inte mer än 40 mil!"

I fortsättningen pratade vi mest om vädret.

Senare har jag ofta kommit att tänka på den episoden. Det låg onekligen mycket i min norrländske väns påstående om Eslöv, låt vara att han sedan glömde nämna felixprodukterna, vårt medborgarhus och allt det andra. Men just på idrottens område var karakteristiken tagen på kornet. Eslöv, det är brottningsstad, och eslövsbrottarnas framgångar, de är i första hand förknippade med begreppet fyrstadstävlingen. Eslöv i fyrstadstävlingen, det är detsamma som EAI, klubblaget med den goda sammanhållningen och med den alltid lika förbluffande koncentrationsförmågan inför fyrstads, då varje man i laget presterar lite mera utöver det man väntat av honom. Nog kan EAI:arna vara stolta

över sin fyrstadsstatistik. Och brottningspubliken i Eslöv minns: "Det var den gången vi åter gick upp i A, det året slog vi Trollhättan, den gången klarade vi oss kvar, trots att ingen väntat det . . ." En del minns individuella matcher i dessa spännande fyrstadsdrabbningar, andra låter däremot minnet stanna vid den glada och förväntansfyllda atmosfären i det bastuheta och av åskådare till bristningsgränsen fyllda idrottshemmet. Visst minns man. För det mesta odelat angenäma händelser på brottarmattan, framgångar, som givit eko i den svenska idrottskretsen och inte bara varit resultatet av lokalpatriotiskt skrymteri. Eslöv är brottarstaden, och Eslöv är i det här fallet det samma som EAI.

Men för eslövsbon och EAI:aren i synnerhet är eslövsidrotten inte bara brottnings. De äldre friidrottsvännerna minns säkert mycket väl "Kitan" Bolmstedts härjningar på kolstyggen på den tiden, då EAI var en nybildad idrottsförening och redan från början skapade sig ett namn bland de stora friidrottsklubbarna i Skåne. Vi yngre har våra angenämaste friidrottsminnen knutna till glansperioden i slutet av 40-talet, då EAI hade ett par namn med i den svenska eliten, Stig Oldén och Gösta Gustavsson. Säkert har också den oförglömliga Hagg-galan på idrottsplatsen stannat kvar i minnet. Det var en tävling för finsmakaren och gav EAI en stor framgång som friidrottsarrangör.

Den som är intresserad av bordtennis skulle säkert protestera om någon påstod att EAI inte i den idrottsgrenen haft några framgångar att yvas över. Och nog hade bordtennisentusiasten haft goda skäl för sina protester. EAI var ett år ytterst nära att kvalificera sig till vår högsta serie i bordtennis, och den sanne föreningsmedlemmen minns väl också med välbehag alla de gånger man betvingade arge lokalkonkurrenten EIK. På den tiden var det sannerligen mer än tio åskådare i idrottshemmet.

Men vad säger då fotbollsanhängarna om EAI? Lokalpatrioten skulle förmodligen utan förbehåll erkänna, att "i fotboll har vi inte precis härjat bland den svenska eliten". Men det hindrar inte, att man har många angenäma minnen av EAI-framgångar på fotbollsplanen. Man minns segerrika lokalderbyn mot konkurrenten EIK, lokalderbyn som förr hade en betydligt hetare atmosfär än nutidens. Förr var det bjällerklång, hejarklackar och heta dispyter mellan de båda lagens anhängare. Nu är det betydligt stillsammare. Förr kunde ett nederlag t. ex. ta så hårt på en spelare, att han efter matchen grävde upp den grästuva på planen, där motståndarens segergivande boll studsade in i målet. Numera har man helt andra fritidssysselsättningar.

Men trots att EAI-fotbollen knappast ligger på en överdrivet hög nivå, så upphör aldrig fotbollen att samla åskådarnas intresse. De små framgångarna blir för föreningsmedlemmen lika glädjande ändå och motgångarna är för honom aldrig värre än han kan sätta sig över dem. Jag satt i höstas och bevittnade hur EAI noterade ett nytt bakslag i en seriematch i fotboll på idrottsplatsen.

När i
hade
Så gj
dom?
undre
med
vakte
han l
gråta.

Nä
idrott
lade
bänk
ju in

Glä
idrott
längs
helt n
gång
är en
gång
under
EAI.
tillta
den j
för E

När gästerna gjorde sitt första mål på EAI sa bänkgrannen till höger: "Där hade dom tur." När ställningen blev 0—2 sa han: "Mycket kan hända ännu." Så gjorde EAI sitt första mål och då lät det: "Vad var det jag sa. Nu kvitterar dom." Men det gjorde aldrig EAI. Gästerna ökade i stället till 3—1, och då undrade bänkgrannen: "Hur spelar dom?" Det kunde man naturligtvis fråga med all rätt, eftersom ytterligare två bollar senare fann vägen bakom EAI-målvakten. Men i det läget var min bänkgranne så arg på sina hemmafavoriter att han lovade sig själv: "Jag går aldrig upp här mer. Dom spelar ju så man kan gråta. De e lika bra dom åker ner i ligan serien." Sade och gick.

Nästa gång EAI åter hade hemmamatch såg jag min bänkgranne igen på idrottsplatsen. Ivrigt hejande på sina rödtröjade favoriter. Hemmapojkarna spelade inte alls illa. Åtminstone i första halvlek, gick spelet hyggligt, tyckte min bänkgranne. Men EAI förlorade så småningom även den matchen, så man kan ju inte vara alldeles säker på att slutomdömet var lika positivt.

* * *

Glädjeämnen och besvikelser, de två är intimt knutna till varandra även inom idrottens område. Lyckligtvis har våra glädjeämnen en underlig förmåga att längst av allt stanna kvar i vårt minne. Under sin femtioåriga tillvaro har EAI helt naturligt mött både framgångar och motgångar på idrottsbanan. Att framgångarna blir det övervägande synintrycket, när man studerar EAI:s historia, är emellertid i det här fallet inte bara en följd av att vi lättare glömmot motgångarna. Glädjeämnen och framgångar har varit dominerande drag hos EAI under de gångna femtio åren. Medlemmarna har rätt att vara stolta över sitt EAI. Men även vi andra ha anledning att glädjas med föreningen. Må det därför tillåtas mig att nu, när EAI står vid ingången till sitt andra halvsekel, uttrycka den förhoppningen, att framgångarnas muntra visa skall bli signaturlöden för EAI också i framtiden.

Kjell Petersson.

CAPITOL BIO - Tel. 747

Visar kvalitetsfilmer från nedanstående bolag med ensamrätt för Eslöv:

A/B. Metro Goldwyn-Mayer	A/B. Europa Film
A/B. R. K. O. Radio Films	A/B. United Artists
A/B. Columbia Film	A/B. Warners Brothers

Lägg märke till dessa bolags produktion.

Lokalen uthyres för föredrag, filmförevisning o. d.

Byggmästare Johan Nilsson

Nybo, Eslöv — Telefon 200, 963.

Alla slags

NYBYGGNADER och REPARATIONER

utföres fort och billigt!

— *INFORDRA OFFERT* —

A. Christenssons Skrotaffär A.-B.

Fabriksgatan E S L Ö V Telefon 394

UPPKÖPER: Järn- och metallskrot, stickylle, lump av alla slag, säckar m. m. Nedskrotning av utrangerade anläggningar utföres.

FÖRSÄLJER: Brukbar räls, rör, tuber, säckar m. m.

Ungdomen

hör Kooperationen till.

*Bygg Eder framtid på fast grundval.
Handla alltid kontant.
Bliv medlem i konsumenternas egen affär.*

ESLÖVS KOOPERATIVA HANDELSFÖRENING

Eslövs Rörlednings A.-B.

**UTFÖR: Gas-, Vatten-, Oljeeldnings- & Sanitära
installationer.**

Telefon 1663 ESLÖV Norregatan 16

Gör som alla andra
när det gäller

MUSIKINSTRUMENT

tillbehör, reparationer, uthyrning

gå till

BRUNO EBERHARD MUSIK

Tel. 2199

Storgatan 28

Tel. 2059

ESLÖV

DE SOM TYCKER OM GOD MAT

VÄLJER

FELIX

Det ständigt växande förtroendet för Felix godare inläggningar — både halvfabrikat och färdigrätter — visar att de svenska husmödrarna väljer kvalitet. I sortimentet ingår bl. a.

Gurkor	Safter
Rödbetor	Sylter
Grönsaker	Soppor
Husarsenap	Ketchup
Crushy	Djupfryst

KÖP GODARE — KÖP FELIX

B
m
Från
PLE
mec
på
förs
tisk
lev

F

7
St

7

A

**Bättra på föreningskassan
med amerikanskt lotteri**

Fråga efter FAIR PLAY och KOM-
PLETTSERIEN. Lottringen Fair Play
med försäljnings- och dragningslotter
på samma ring. Komplettserien med
försäljnings- och dragningslotter i prak-
tisk samförpackning. Finns hos Er
leverantör av lotter.

Tillverkare:

Firma Stig Sandén - Eslöv

Låt oss utföra

Edra beställningar å

Bjudnings-, Visit- och Täckkort

Snabb leverans

Billiga priser

Tryckeribolaget - Eslöv

Storgatan 12

S. Olsson & L. Ohlsson

Telefon 997

Fyndboden

STORA TORG 10

ESLÖV

Köper - Säljer

Telefon 2491

Vid Maskinskrivning

Bokföring - Inkasso

ANLITA

Eslövs Maskinskrivnings- &
Bokföringsbyrå

Stora Torg 10 - Eslöv

Telefon 2491

90 år

1868—1958

O, Nilsson
Eslöv

Hela familjen går i OSCARIA

NYLONROCKAR från

LA REINE

— i de

rätta

modellerna...

La Reine nylonrockar är populära och lättsålda — tack vare piffiga modeller, utmärkt passform och utomordentligt hög kvalitet. Levereras i ett flertal nylonkvaliteter och färgnyanser. Begär broschyr, prislistor och provkarta.

LA REINE - ESLOV

Telefon 719 — 1484

Är Ni

intresserad

av idrott

och

förenings-

verksamhet

— bli då

medlem

i

Sektioner
för:
Brottning
Bordtennis
Fotboll
Fri idrott
Kvinnlig idrott

Lämpliga gräsfröblandningar
till fotbollsplaner

Skåne-Hallands Utsädes A.-B.

Eslövskontoret

Tel. 2123 - 2124 - 2125

Margareta - Konditoriet

STIG LARSSON

Norregatan 5

ESLÖV

Telefon 131

Rekommenderar sina tillverkningar av

TÅRTOR och BAKVERK

Beställningar emottagas tacksamt!

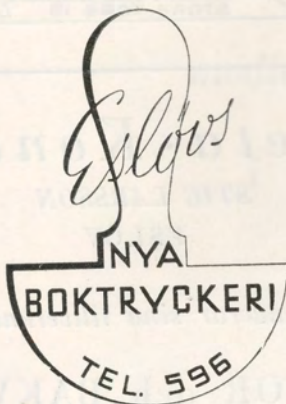

Väklädd
från
Topp till Tå

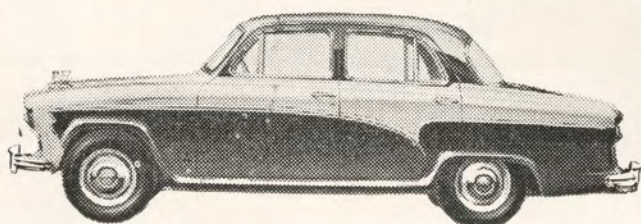
Modern, sportig ungdom köper bra och
riktiga kläder och skor med rätt stil

hos

LILIEDAHL S
ESLÖV

En ny seger för Austin-automationen:

C 502

AUSTIN A55

Jubileumsmodellen

Familjebilen till populärpris

Austin-automationen har triumferat igen. Den nya triumfen heter Austin A 55 — den längre, lägre och rymligare mellanklassvagnen.

A 55 har ETT ÅRS GARANTI oberoende av antalet körda mil — ett bevis för oöverträffad kvalitet.

- långa, låga, svepande linjer
- utmärkt sikt genom panoramarutor
- stort bagageutrymme med låg lasthöjd
- 52 hk — vridmoment 11,2 kgm
- kan levereras med automatkoppling eller överväxel

Bestäm tid för provkörning genom

Eslövs Automobilimport

Kanalgatan 23

ESLÖV

Tel. 765 - 918

SPARDAG VAR DAG

hos DEFA

Genom inköp utan fördyrande mellanhänder kan vi bjuda Eder priser utan konkurrens.

Vi är välsorterade på samtliga avdelningar och Ni finner allt "under ett tak".

Parkeringsplats strax intill varuhuset.

Det finns att läsa

Förord	Sid. 3
Två för oss viktiga protokoll	" 4—5
Föreningens förste ordförande	" 6
Nuvarande styrelse	" 7
E A I:s huvudstyrelser under ett halvsekel	" 8—9
Vår föreningsfana	" 10
Ett halvsekel med E A I	" 11—21
E A I:s hedersledamöter och hedersmedlemmar	" 22
Föreningens tre högsta utmärkelser	" 23
En idrottsplats anlägges	" 25—27
Så började vi	" 28—30
Vår förenings organisation	" 31
Från gångna tider	" 33—35
Med måttband och kronometer	" 39—43
Banrekord	" 44
Klubbrekord i fri idrott	" 45—47
Historier om Svea-Dana pokalen	" 49—50
Svenska Flaggans Dag genom åren	" 53
Inkast och utsparkar	" 57—63
Vi har varit på turné	" 65—67
Om "Soccer" fotboll	" 69—70
Ordlista	" 71—73
Våra brottares bravader	" 77—82
Olympisk mästare — donator	" 83
Eslövs fyrstadsinsats — En brottarebragd	" 84—85
Eslöv—Aalborg med returbiljett	" 87—88
En hälsning från Kanada	" 89—90
Från pingpong till bordtennis	" 97—100
Två trotjänare	" 103—105
Den phula ankungen	" 109—111
Om geografikunskap i Norrland	" 113—115

Salubrin

hjälper!

A.-B. P. Håkansson - Eslöv

Kungl. Hovleverantör

STADSHOTELLET

ESLÖV

Matsalar — Festvåning — Bar

Roulette — Dans

Moderna rum även med bad

Erkänt gott kök!

Moderata priser!

Pris kr. 2:50

TRYCKERIBOLAGET ESLÖV · 1957

MELLANSKÅNE

Brottarmedaljören från Eslöv

ESLÖV.

han blev Sveriges förste olympiske guldmedaljör i brottning i London 1908. Frithiof Mårtenssons levnadsöde märkligt. Bortglömd i alla år, men i dag vet vi mer om honom.

Folke Frithiof Marteus Mårtensson föddes i Eslöv 19 maj 1884. Uppvuxen i Kastberga, lämnade redan i unga år Eslöv.

När han tog sitt OS-guld i London blev det en liten notis i de svenska dagstidningarna. Det var en annan massmedia-vakning på den tiden.

Den som har kartlagt Frithiof Mårtenssons levnadshistoria är arkivarie Anders Hammer i Malmö, museichef på Idrottsmuseet i Baltiska Hallen.

– Mitt intresse väcktes i början på 90-talet när Eslövs kommun beslutade att låna ut den unika samlingen till oss.

Fått syskon

Frithiof hade åtta syskon, fem systrar dog i tidig spädbarnsålder.

– Pappan Lars Mårtensson kom från Landskrona och mamman Helena Månsdotter från Bosjökloster. Förmodligen träffades de i Eslöv. Paret gifte sig i Köpenhamn den 10 juni 1878.

En unik idrottsbild tagen runt 1910. Frithiof Mårtensson med hela familjen prissamling i brottning.

Frithiof Mårtensson tog Sveriges första guldmedalj i brottning

Anders Hammer har sina funderingar varför giftermålet skedde i Danmark.

– Helena var höggravid. Första barnet Agda Rosali föddes i september samma år. På den tiden var det en skam att vara gravid före bröllopet. Därav Köpenhamn.

Frithiof Mårtensson flyttade till Helsingborg med familjen som femåring. 1890 kom man tillbaka och bosatte sig i Västra Sallerup.

Pappan statare

– Det finns skäl att tro att pappa Lars arbetade som statare. Typiskt är att familjen flyttade mycket. 1895 bar det av till Halmstad och när Frithiof var i tolv – trettonårsåldern väntade Göteborg. Det var också i Göteborg som Frithiof fick sin brottningsuppföstran.

På den tiden fanns ingen brottningsklubb i Eslöv. EAI bildades 1908, men brottningssektionen kom till först efter några år.

Föregångaren Atlas fanns heller inte när Frithiof växte upp i Eslöv.

Genombrottet kom i Malmöklubben Sparta.

– 1907 dök Frithiof Mårtenssons namn upp i resultatlistorna. När han vann uttagningstävlingarna till OS i London i Göteborg den 31 maj 1908 var det hans definitiva genombrott.

I London gick Frithiof Mårtensson, som vägde in i mellanviktsklassen, fram som en slättermaskin.

– I finalen fick han möta en annan svensk, Mauritz Andersson från Göteborg. På den tiden var reglerna sådana att matchen skulle avgöras genom fallseger.

Halvnelson

– Det hjälpte inte att Frithiof ledde skyhögt på poäng när ordinarie matchtid var slut. 6.25 in på förlängningen kom avgörandet genom en halvnelson, berättar Anders Hammer.

I Malmö hyllades guldhjälten, Sveriges förste OS-guld i brottning hade fått Malmöborna att vakna.

– De närmaste åren gick de man ur huse för att se Frithiof brottas. Han blev dessutom Europamästare och nordisk mästare.

Frithiof Mårtensson utbildade sig till tandtekniker. Att rubrikerna tystnade berodde på att han hade lämnat Malmö.

Emigrerade

– OS-vinnaren representerade många klubbar i Sverige. Förutom Enighet även Sparta, IFK Malmö, Örgryte, Göteborgs AK som Stockholms Atletklubb. Vi vet också att Frithiof emigrerade till Danmark och senare till USA.

– I Köpenhamn brottades han för klubben Dan och i New York för "Swede Americans". De många åren utomlands gjorde honom bortglömd i Sverige.

Anders Hammer har haft stora svårigheter att kartlägga Frithiof Mårtenssons senare liv.

– Vi vet att han tillbringade

FOTO: K

Idrottsmuseichefen i Malmö, Anders Hammer, håller upp många arbetstimmar på Frithiof Mårtenssons brottningshistoria.

sina sista år i Stockholm. Allt tyder på att Frithiof aldrig gifte sig och bildade familj.

Anders är dock övertygad om att någonstans i Sverige finns släktingar.

– Frithiof Mårtensson hade många syskon. Men ingen har gett sig till känna när det gäller barnbarn. Ingen skulle bli tacksammare än jag om jag fick mer underlag att arbeta med när det gäller denna människas märkliga levnadsöde.

Klenoder

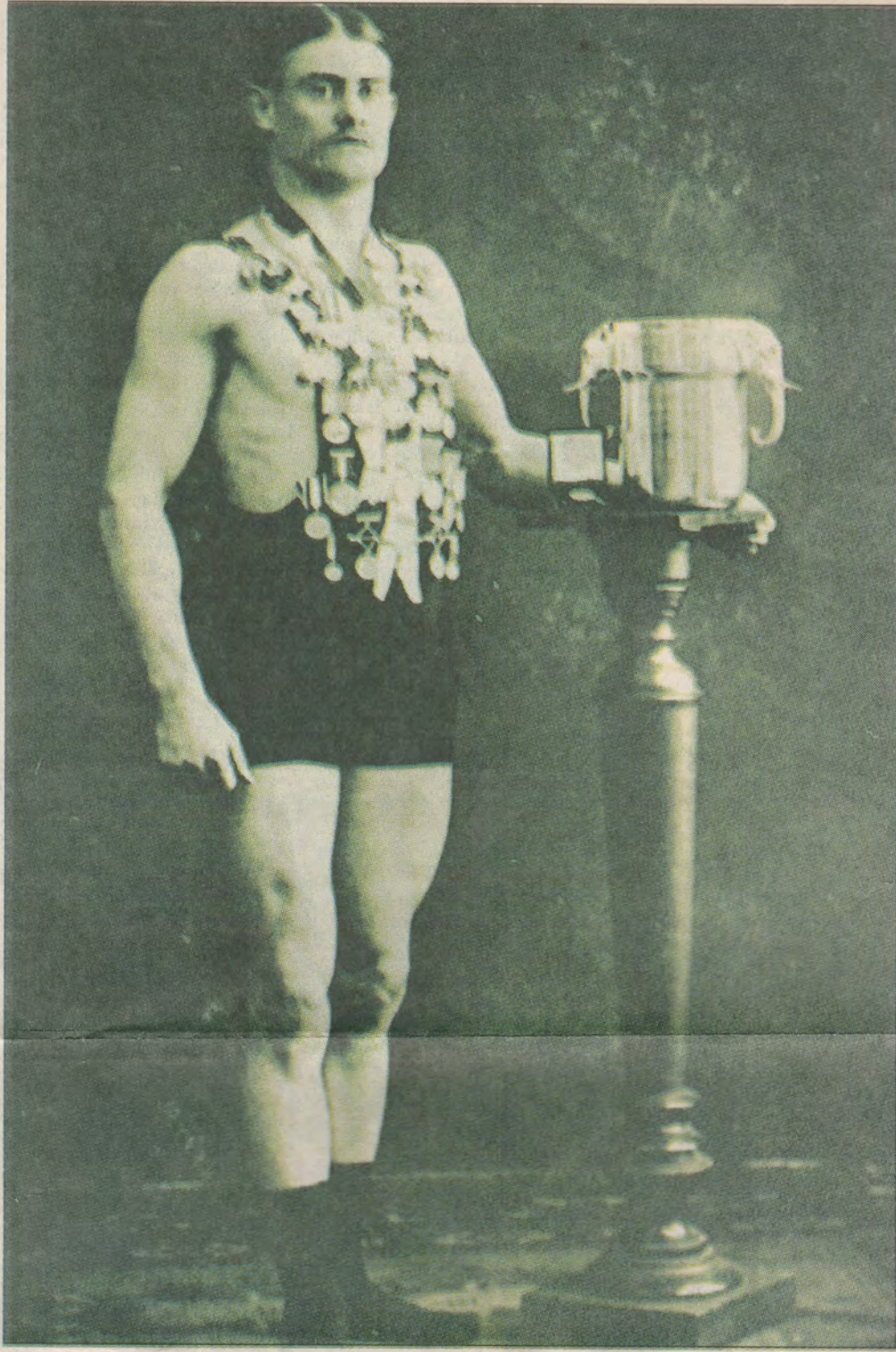
Idrottsmuseet i Malmö har många klenoder. Frågan är om någon är värdefullare än Frithiof Mårtenssons samling.

– Guldvärdet på OS-medaljen må vara sin sak. Det finns samlare i utlandet som skulle vara beredda att betala svindlande belopp för en sådan här klenod.

PEDER JOGSTAD

Sveriges förste guldmedaljör i brottning, sonen Frithiof Mårtensson. Medaljen från London 1908 lär ha ett stort värde idag.

REAN

STARTAR 27/12 kl 7.00

Nils Persson

Herr-och ungdomsmode AB

Västergatan 6, Eslöv. 0413-160 45

REA

START 27 dec

Fogelbergs

I HÖRBY AB
Telefon 0415-100 90

Prissamling och

ESLÖV.
En gravplats som sällan eller aldrig har några besök. Ändå är det en av de märkligaste gravstenar på Västra Sallerups kyrkogård.

- Förhoppningsvis är det fler Eslövsbor som i framtiden kommer att känna till Frithiof Mårtenssons livsinsats, säger f d EAI-ordföranden Sven Linö.

Frithiof Mårtensson var Sveriges förste olympiske guldmedaljör i brottning. Året var 1908 och platsen London.

När han 1955 i all hemlighet kom med tåget till Eslöv från Stockholm med en resväska fylld med priser från sin karriär var det ingen som mötte honom.

- Historien förtäljer att han anonymt dök upp på gamla Idrottshemmet i Skytteskogen. När han prompt ville donera sin prissamling till Eslövs AI

tog ingen honom på allvar först. I dag vet vi bättre vilken kulturskatt av idrottspriser vi äger, säger Sven Linö. Frithiof Mårtensson är givetvis en av EAIs hedersmedlemmar.

Året efter, 1956, när Frithiof Mårtensson avled på Sabbatsbergs sjukhus i Stockholm, 72 år gammal, var hans önskan att bli begravd i sin födelsestad Eslöv.

Graven förföll

Så skedde, men någon större uppmärksamhet blev det inte i samband med begravningen.

- På 70-talet var begravningsplatsen så förfallen att klubben beslöt att gå in och betala skötseln av gravplatsen. Det gör vi fortfarande, berättar Sven Linö.

Den som hade kontakten med Frithiof Mårtensson den där höstdagen han dök upp i Eslöv var med all säkerhet EAI-brottningsens starke man på den tiden, Arvid Billström.

bortglömd grav

- Förutom Arvid fanns Oscar Jönsson och Gustav Malm som ledare. De är borta idag.

Sven Linö kom med i EAI 1959. Han konstaterar.

- Tyvärr var det få som förstod vilken milstolpe 1955 var i klubbens historia. Vi har letat förtvivlat, men har inte hittat några protokoll när det gäller gåvan.

En som fortfarande lever är 85-åriga Birger Svensson.

- Jag var kassör i klubben, men fick aldrig träffa Frithiof Mårtensson.

Ledaren David Härd ger samma besked:

- Vad vi har förstått i efterhand var det bara Arvid Billström som pratade med Frithiof.

Unik samling

Det var en imponerande prissamling som donerades till EAI. Förutom OS-guldmedaljen även en stor silverbuckla för segern i Europamästerska-

pet och ett trettiotal medaljer av olika valörer.

I mer än tjugofem år förvarades Frithiof Mårtenssons unika prissamling i klubblokalsens prismonter.

- 1993 beslöt styrelsen att låna ut hela prissamlingen till idrottsmuseet i Malmö.

- Vi gjorde det av två skäl. Dels stöldrisken i Norrevångshallen, dels för att vi ansåg att priserna skulle komma fler till del på idrottsmuseet, förklarar dåvarande EAI-ordföranden Bo Petersson.

Hem till Eslöv

Det är många EAI:are som nu anser att priserna borde finnas i Eslöv och inte i Malmö. Veteranen Birger Svensson är en av dem:

- Jag visste inte ens om att priserna fanns i Malmö. Helt fel, samlingen skall givetvis vara i Eslöv.

Bo Petersson har det senaste året börjat tänka i samma banor:

FOTO: CHRISTER PETERSSON

Den legendariske brottaren och Eslövssonen Frithiof Mårtensson ligger begravd på Västra Sallerups kyrkogård. F d EAI-ordföranden Sven Linö är en av få som känner till Frithiof Mårtenssons levnadsöde.

- Jag kan tänka mig att Frithiof Mårtensson får en prismonter i stadshuset eller på museet i Eslöv. Men då gäller

det att de kulturansvariga i kommunen tar initiativet.

PEDER JOGSTAD

Han var med och satte Eslöv på brottarkartan

ESLÖV.
Han är en av de sista tro-
arna från Eslövs AIs
stortid i brottnings på
30-talet. Nästa månad
er Birger Svensson 86

Det som betytt mest för
ningen i stan är utan tve-
åra framgångar i den an-
fyrstadsbrottnings, så-
an.
Birger Svensson föddes 24
februari 1910. Han växte upp i
sta-nda.
Min pappa var lantbruka-
g hade tre bröder och fem
ar.
Birger utbildade sig först till
nadsarbetare innan han
5 års ålder fick jobbet som

vaktmästare på Sparbanken
och där blev han kvar till pen-
sioneringen.

Började sent

- Egentligen startade jag
för sent med brottningssträ-
ningen. Var över tjugo år när
jag tog mina första grepp på
mattan.

Birger kom med i EAI 1930.
Brottningssektionen hade
kommit till 1927 då föregånga-
ren Atlas gick in i klubben.

- 1934 var ett viktigt år för
EAI-brottnings. Då stod
Idrottshemmet färdigt. "Bor-
gen" i Skytteskogen blev ett
hem för många ända fram till
slutet av 60-talet.

Birger sörjer fortfarande
över att EAI-brottnings läm-
nade Idrottshemmet och flyt-

tade till Norrevångshallen.

- Jag är övertygad om att al-
la håller med mig om att den
atmosfär som fanns i Idrotts-
hemmet var speciell. Låt vara
att byggnaden på slutet både
var brandfarlig och nedgång-
en, men den hade gått att resta-
urera. Jag är övertygad om
att brottnings i Eslöv haft en
större status i dag om vi varit
kvar i Skytteskogen.

Storhetstider

Eslövs AI har egentligen ba-
ra skördat sporadiska fram-
gångar i seriebrottnings genom
åren jämfört med fyr-
stadsbrottnings. Där är klub-
ben desto större. I fyrstads-
brottnings innehar Eslöv än i
dag en framskjuten placering i
maratontabellen.

- EAI hade framför allt två
storhetstider i fyrstadsbrottn-
ningen. Den första kom på 30-
talet, den andra på 50-talet.

- Fyrstadsbrottnings var
på sätt och vis Eslövsbornas
stora årliga idrottsfest. Man
köade i timmar för att få biljet-
ter.

Nio gånger har EAI fått up-
leva äran att brottas i A-gruppen.

- Första gången var 1935.
På 30-talet blev det fyra besök
i högsta gruppen och på 50-ta-
let fem vistelser.

Eslövs bästa placering ge-
nom alla år härrör sig till 1954
då man blev tvåa i A-gruppen
efter Malmö.

Avgjorde

1932 blev också ett märkes-
år och starten för Eslövs fina

FOTO: KJELL

I februari fyller
Svensson 86 år.
av de sista som
i livet från EAI-br
första storhetstid
let.

sivit. Platsen var V
Birger Svensson ha
med som reserv nä
de upp i C-gruppe

- Vi var nederl
när vi kom till Va
lyckades sensatio
vinna våra match
ger.

Han var själv et
tionsmännen då ha
de Varbergs Rob

SUCCÉ

KLÄDREA'n

fortsätter!

Massor med fynd
för barn,
dam och herr!

VARD. 10-18
LÖRD. 10-16
SÖND. 11-16

Välkomna!

HÄR FÅR DU MEST FÖR PENGARNA!
Bo Ohlsson AB

MALMÖVÄGEN 12 • TOMELILLA • 0417-107 32

KUNGÖRE

Samfälliga kyrkoråde
1995-12-19 beslutat
gravrätten till vissa i
givna gravplatser för
grund av uppenbar v
7 kap 33 § begravnir

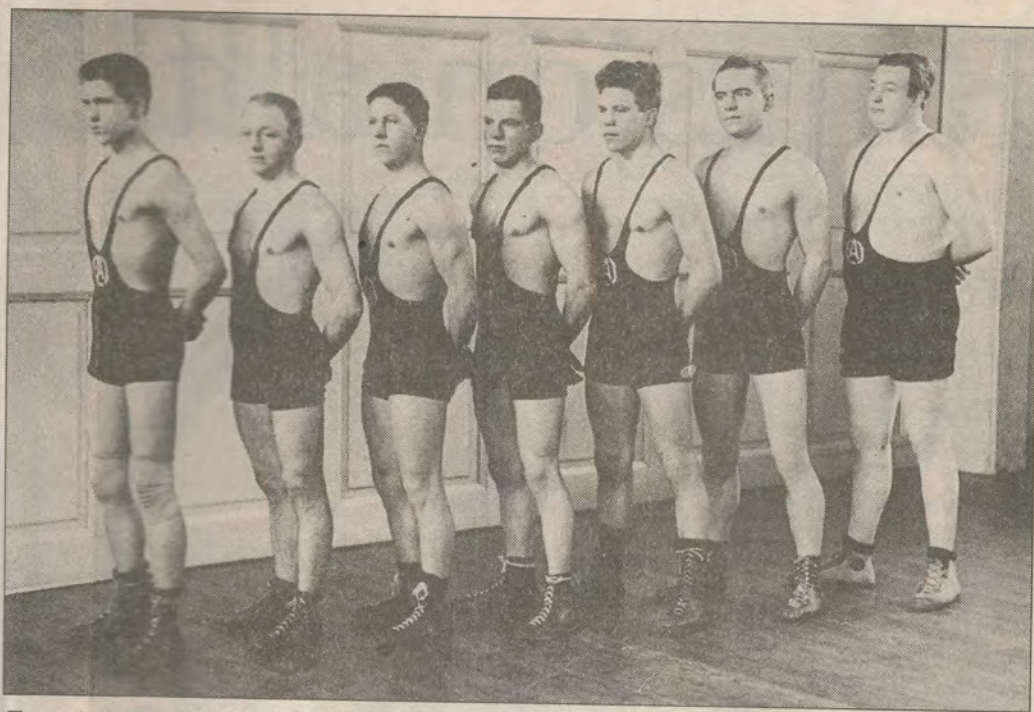
Beslutet samt inform
hur beslutet överklag
get på resp kyrkogår
tillgängligt på kyrkog
ningen, Utvägen 9, 2
till 1996-02-16.

Kyrkogårdsförvaltnin

Lärt oss mycket

programår - vilket f ö kostar
Hörbv och Höörs kommuner

Värst

En unik brottarbild i EAls historia, året är 1932. Det var då Eslöv för första gången lyckades ta steget upp i B-fyrstads efter segern i Varberg. Fr v Karl Ekelund, Gustav Malm, Rickard Persson, Birger Svensson, Hugo Widell, Holger Rosén och Gunnar Persson.

med knappa 4-3 i poäng i den avgörande matchen.

Birger själv nådde aldrig de stora mästerskapen i sin karriär.

- Jag var en typisk träningsprodukt och hade mitt starkaste vapen i parterrbrottningen.

Birger Svensson fick uppleva hela 30-talets storhetstid på mattan. Satsade sedan både som ledare och ungdomstränare i klubben.

- Jag satt som kassör fram till 1957 och hann med fyra år som tränare i Vinslövs representationslag.

Hyllar Arvid

Så här i efterhand tvekar inte Birger att hylla EAI-brottningen starke man Arvid Billström. Arvid som annars mest var känd som vaktmästare på nuvarande Ekevalla.

- Det var Arvid som höll samman alla trådar. Han var respekterad i hela landet och förbundsstyrelsen i Stockholm lyssnade alltid på vad Arvid Billström hade att säga innan man tog beslut.

Birger har sett många duktiga brottare komma och gå i Eslövs AI under sina tjugo år som aktiv och tjugo år som ledare.

Drog fulla hus

- Synd bara att dagens idrottsintresserade kan så litet om de här suveräna brottarna. Sven Eskilsson, Hugo Andersson, Gustav Widell, Erik "Tjomme" Persson och Nisse Fredriksson drog alltid fulla hus i Idrottshemmet.

Birger vill först inte plocka fram någon personlig favorit, men säger efter en stund:

- Jag gillade Gustav Widell högt och rent. Han var en kastmaskin med krysstaget som specialitet. Gustav är också den brottare som tillsammans med Sven Eskilsson nått flest framgångar i SM. Gustav Widell hade en bronspeng som bästa placering i lättvikt i SM.

Numera gör sig inte Birger besväret att åka till Norevångshallen speciellt ofta.

- Inget fel på dagens regler, men atmosfären är inte längre densamma. Brottningen var Sveriges främsta sport under många år. I dag för den en undanskymd tillvaro.

Birger ligger dock inte på latsidan som pensionär.

- Jag tar min dagliga långpromenad i ur och skur, det gäller att inte stelna till.

PEDER JOGSTAD

Ringsjön allt friskare

- men ännu återstår mycket arbete

MELLANSKÅNE.

Ringsjön fortsätter att förbättras och målet att nå ett konstant sommarsikt djup på två meter är närliggande. Det menar Jonas Fejes på Institutet för Vatten- och Luftföroretningsforskning (IVL), som svarar för den löpande kontrollen av sjön. Ringsjön är unik för Sverige, ingen annan sjö har undersökts så ingående och projektet har väckt internationell uppmärksamhet.

- Det som gör Ringsjön så speciell är att dokumentationen började redan 1965 och har pågått kontinuerligt sedan dess, säger Jonas Fejes. Då var det en omfattande limnologisk undersökning som gjordes med syfte att studera vattenkvaliteten ur dricksvattensynpunkt.

På den här tiden klassades Ringsjön som en av Europas bästa fiskesjöar avseende fiskeavkastningen.

Den allra första limnologiska undersökningen gjordes 1887 och då var siktdjupet 2,2 meter, ungefär som i mitten på 60-talet.

Lärt oss mycket

FOTO: GÖRAN ÖLSSON

I slutet av 80-talet påbörjades arbetet med reningen av Ringsjön. Ett led i arbetet var att fiska upp tonvis med alger.

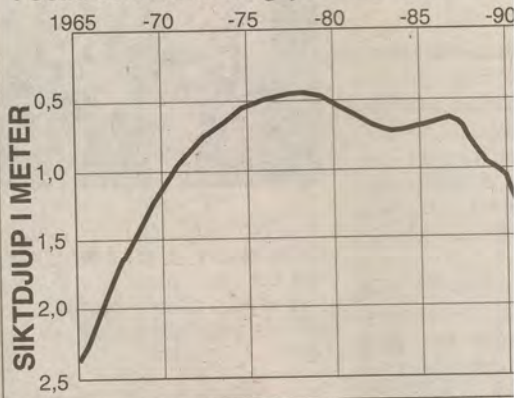
tionella kongresser och symposier, "Lake Ringsjön" har blivit ett begrepp världen över.

Nu inleds ett nytt kontrollprogramår - vilket för ökar Hörby och Hörs kommuner

fosfor och kväve. Det kräver en ständig koll av siktdjup, temperatur, syre och närsalter.

Värsta perioden

Sommarsikt djup (juni-september) i Östra och Västra Ringsjön 1965-1995

DIAGRAM

logiska system.

Jordbruket bidrog också, välgödda åkrar läckte ut i sjön och dess tillrinningsvatten.

Stora krafter och miljontals kronor sattes in för att rädda Ringsjön. Mängder av enskilda fastighetsägare tvingades göra vid sina avloppssystem, den kommunala reningen förbättrades, lantbrukarna uppmanades minska på gödselgivorna och plöja åkrarna så att de slutade läcka, genom utfiskning plockades tonvis med skräpfisk upp ur sjön, specialanläggningar byggdes för att fånga upp fosfor och kväve innan det nådde Ringsjön.

Allt friskare

Resultatet uteblev inte. Den senaste rapporten, från 1994, visar att fosforkoncentrationen sommartid minskat från 400 till 100 mikrogram per liter. Målsättningen är att nå ner till 50 mikrogram per liter.

Kvävet har minskat från tre till två mikrogram per liter.

talet var det till två meter.

- Klimatet perioder regn da eller kalla v sikten.

Siktdjupet är tenväxterna, djup ökar cha att överleva. I verkar på hu ser ut och veg skyddsplats åt

- De senaste rapporter om undervattensv breda ut sig i Fejes.

Hörbyån

Från att ha dets hårdast c Ringsjön på hämta sig, återstår myck

- Problemet där fosfor- och är alltför hög

Persiska mattor

OBS! Nu har vi flyttat från Lund till Eslöv

ÖPPNINGSERBJUDANDE 1/2 priset

på hela sortimentet
(Billigare än billigt)

OBS! Ny sändning med 100-tals handplockade kvalitetsmattor hemkomna. Missa inte chansen. Äkthetsgaranti, bytesrätt.

Jämför vår kvalitet och våra priser!

Leila orientmattor

Öppet
Vard 10-18 Lörd 10-17
Sönd 11-16

Lundav. 3 i Eslöv
(före detta Persienn Pågarna)

OBS
adressen Parkering på gården. Välkomna!
Tel 0413-55 51 83

REA

Skor • Kängor • Stövlar
Väskor • Skärp

Fogelbergs

I HÖRBY AB
Telefon 0415-100 90

ESLÖVSKOMMUN

Barn- och Utbildning

INSKRIVNING AV NYBÖRJARE I SKOLAN

Fyller 7 år under 1996 (född 1989)

Hörby och Hörs kommuner

Kunderna säger **VI ÄR**

BILLIGAST

En del upp till **50%**

Tvätt-disk-kyl-frys
spisar-microugnar
dammsugare-manglar

AEG DAMMSUGARE

NYHET! Mikrofilter (bakteriestopp)

Tystgående, kraftigt sug.

1200 watt. Bra test.

Aktionsradie 9,2 m

Ord 1.495:-**NU 895:-**

UNIDEN 935

TRÅDLÖS TELEFON

Räckvidd 600-800 met. Godkänd av telestyrelsen. Kvalitet i världsklass.

Ord 2.990:-

NU 1.995:-

BOSCH GLASKERAMIKSPIS

4 zoner, infragrill, restvärmeindikator.

Ord 7.750:-

NU 5.590:-

BOSCH BÄNKDISK

550x450x450

5 kuvert, Rostfri, Tyst gång

Avhärtningsfilter

Förr 4.250:-

NU 3.150:-

BOSCH KOKSMASKIN

Stora modellen. 5 liter skål + vispar

Förr 2.390:-

EXTRA PRIS 1.895:-

BOSCH FRYSSBOX 275 l

4-stjärnig frys. Inf.kap 17,5 kg/24h

100% freonfritt.

Ord 2.950:-

NU 2.490:-

BYTESKAMPANJ

AEG DAMMSUGARE

Super lux, 1300 Watt,

microfilter, bakteriestopp.

Reglerbart sug 250-1300 Watt.